

AZ UTOLSÓ NAPOK SZENTJEINEK JÉZUS KRISZTUS EGYHÁZA • 2014. JÚLIUS

Liahóna

**Fiatal felnőttek
szüleiként, 34**

**Brazília – Egy évszázadnyi
növekedés, 18**

**Meglátni a Szabadítót
a jelképekben, 52**

„Néha villámhárítóká válunk, és úgymond »rajtunk vezetik le mások a feszültséget«, amiért ragaszkodunk Isten normáihoz és az Ő munkáját végezzük. Bizonyágomat teszem arról, hogy nem kell félnünk, ha az Ő tanában vetjük meg a lábunkat. Félreérhetnek és kritizálhatnak bennünket, talán még hamis vádakkal is illelhetnek, de soha nem vagyunk egyedül. Szabadítónk »útált és az emberektől elhagyott volt« [Ésaiás 53:3]. Szent kiváltságunk, hogy Őmellette állhatunk!”

Robert D. Hales elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából: Álljatok rendíthetetlenül a szent helyeken! *Liahóna*, 2013. máj. 50.

ÜZENETEK

- 4** Első elnökségi üzenet: Az ígéret szerint fordulnak a szívek
Írta: Henry B. Eyring elnök
- 7** Látogatótanítói üzenet: Jézus Krisztus isteni küldetése: A Szószóló

KIEMELT CIKKEK

- 18** Pionírok minden országban: Az egyház Braziliában: A jövő végre elérkezett
Írta: Mark L. Grover
Braziliában az egyház egyetlen kis bevándorló családból több mint egymillió tagúvá növekedett.
- 24** A Mormon könyve, Izráel összegyűjtése, és a második eljövétel
Írta: Russell M. Nelson elder
A Mormon könyve Isten eszközeként segít két mennyei célkitűzés megvalósításában.
- 30** Légy olyan, mint Ammon
Vajon segíthet nektek Ammon története tevékenyvé tenni az egyházközösségetek vagy a gyülekezetek tagjait?
- 34** Tíz tanács a fiatal felnőttek szüleinek
Írta: Wendy Ulrich
Ez az 5 kihívás és 10 javaslat segíteni fog megértenetek fiatal felnőtt gyermekeiteket.

ROVATOK

- 8** 2014. áprilisi konferenciai jegyzetfüzet
- 10** Amiben hiszünk: A Szentlélek ereje által tanítunk
- 12** Szolgálat az egyházban: A Szabadító módján történő vezetés
Írta: Ryan Carr
- 14** Ószövetségi próféták: Illés
- 15** A fiatalság erősségeért tanítása: Munka és önellátás
- 16** Az egyház hírei
- 38** Utolsó napi szentek történetei
- 80** Míg újra találkozunk: A partot figyeld!
Írta: Richard M. Romney
Nem jutsz előre, ha a hullámokra összpontosítasz.

BORÍTÓ

Címoldal: Fényképes illusztráció: Cody Bell
Belső borító: Fénykép © Robert Harding
World Imagery/Corbis

42

42 Válgjunk tökéletessé Krisztusban

Írta: Gerrit W. Gong elder
A Szabadító tökéletessége segíthet legyőznünk a maximalista, önkritikus és irreális beállítottságot.

Lássuk, megtalálod-e az ebben a számban elrejtett

Liahónát! Tipp: Szedegezd a lila virágokat!

64

48 Az isteni szövetségek erős keresztényeket formálnak
 Írta: D. Todd Christofferson elder
Miként teszünk szert erkölcsi és lelki erőre?

52 Mit látsz?
 Írta: David A. Edwards
Nézd meg alaposan az evangéliumi szertartásokat! Lehet, hogy valami újat fogsz tanulni belőlük.

55 A mi helyünk

56 A fiatalság erősségeért:: Munka? Kinek kell az?!
 Írta: Randall L. Ridd

58 Csöveket cipelni sáros cipőben
 Raymond M. Allton
Alig hevertem még ki a délelőtti munkát, amikor a kvórumom táncosa megállt a házunk előtt.

60 Térjünk a tárgyra

61 Poszter: Nem minden az, aminek látszik

62 A szolgálat helyénvaló okai
 Rasem Maluff
Ígéretes jövő előtt álltam futballban. Tényleg szükség volt arra, hogy missziót szolgáljak?

64 A mormonok igenis hisznek Istenben
 Brenda Hernandez Ruiz
Amikor elmondtam a hölgynek, hogy mormon vagyok, nem akart tovább beszélgetni velem.

70

66 Különleges tanú: Mit tehetünk, hogy érdekesek legyünk a Lélekre?
 Írta: Boyd K. Packer elnök

67 Leckém a hitről
 Írta: Emma R.
Egyetlen sárgadinnyemagból is tanultam valamit a hitről.

68 A testem egy templom
 Írta: Marissa Widdison
Kérdéseid vannak a testeddel kapcsolatban?

70 Hazahozni az Elemit: Keresztelés és konfirmálás által válunk az egyház tagjává
 Írta: Jennifer Maddy

72 A mi oldalunk

73 Szolgálatra készen
 Írta: Eduardo Gavarret elder
A víz rettentő hideg volt, de én akkor is meg akartam keresztelkedni.

74 Barátok világszerte: Pedro vagyok Braziliából
 Írta: Amie Jane Leavitt

76 Kisgyermeknek: Sarah csak ment és ment
 Írta: Heidi Poelman

81 Prófétai arckép: Thomas S. Monson

Az Első Elnökség: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

A Tizenkét Apostol Kóvruma: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Dallin, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Szerkesztő: Craig A. Cardon

Tanácsadók: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold, Shayne M. Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Ügyvezető igazgató: David T. Warner

Család- és egyháztág-támogatási igazgató: Vincent A. Vaughn

Egyházi Folyóiratok igazgatója: Allan R. Loyborg

Üzleti igazgató: Garff Cannon

Ügyvezető szerkesztő: R. Val Johnson

Ügyvezető szerkesztő asszisztense: Ryan Carr

Kiadási asszisztens: Melissa Zenteno

Alkotói és szerkesztői csoport: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Jennifer Grace Fallon, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Művészeti ügyvezető igazgató: J. Scott Knudsen

Művészeti igazgató: Tadd R. Peterson

Dizájn csoport: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Nate Gines, Colleen Hinkley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Szellemi tulajdonjogi koordinátor: Collette Nebeker Aune

Gyártási igazgató: Jane Ann Peters

Gyártási csoport: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Nyomdai előkészítő: Jeff L. Martin

Nyomtatási igazgató: Craig K. Sedgwick

Terjesztési igazgató: Stephen R. Christiansen

Fordítás: Böröcz Áttila

Terjesztés:

Corporation of the Presiding Bishop of

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Germany

Előfizetési információ:

Előfizetéshez vagy címváltozás bejelentéséhez vegye fel a kapcsolatot az Ügyfélszolgálatnál.

Díjmentes telefonszám: 00800 2950 2950

Telefonszám: +49 6172 4928 33/34

E-mail: orderseu@ldschurch.org

Online store internetes áruház: store.lds.org

Az előfizetés éves díja: 1.90 euró

A kéziratosok és kérdéseket adják le online a

liahona.lds.org-on, vagy a következő címre küldjék el: *Liahona*,

Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024,

USA; vagy e-mailben: liahona@ldschurch.org.

A *Liahona* (a kifejezés a Mormon könyvében szerepel és

„iránytűt” vagy „iránymutatót” jelent) a következő nyelveken

jelenik meg: albán, angol, biszlama, bolgár, cseh, dán, észt,

fidzi, finn, francia, görög, holland, horvát, indonéz, izlandi,

japán, khmer, kínai, kiribati, koreai, lengyel, lett, litván, magyar,

malgas, marshall-szigeteki, mongol, német, norvég, olasz, orosz,

örmény, portugál, román, spanyol, svéd, szamoai, szebuano,

szlovén, szuahéli, tagalog, tahiti, thai, tongai, ukrán, urdu és

vietnami. (A megjelenés gyakorisága országonként változik.)

© Intellectual Reserve, Inc., 2014. Minden jog fenntartva. Printed in the United States of America.

A *Liahonában* megjelent szövegekről és képekről készíthető

másolat esetenkénti, nem kereskedelmi, egyházi vagy otthoni

használatra. Nem lehet azonban másolatokat készíteni

azokról a képekről, amelyek forrásmegjelölésénél ez fel lett

tüntetve! A szerzői joggal kapcsolatos kérdéseiket a következő

címre küldhetik: Intellectual Property Office, 50 E. North

Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; vagy e-mailben:

cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

July 2014 Vol. 22 No. 4. LIAHONA (USPS 311-480) Hungarian

(ISSN 1085-3847) is published six times a year (January, April,

May, July, October, and November) by The Church of Jesus

Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,

UT 84150. USA subscription price is \$5.00 per year; Canada,

\$6.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake

City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.

Include address label from a recent issue; old and new address

must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt

Lake Distribution Center at address below. Subscription help

line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,

American Express) may be taken by phone. (Canada Post

Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address

changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ötletek a családi esthez

Az e lapszámban található cikkek és tevékenységek közül jó pár felhasználható a családi est alkalmával. A következőkben ismertetünk két példát.

FÉNYKÉP-ILLUSZTRÁCIÓ: CODY BELL

Váljunk tökéletessé Krisztusban,

42. oldal: Gong elder tanításainak felhasználásával állítsatok össze egy igaz-hamis kérdéssort a családoknak, hogy annak segítségével kideríthessék, vannak-e maximalista hajlamaik. Beleírhatok olyan kijelentéseket, mint például „akkor is boldog tudok maradni, amikor hibákat véték”, vagy „nehezemre esik megbocsátani másoknak”. Olvassátok el együtt, mit tanít Gong elder arról, hogy a Szabadítóra támaszkodjunk. Felhasználhatjátok a *Prédikáljátok evangéliumomat! Útmutató a misszionáriusi szolgálathoz* könyv 154. oldalán található útmutatást, hogy elsa-játítsátok a helyénvaló célok kitzűzését, és a maximalizmus legyőzését.

A testem egy templom, 68. oldal:

Használjátok a cikkben található kérdéseket arra, hogy megtanítsátok a gyermekeiteknek tisztelni és szeretni a testüket. Adhattok nekik egészséges nassolnivalót, például gyümölcsöt vagy zöldséget, hogy a helyes táplálkozási szokásokról tanítsátok őket. Érdemes lehet valamilyen szabadtéri sportot vagy egyéb tevékenységet beterveznetek, hogy segítsétek a gyermekeiteknek értékelni az egészséget és az életerőt. Buzdítsátok a gyermekeiteket, hogy karoljanak fel egy fogyatékkal élő gyereket vagy tizenévest az egyházközségükben, gyülekezetükben vagy iskolájukban. Elénekelhetitek a *Veled megyek* című éneket is (*Gyermekek énekeskönyve*, 78.).

A SAJÁT NYELVEDEN

A *Liahona* és egyéb egyházi anyagok számos nyelven elérhetőek a languages.lds.org címen.

TÉMAKÖRÖK EBBEN A SZÁMBAN

A számok a cikk első oldalára utalnak.

aktivizálás 30, 38

bizonyosság 64

család 34, 39, 40, 41, 80

családtörténet 4, 6, 14, 55

elhívások 12

engesztelés 7, 42

fiatal felnőttek 34

fizikai test 68

házasság 41

hit 48, 67

Jézus Krisztus 7, 12, 42

keresztelés 52, 70, 73

konfirmálás 52, 70

második eljövétel 24

megtérés 18

misszionáriusi munka 18,

30, 62, 64

Mormon könyve 24, 30,

38, 55

munka 15, 56, 58

Őszövetség 14

örökkévaló szemléletmód

42, 80

parancsolatok 60

pionírok 18, 76

proféták 14, 81

Szentlélek 10, 40, 66

szertartások 52, 70

szolgálat 12, 56, 58, 62, 73

szövetségek 24, 48

szülői mivolt 34

tanítás 10

templom 18

úrvacsora 52, 70

Írta: Henry B.
Eyring elnök

első tanácsos az
Első Elnökségben

AZ ÍGÉRET SZERINT fordulnak a szívek

Édesanyám, Mildred Bennion Eyring, a Utah állambeli Granger gazdálkodói közösségében nőtt fel. Az egyik fivére, Roy, követte a családi hagyományokat, és birkákat tenyészített. Fiatalemberként hetekig is távol volt az otthonától. Idővel kezdte elveszíteni az érdeklődését az egyház iránt. Később Idaho államba költözött, megházasodott és született három gyermeke. 34 éves korában halt meg, amikor a felesége 28 éves, a gyermekeik pedig még kicsik voltak.

Habár Roy kis családja Idahóban élt, édesanyám pedig 4000 kilométerrel távolabbra, New Jerseybe költözött, gyakran írt nekik szeretetteljes és bátorító leveleket. Nagybátyám családja kedvesen Mid néninek hívta édesanyámat.

Teltek az évek, és egy nap felhívott az egyik unokatestvérem. Elmondta, hogy Roy özvegye elhunyt. „Mid néni is azt akarta volna, hogy tudj róla” – mondta az unokatestvérem. Mid néni addigra már régen eltávozott, de a család még mindig érezte a szeretetét, és fontosnak tartották ezt tudatni velem.

Felötlött, hogy édesanyám mennyire hasonló szerepet töltött be a családjában, mint a nefita próféták a saját családjukban, azáltal, hogy közel maradtak azokhoz a rokonaikhoz, akiket Jézus Krisztus evangéliumához akartak hozni. Nefi feljegyzést írt, amelyről azt remélte, hogy annak hatására fiverei gyermekei visszatérnek pátriárkájuk, Lehi hitére. Móziás fiai ugyanezt a szeretetet tanúsították, amikor Lehi leszármazottainak prédikálták az evangéliumot.

Az Úr módokat biztosított nekünk arra, hogy olyan családokban tapasztalhassuk meg a szeretetet, amelyek örökkévalók lehetnek. Ma az egyház fiataljai érzik, amint a szívük a családjuk felé fordul. Olyan családtagjaik neveit kutatják fel, akiknek nem volt lehetőségük ebben az életben részesülni a szabadítás szertartásaiból. Elviszik azokat a neveket a templomba. Amikor belépnek a keresztség vizébe, alkalmuk adódik átérezni az Úr és azon családtagjaik szeretetét, akikért helyettesként végzik a szertartásokat.

Ma is emlékszem a szeretetre, amelyet unokatestvérem hangjában hallottam, amikor felhívott és azt mondta: „Édesanyánk elhunyt, és Mid néni is azt akarta volna, hogy tudj róla.”

Azok, akik közöttetek szertartásokat végeznek a családtagjaikért, azzal a szeretettel nyúlnak ki feléjük, mint Móziás fiai és Nefi, a próféta. Hozzájuk hasonlóan ti is örömet fogtok érezni azok felett, akik elfogadják a felajánlásotokat. Ugyanarra a nagyszerű elégedettségre számíhattok, mint Ammon, aki ezt mondta a távoli rokonok között végzett missziós munkáról:

„Örvendezünk tehát, igen, örvendezni fogunk az Úrban; igen, örülni fogunk, mert teljes az örömünk; igen, mindörökké dicsérni fogjuk a mi Istenünket. Íme, ki örvendezhet túl sokat az Úrban? Igen, ki mondhat túl sokat az ő nagy hatalmáról, és az ő irgalmáról, és az ő hosszútűréséről az emberek gyermekei iránt? Íme, azt mondom nektek, hogy a legkisebb részét sem tudom elmondani annak, amit érzek” (Alma 26:16).

Bizonyágomat teszem, hogy az a szeretet, amelyet a családtagjaitok iránt éreztek – bárhol legyenek is –, az Illés eljövételéről szóló ígéret beteljesedése. Ő eljött. A gyermekek szíve most az atyáik felé fordul, az atyák szíve pedig a gyermekeik felé fordul (lásd Malakiás 4:5–6; Joseph Smith története 1:38–39). Amikor érzitek a késztetést, hogy megtaláljátok őseitek neveit és elvigyétek azokat a neveket a templomba, akkor annak a próféciónak a beteljesülését élitek meg.

Áldás abban a korban élni, amikor beteljesül a szívek odafordításának ígérete. Mildred Bennion Eyring is érezte ezt a késztetést a szívében.

Szerette a fivére családját, és kinyúlt feléjük. Ők pedig érezték, ahogy a szívük szeretettel telve fordul Mid néni felé, mert tudták, hogy szereti őket. ■

TANÍTÁS EBBŐL AZ ÜZENETBŐL

Érdeemes lehet a meglátogatottakkal közösen elolvasnotok az Illés eljövételéről szóló prófeciákat (lásd Malakiás 4:5–6; Joseph Smith története 1:38–39). Beszéljétek meg, hogyan lehet részt venni a családtörténeti kutatásban, beleértve az olyan eszközöket, mint az indexelés, fényképezés és blogolás. Ha még nem ismerik a FamilySearch.org oldalt, akkor fontold meg, hogy megmutatod nekik.

Megismertem a nagymamám

Írta: Jewelene Carter

Az egyik Fiatal Nők projekt alkalmából felvállaltam, hogy segítsek a nagymamámnak az ősei kutatásában, amihez sok oldalnyi mikrofilmet kellett át- nézni az arizonai Mesában lévő családtörténeti központban. Amint ott ültünk egymás mellett és a családunkat kutattuk, elgondolkodtam: „Tényleg elég

sokat tudok a nagymamámról, aki itt ül éppen mellettem?”

Sok családtagot találtunk, előkészítettük az adataikat, és elmentünk az Arizonai Mesa templomba, hogy elvégezzük a keresztelésüket és konfirmációjukat. Nem sokkal ezt követően a nagymamám adott nekem egy bekötött példányt a családtörténetéből.

Mivel nagymamám reuma kínozza, nagy fájdalmakkal jár számára a gépelés. Én viszont örömmel segítek neki a számítógépén. Együtt írjuk le az életéből vett történeteket, családunk lelki épülésére. Nagyon szeretem, hogy része vagyok az életének, és hogy sokat tanulhatok az egyház történetéről, amikor együtt dolgozunk ezeken a projekteken.

A szerző jelenleg az egyesült államokbeli Virginia államban él.

GYERMEKEKNEK

Ha szeretet van otthon

Ha szeretet van otthon,

Mosolyog az ég;

Ha szeretet van otthon,

A világ oly szép.

(Ha szeretet van otthon. *Himnuszok*, 186. sz.)

Mennyei Atya azt akarja, hogy szeressük a családunkat, hogy így boldogak lehessünk. Minél többet szolgáljuk a családunkat, annál jobban fogjuk szeretni Mennyei Atyát és a családtagjainkat.

Rajzoljatok ilyen szíveket egy lapra, majd vágjátok ki őket. Írjatok vidám üzeneteket vagy rajzoljatok valamit rájuk, és titokban juttassátok el a családtagjaitoknak. Figyeljétek meg, milyen boldoggá teszi majd őket!

Imádságos lélekkel tanulmányozd ezt az anyagot, és törekedj rá, hogy megtudd, mit kell megosztanod. Hogyan fog segíteni a Szabadító életének és küldetésének megértése az Őbelé vetett hited gyarapodásában, és abban, hogy áldásban részesíthesd azokat, akik felett látogatótanítóként űrködsz? További információkért látogass el a reliefsociety.lds.org oldalra.

Jézus Krisztus isteni küldetése: A Szószóló

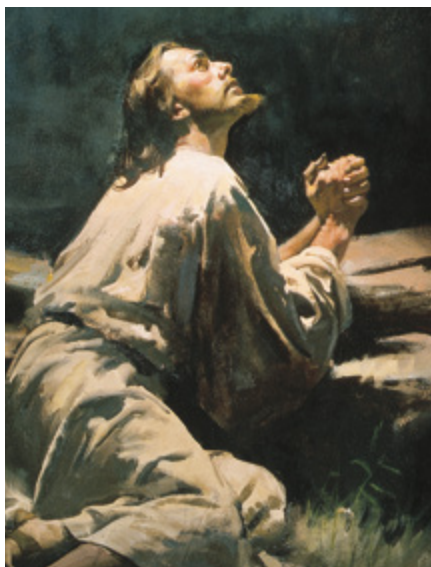
Ez az üzenet annak a látogatótanítóiüzenet-sorozatnak a része, amely a Szabadító küldetésének különböző aspektusait mutatja be.

Jézus Krisztus a Szószólónk az Atyánál A szószóló olyanvalaki, aki – mint azt az elnevezés is mutatja – más érdekében emel szót.¹ Az Úr szót emel az érdekünkben, megértéssel, igazsággal és kegyelemmel. Ez a tudás szeretettel és hálával tölt el az engesztelése iránt.

„Hallgassátok meg [Jézus Krisztust], aki szószólótok az Atyánál, aki szót emel ügyetekben őelőtte –

Mondván: Atyám, tekintsd annak szenvedéseit és halálát, aki bűnt nem cselekedett, akivel nagyon elégedett voltál; tekintsd a te Fiadnak vérért, amely kiontatott, annak vérért, akit odaadtál, hogy te magad megdicsőülhess;

Ezért, Atyám, kíméld meg ezeket a testvéreimet, akik hisznek az én nevemben, hogy énhozzám jöhessenek és örökké tartó életük lehessen” (T&S 45:3–5).

D. Todd Christofferson elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából, ezt mondta: „Igen nagy jelentőséggel bír számomra, hogy bármikor és bármilyen körülmények közepette imában közeledhetek a kegyelem trónusához; hogy Mennyei Atyám meghallgatja esdeklésemet; hogy a Szószólóm, aki nem cselekedett bűnt, akinek a vérért ontották, szót emel az ügyemben.”²

További szentírások

Móziás 15:8–9; Moróni 7:28; Tan és a szövetségek 29:5; 110:4

Hit, család, segítségnyújtás

A szentírásokból

Az Úr egyházának történelme során női tanítványok is követték Jézus Krisztus példáját. Eszter hithű és bátor volt. Unokatestvére, Márdokeus, eljuttatott hozzá egy példányt a király rendeletéből, mely szerint a zsidókat el kell pusztítani. Megbízta Esztert azzal, hogy „menjen a királyhoz... esedezni előtte az ő nemzetségeért”. Ennyit tett még hozzá: „És ki tudja, talán e mostani időért jutottál királlyságra?” (Eszter 4:8, 14).

A veszély ellenére Eszter beleegezett: „...ekképen megyek be a királyhoz, noha törvény ellenére; ha azután elveszek, hát elveszek” (Eszter 4:16).

Ezután Eszter alázattal szólt a királyhoz „és leborult annak lábaihoz és sirt és könyörgött..., hogy vonassanak vissza [a levelek], hogy elveszessék a zsidókat... [H]ogyan tudnám nézni az én atyámfiainak veszedelmét?” – tette hozzá végül. (lásd Eszter 8:3, 5–6). A király szíve megemihült és elfogadta Eszter esdeklését.³

Gondolkodj el ezen!

Hogyan ösztönözhet bennünket Jézus Krisztus szószólósága arra, hogy könyörülettel és megbocsátással forduljunk mások felé?

JEGYZETEK

1. Lásd még Russell M. Nelson, “Jesus Christ—Our Master and More” (Brigham Young University fireside, Feb. 2, 1992), 4; speeches.byu.edu.
2. D. Todd Christofferson, “I Know in Whom I Have Trusted,” *Ensign*, May 1993, 83.
3. Lásd még *Leányaim a királlyságomban: A Segítőegylet története és munkássága* (2011). 197.

2014. ÁPRILISI KONFERENCIAI JEGYZETFÜZET

„Amit én, az Úr mondtam, azt megmondtam, ... akár saját hangom, akár szolgálaim hangja által, az ugyanaz” (TE-Sz 1:38).

A következő oldalak (és az eljövendő számokban megjelenő Konferenciai jegyzetfüzetek) használata segíteni fog tanulmányozni és alkalmazni az élő próféták, az apostolok és más egyházi vezetők legfrissebb tanításait, miközben visszapillantasz a 2014. évi áprilisi általános konferenciára.

KIEMELT TAN

Házasság és erkölcsi tisztaság

„[Nemrégiben] az Első Elnökség és a Tizenkettek Kvóruma levelet bocsátott ki az egyház vezetői részére világszerte. Többek között ez állt benne: »A polgári törvények módosítása nem változtatja, nem változtathatja meg azt az erkölcsi törvényt, melyet Isten vezetett be. Isten elvárja tőlünk, hogy az eltérő vélemények, illetve a társadalmakban előforduló különféle trendek ellenére tartsuk fenn és tartsuk be a parancsolatait. Az erkölcsi tisztaság törvénye világos: szexuális kapcsolat kizárólag egy hivatalosan és törvényesen összeházasodott férfi és nő között helyénvaló.«

Miközben a világ távolodik az Úr erkölcsi tisztaságra vonatkozó törvényétől, mi nem. [...]

Miközben sok kormány és jó szándékú egyén újraértelmezte a házasságot, az Úr nem tett ilyet. A férfi és nő közötti házasságot Isten vezette be a kezdetek kezdetétől – Ádámtól és Évától fogva. Úgy tervezte meg, hogy a házasság céljai jóval messzebbre mutassanak az érintett felnőttek személyes kielégülésénél és beteljesülésénél – mégpedig, ami ennél fontosabb, hogy elősegítse a gyermekek megszületésének, nevelésének és táplálásának eszményi környezetét. A családok a menny kincsei.”

Neil L. Andersen elder a Tizenkét Apostol Kvórumából: *Liahóna*, 2014. máj. 19.

Az lds.org/go/andersen714 oldalon Andersen elder arról beszél, hogyan kezeljük a nehéz témákban felmerülő kérdéseket és aggályokat.

PRÓFÉTAI ÍGÉRET

Bátorság

„Ahhoz, hogy helyes döntéseket hozzunk, bátorságra van szükség – bátorságra, hogy nemet mondjunk, amikor kell, és igent mondjunk, amikor az a megfelelő válasz; bátorságra, hogy helyesen cselekedjünk azért, mert az a helyes.

A belső bátorság magában foglalja azt is, hogy helyesen cselekszünk még akkor is, ha netán félünk; megvédjük a hitelveinket, még ha azzal esetleg azt is kockáztatjuk, hogy kigúnyolnak; illetve ragaszkodunk hitelveinkhez, még ha talán barátaink vagy társadalmi státuszunk elvesztését tesszük is kockára ezzel.

Miközben előre haladunk, és törekszünk úgy élni, ahogy kell, bizonyos, hogy segítséget fogunk kapni az Úrtól, és vigaszt meríthetünk az Ő szavaiból.”

Thomas S. Monson elnök: *Légy bátor és erős!* *Liahóna*, 2014. máj. 66., 67., 69.

Látogass el az lds.org/go/monson2714 oldalra, és tanuld meg Monson elnöktől, hogyan tudjuk fejleszteni a bátorságot.

A szabadítás munkájának meggyorsítása

Néhány nagyon fontos témáról több konferenciái beszélő is szót ejtett. Három beszélő a következőket mondta a szabadítás munkájának meggyorsításáról:

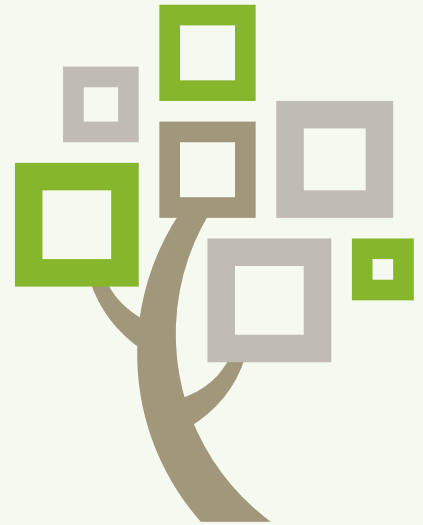
- „Nem számít, milyen jó a [misszionáriusi] üzeneted, talán soha nem lesz lehetőség átadni következőes, állhatatos utókövetés nélkül.”¹ – M. Russell Ballard elder. Tudj meg többet Ballard elder felhívásáról az lds.org/go/ballard714 oldalon.
- „[Az] Arizonai Gilbert templom... lett az egyház 142. működő temploma. Amikor az összes korábban már bejelentett templom elkészül, akkor 170 működő

templom lesz szerte a világon.”² – Thomas S. Monson elnök. További információk az lds.org/go/monson714 oldalon olvashatók.

- „Félre kell tennünk e világ dolgait, ragaszkodnunk kell a szövetségünkhez [T&Sz 25:10, 13], valamint Krisztushoz kell jönnünk, és követnünk kell Őt. Ezt teszi egy tanítvány!”³ – Linda K. Burton. Nézd meg Burton nőtestvér beszédét az lds.org/go/burton714 oldalon.

JEGYZETEK

1. Utókövetés. *Liahóna*, 2014. máj. 78.
2. Üdvözlünk benneteket a konferencián! *Liahóna*, 2014. máj. 4.
3. Segítő kezeket és szíveket keresünk a munka meggyorsításához! *Liahóna*, 2014. máj. 122.

HOGYAN TARTSUNK „CSALÁDFA ÖSSZEJÖVETELT”

„Végre rendelkezésünkre áll a tan, a templomok és a technika ahhoz, hogy a családok megvalósíthassák a szabadítás ezen dicsőséges munkáját. [Javaslom, hogy minden család tartson] egy amolyan »Családfa összejövetelet«.

Quentin L. Cook elder: Gyökerek és ágak. *Liahóna*, 2014. máj. 47.

1. Gyűljetek össze a családokkal, és osszatok meg történeteket, képeket és családi ereklyéket.
2. Töltsetek fel történeteket, illetve képeket a Családfa (Family Tree) oldalra és kössétek össze a forrásanyagokat az ősökkel.
3. Döntsétek el, mely ősökért kell templomi szertartásokat végezni, és biztatók meg a családtagokat ezzel kapcsolatos feladatokkal.

Keressétek meg azokat a Cook elder által elmondott módokat, melyek által a családtörténet megáldhat minket. Ehhez látogass el az lds.org/go/cook714 oldalra.

Az általános konferenciái beszédek elolvashatók, megtekinthetők, illetve meghallgathatók a conference.lds.org honlapon.

A SZENTLÉLEK EREJE ÁLTAL TANÍTUNK

Hisszük, hogy Jézus Krisztus evangéliumának a Szentlélek hatalma által történő tanítása elengedhetlen része Isten szabadító munkájának. Az eredményes tanítás segít az embereknek növekedni a hitükben, valamint az evangélium szerinti élet vágyában. A tanítás sokféle környezetben történhet, például az egyházi órák és beszédek során. Tanítunk azonban akkor is, amikor egy családtagunkkal beszélünk meg egy szentírást, vagy amikor elmagyarázzuk egy szomszédnak, hogy mi a papság.

„...ezen egyház... tanítói tanítsák evangéliumom tantételeit, amelyek benne vannak a Bibliában és a Mormon könyvében, amelyben ott van az evangélium teljessége.

És ügyeljenek a szövetségekre és az egyházi tételre, hogy megtegyék azokat, és ezek legyenek a tanításaik, amint vezeti őket a Lélek.

És a Lélek a hit imája által adatik meg nektek; és ha nem kapjátok meg a Lelket, akkor nem taníthatok” (T&Sz 42:12–14).

Gondolkozzatok el az eredményes tanítás e négy alapelvén:

- **Szeresd azokat, akiket tanítasz!** Ismerd meg őket, és imádságosan gondold át a szükségleteiket, amikor a tanításra készülsz. Próbálj változatos tanítási módszereket alkalmazni: az eltérő módszerek eltérő embereket érintenek meg (itt jobbra találtok ötleteket).
- **A Lélek által taníts!** Nefi azt tanította, hogy „amikor egy ember a Szentlélek hatalma által beszél, a Szentlélek hatalma viszi el azt az emberek gyermekeinek szívé[hez]” (2 Nefi 33:1). Amikor tanítasz, meghívhatod a Lélek befolyását azáltal, hogy bizonyosságot teszel, illetve használod a szentírásokat és az utolsó napi próféták tanításait. Imádkozz a Szentlélek iránymutatásáért, amikor a tanításra készülsz: Ő sugallhatja neked a tanítás legjobb módját.
- **A tanokat tanítsd!** Az egyház jóváhagyott tantervéhez tartozó anyagok, úgymint a szentírások, az általánoskonferenciai

beszédek és a kézikönyvek, tanokat – Istentől eredő örökkévaló igazságokat – tartalmaznak.

- **Ösztönözd a szorgalmas tanulást!** Amikor tanítasz, ne feledd, hogy a téged hallgatók felelősek a saját tanulásukért. Buzdítsd őket arra, hogy tegyenek fel kérdéseket a témáról, illetve elmélkedjenek azon, miként élhetnek az evangélium tantételei szerint. A bizonyosságuk ezekről a tantételekről akkor fog növekedni, ha azok szerint élnek (lásd János 7:17).

Gordon B. Hinckley elnök (1910–2008) is beszélt a jó tanítás fontosságáról: „Az örökkévaló élet csak akkor jön el, amikor a férfiakat és a nőket *olyan [eredményesen] tanítják*, hogy azok megváltoztatják és megfigyelmezik életüket. Nem lehet őket becsületességre, vagy a mennybe kényszeríteni. Vezetni kell őket, és ez azt jelenti, tanítani” (idézte: Jeffrey R. Holland: „Istentől jöttél tanítóul”. *Liahóna*, 1998. júl. 28.). ■

További részletekért lásd Tan és a szövetségek 50:13–22; 2. kézikönyv: Az egyház igazgatása (2010), 5.5.4.

Íme néhány tanítási módszer, amelyek segítenek elérnetek a különböző módokon tanuló embereket:

Hallgassatok vagy énekeljétek szent zenétet. A himnuszok és az elemis énekek segítenek megtanítani a tanokat és meghívni az Úr Lelkét.

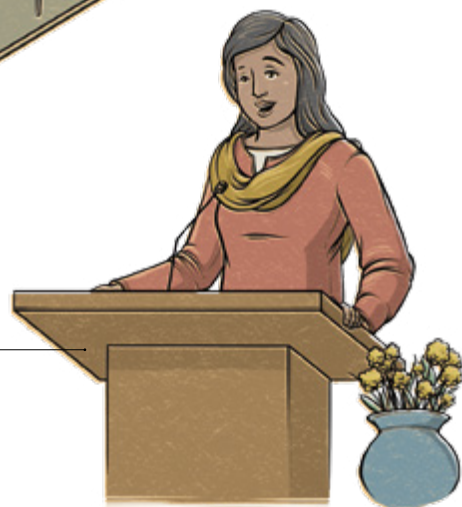
Említsetek odaillő, felemelő történeteket és példákat, úgymint történeteket a szentírásokból és a saját életekből.

Tegyetek fel olyan kérdéseket az általatok tanítottoknak, amelyek elmélkedésre, illetve a gondolataik és érzéseik megosztására serkentik őket.

Használjatok képeket és tárgyakat szemléltetésül. Az evangélium tantételei magokhoz, kövekhez, növényekhez és egyéb ismerős dolgokhoz is hasonlíthatók.

Tegyetek biznyságot az éppen tanított evangéliumi tantételekről. A biznyság meghívja a Szentleket, hogy tanúságot tegyen az igazságról.

A SZABADÍTÓ MÓDJÁN TÖRTÉNŐ VEZETÉS

Írta: Ryan Carr

Egyházi folyóiratok

Éles ellentét van a világ legrosszabb vezetői és a tökéletes vezető, vagyis a világ Szabadítója között. Spencer W. Kimball elnök (1895–1985) elmagyarázta, hogy „a történelem azon vezetői, akik a letragikusabb hatással voltak az emberiségre, éppen azért voltak ilyen tragikusak, mert szinte teljes mértékben hiányoztak belőlük a galileai férfi tulajdonságai. Jézus önzetlen volt – ők önzők. Jézust a szabadság érdekelte – őket a hatalom. Jézust a szolgálat érdekelte – őket a pozíció. Jézus kielégítette mások valós igényeit – őket csak a saját szükségleteik és vágyaik érdekelték. Jézust tanítványai fejlődése érdekelte – ők a halandók manipulálására törekedtek. Jézust az igazsággal kiegyensúlyozott könyörület töltötte el – őket oly gyakran a durvaság és az igazságtalanság.”¹

Hogy vezetőként sikeresek legyünk az Úr egyházában, az Ő példáját kell követnünk. Az alábbi gondolatok segíthetnek krisztusibbá válnunk a vezetésben.

A krisztusi vezetők „egyedül Isten dicsőségére tekintő szemmel” (T&S 4:5) szolgálnak, és azt keresik, miként cselekedhetik Mennyei Atya akaratát. A Szabadító ezt mondta: „...azért szállottam le a mennyből, hogy ne a magam akaratát cselekedjem, hanem annak akaratát, a ki elküldött engem” (János 6:38).

A krisztusi vezetők nem a „test karjába” (2 Nefi 4:34) helyezik bizalmukat. Alázattal imádkoznak útmutatásért. Az Úrra várnak, és azt keresik, miként végezhetik az Ő munkáját, az Ő idejében és az Ő módján, ahelyett, hogy a saját tehetségeikre és képességeikre támaszkodnának.

A krisztusi vezetők nem törekednek egyházi pozíciókra: az elhívásokat szolgálati lehetőségnek tekintik, nem előléptetésnek. A felmentéseket sem lefokozásnak tekintik. A felmentés minden elhívás velejárója.

A krisztusi vezetők szolgák: segítik, tanítják és bátorítják azokat, akiket szolgálnak. Arra törekednek, hogy megáldjanak másokat, ahogyan a Szabadító tette: „Semmit nem tesz, ami ne a világ javára lenne” (2 Nefi 26:24). Az Úr képviselőiként tekintenek magukra, akik segítenek másoknak visszatérni Őhozzá.

A krisztusi vezetők arra törekednek, hogy segítsenek másoknak fejlődni. Kimball elnök ezt is tanította:

„Jézus bízik annyira a követőiben, hogy megosztja velük munkáját,

„DE HÁT NEKEM EGYÁLTALÁN NINCS VEZETŐI TAPASZTALATOM!”

Ne aggódj, ha még nem nagyon van tapasztalatod! Sugalmazás által letél elhíva, egy felhatalmazással rendelkező személy által (lásd Hittételek 1:5). Az Úr látja, hogy mivé válhatsz. A vezetési megbízásod lehetőséget adhat az erősségeid fejlesztésére és a gyengeségeid legyőzésére.

A cégeknél és egyéb szervezetekben gyakran kulcsfontosságú követelmény egy vezető képzettsége és tapasztalata, de az Úr útja más. Lorenzo Snow elnök (1814–1901) így tanított: „[Az] apostolok pedig, akiket Isten elhívott, akiket Jézus, Isten Fia elhívott, ...nem voltak... iskolázottak; nem értették a tudományokat; nem töltöttek be magas tisztségeket Júdeában – szegények és írástudatlanok voltak, szerény életpályákon jártak. [...] Nos hát, az Úr más. Másképp intézi elhívásait, mint az emberek.”¹ Szerencsére akit az Úr elhív, azt fel is készíti!²

JEGYZETEK

1. *Az egyház elnökeinek tanításai: Lorenzo Snow* (2012). 157–158.

2. Lásd Thomas S. Monson, „Duty Calls,” *Liahona*, July 1996, 42.

AZON VEZETŐK RÉSZÉRE, AKIK AZ EGYHÁZ TAGJAIVAL SZOKTAK TANÁCSKOZNI

Amikor a segítségedet igénylő egyháztaggal találkozol, talán azt várják, hogy helyettük oldd meg a gondjaikat. Ha azonban ezt tennéd, akkor megfosztanád őket a személyes növekedéstől. Talán úgy érkeznek hozzád, hogy azonnali megoldást várnak, ám a gondjaik megoldódásához gyakran több időre van szükség. Ezek mindennapos nehézségek. Az alábbi kérdéseket papsági vezetők javasolták, hogy ezek segítsenek neked felkészülni az egyháztaggal való tanácskozásra:

- Oly módon adsz-e tanácsot és segítesz az egyháztagoknak, hogy a nehézségeik legyőzése továbbra is a saját felelősségük marad?
- Olyan utat mutatsz-e az egyháztagoknak, amelyen önállóan találják meg a válaszokat?
- Nyomon követed-e az általuk vállaltak teljesítését?
- Segítesz-e nekik rálelni a gondjaik megoldásához szükséges forrásokra?
- Buzdítod-e őket, hogy az Úrhoz fohászokjanak?
- A tanácsaid segítenek-e az egyháztagoknak fejlődni?

Természetesen minden helyzet különböző, tehát fontos a Lélek útmutatásának követése. A szeretettel, türelemmel és lelki fogékonysággal végzett szolgálat jó eredményekre vezet.

hogyan így ők is növekedhessenek. Ez a vezetés egyik legnagyobb lelkéje. Ha félresöprünk másokat azért, hogy gyorsabban és hatékonyabban legyen elvégezve egy feladat, akkor lehetséges, hogy e feladat rendben elvégzésre kerül, mégis elmarad a követőink oly lényeges növekedése és fejlődése.

[...] Jézus olyan igazságokat és feladatokat adott az embereknek, amelyek megfeleltek képességeiknek. Nem terhelte túl őket azzal, hogy többet bízott rájuk, mint amennyivel

meg tudnak birkózni, viszont eleget adott nekik, hogy megerőltessék a lelküket.”²

Joseph Smith próféta leírta, miként volt képes olyan jól vezetni az embereket: „Helyes tantételeket tanítok nekik, és ők magukat kormányozzák.”³ Ez a lényege az Úr módján való vezetésnek. ■

JEGYZETEK

1. Spencer W. Kimball, “Jesus: The Perfect Leader,” *Ensign*, Aug. 1979, 7.
2. Spencer W. Kimball, “Jesus: The Perfect Leader,” 6.
3. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith (2007)*. 299.

ILLÉS

„Illés egyike volt a legnagyobb prófétáknak, és az Úr ráruházta a pecsételő hatalmat.”¹

– Joseph Fielding Smith elnök (1876–1972)

Prófétaként szolgáltam Izráel északi királyságában.² Az izraeliták gonoszsága miatt lepecsételtem az egeket, hogy eső híján éhínség legyen azon a földön. Az éhínség alatt egy patak mellett laktam, és hollók hoztak nekem enni, de azután a patak kiszáradt.³

Az Úr azt parancsolta, hogy menjek el egy özvegyasszonyhoz, aki Sareptában lakik, és aki majd táplál engem. Éppen fát szedegetett, hogy még utoljára ételt készítsen magának és a fiának. Azt mondtam neki, hogy ha nekem ad először enni, akkor „sem a vékabeli liszt el nem fogy, sem a korsóbeli olaj meg nem kevesül addig, míg az Úr esőt ad a földnek színére”⁴. Ő hitet tanúsított, az Úr pedig beteljesítette az ígérését.

Mialatt ennél a családnál laktam, meghalt az özvegyasszony fia. Akkor így fohászkodtam: „Én Uram, Istenem,

térítsd vissza e gyermek lelkét ő belé!”⁵ Az Úr meghallgatta a fohászomat, és a fiú feléledt.⁶

Később megmutattam az Úr hatalmát Izráel népének, amikor kihívtam Baál papjait egy próbára. A papok előkészítettek egy áldozatot, és egész nap Baálhoz imádkoztak, hogy küldjön le tüzet, de nem jött tűz. Én oltárt építettem 12 kőből, amelyek Izráel 12 törzsét jelképezték, és árkot ástam az oltár körül. Ezek után 12 vödör vizet locsoltattam az oltárra, ami eláztatta a fát és megtöltötte az árkot. Az Úr nevét szólítottam, Ő pedig tüzet küldött le, felemészítve az áldozatot, az oltárt és a vizet. Ezt követően az Úrhoz imádkoztam, aki megnyitotta az egeket és esőt küldött.⁷

Életem végén nem haltam meg, hanem tüzes szekéren az égbe emeltetem.⁸ Krisztus halandó szolgálata alatt

megjelentem a Színeváltozás hegyén, és papsági kulcsokat adtam Péternek, Jakabnak és Jánosnak.⁹

Az utolsó napokban ismét megjelentem, hogy „az atyák szívét a gyermekekhez fordítsa[m], és a gyermekekét az atyákhoz”, ezért eljöttem a Kirtland templomba 1836. április 3-án, és visszaállítottam a pecsételő hatalom kulcsait Joseph Smithnek és Oliver Cowderynek.¹⁰ ■

JEGYZETEK

1. Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, ed. Joseph Fielding Smith Jr., 5 vols. (1957–1966), 4:193.
2. Lásd Kalauz a szentírásokhoz: Illés; scriptures.lds.org.
3. Lásd 1 Királyok 17:1–7.
4. Lásd 1 Királyok 17:8–16.
5. Lásd 1 Királyok 17:21.
6. Lásd 1 Királyok 17:8–24.
7. Lásd 1 Királyok 18.
8. Lásd 2 Királyok 2:11.
9. Lásd Máté 17:3; Kalauz a szentírásokhoz: színeváltozás; scriptures.lds.org.
10. Lásd Tan és a szövetségek 110:13–16.

MUNKA ÉS ÖNELLÁTÁS

Amikor a fiatalok és a gyermekek megtanulnak keményen dolgozni és önellátóvá válni, felkészülnek arra is, hogy hozzátegyék a részüket ahhoz a világhoz, amelyben élnek (lásd *A fiatalok erősségéért* [2011]. 40.).

Ennek a lapszámnak az 56–57. oldalain Randall L. Ridd, második tanácsos a Fiatal Férfiak általános elnökségében, megosztja, hogy mit tanult, amikor az édesapjával építkezéseken dolgozott. Beszél a kemény munka, a jó hozzáállás, és az Úr királysága építésének fontosságáról. Ridd testvér emlékeztet bennünket: „Kinek kell tehát a munka? Mindannyiunknak! Ez az önellátás, az eredményesség és az ebben az életben tapasztalt öröm eredője. Amikor derűsen nekiláttok a munkának, körülöttetek mindenki gazdagon fog aratni az általatok vetett magoknak köszönhetően.”

Javaslatok a fiatalok tanításához

- *A fiatalok erősségéért* ezt tanácsolja: „Tűzz ki magasztos célokat magad elé, és légy kész keményen munkálkodni azért, hogy elérj azokat!” (40. oldal). Érdemes lehet a gyermekeitekkel együtt megnéznetek a Mormon üzenetek fiataloknak sorozatból a *Folyamatos erőfeszítés* című kisfilmet (lásd *A házasság és a család* részt a mormonchannel.org/come-follow-me oldalon). Majd pedig közösen tűzzetek ki

célokat, és tervezzétek meg a megvalósításukat.

- A munka sokkal könnyebben megy, amikor pozitívan állunk hozzá. Olvassátok el a Csöveket cipelni sáros cipőben című történetet az 58–59. oldalakon, és beszélgetsetek arról, hogy miképpen befolyásolja a munkátokat a hozzáállásotok.
- „A tétlenség egyik formája, amikor túlságosan sok időt fordítasz olyan tevékenységekre, amelyek elvonnak a hasznos munkától. Ilyenek például az internet, a videojátékok és a tévzés” (*A fiatalok erősségéért*, 40.). Kérdezzétek meg gyermekeiteket az internet, a számítógépes játékok és a tévzés hasznos és káros hatásairól. Mikortól válnak ezek az eszközök zavaró tényezővé? Milyen áldások származnak az eredményes munkából? Hogy segítsétek a gyermekeiteknek megtapasztalni ezeket az áldásokat, fontoljátok meg, hogy félretesztetek minden ilyen műszaki eszközt egy időre, és közösen dolgoztok egy projekten.

Javaslatok a gyermekek tanításához

- A misszionáriusok munkája nehéz, és az önellátás elsajátítása segít a gyermekeiteknek felkészülni rá. Közösen készítsétek egy felsorolást azokról a

EHHEZ A TÉMÁHOZ KAPCSOLÓDÓ SZENTÍRÁSVERSEK

Ésaiás 55:2

2 Nefi 5:17, 27

Móziás 4:16–21

Tan és a szövetségek 58:26–29

Joseph Smith története 1:55

háztartási munkákról, amelyeket egy misszionáriusnak már illik tudnia (például a mosás, főzés, takarítás). Ezután együtt végezzetek el párat ezekből a munkákból.

- Ridd testvér így emlékeztet bennünket a cikkében: „A legfontosabb munka Isten munkája.” A ti családotok miként mozdíthatja elő az Úr munkáját? Gondolkozzatok el egy olyan tevékenységen, amelyet együtt végezhetnétek azért, hogy segítsétek másoknak közelebb kerülni Krisztushoz.
- Az önellátás része a pénzügyek kezelésének elsajátítása. Tanítsátok meg gyermekeiteknek a költségvetés készítésének alapelveit, valamint annak fontosságát, hogy a tizedfizetést a költségvetésük részévé tegyék. ■

AZ EGYHÁZ HÍREI

További egyházi hírek és események megtekintéséhez látogasson el ide: news.lds.org.

Az UNSZ Szeretetszolgálat ENSZ-eseményen vett részt

Az UNSZ Szeretetszolgálat munkája volt a témája annak a kerekasztal-beszélgetésnek, melyet nemrég az ENSZ székházában, New Yorkban tartottak. Az esemény, mely „A mormonizmus és az emberbaráti segítségnyújtásban betöltött szerepének megismerése” elnevezést kapta, az Összpontosítsunk a hitre című rendezvénysorozat részeként került megrendezésre, melyet az ENSZ Tájékoztatói Főosztályának társadalmi szervezeti részlege szponzorál.

„Ez a rendezvénysorozat szélesebb körű ismeretet nyújt arról, hogy a különböző hitrendszerek alapját miként képezik ugyanazon tantételek, mint például a tolerancia, kölcsönös tisztelet a tőlünk különbözőekkel, valamint az egység és a viták békés megoldása melletti elkötelezettség” – magyarázta Felipe Queipo, a beszélgetés vezetője, aki tájékoztatói asszisztens az ENSZ-nél, illetve az egyház tagja Spanyolországból.

„A szegényekkel való törődés alapvető kötelessége mindenkinek, aki tiszteli Istent, valamint a minden ember közötti testvériséget – kötelességünk, hogy szolgáljunk, felemeljünk, megáldjunk és könnyítsünk a szenvedésein mindenkinek, függetlenül az egyén vallási meggyőződésétől, életszemléletétől, nemzetiségétől, bőrszínétől, nemétől vagy

hátterétől” – mondta Sharon Eubank, az UNSZ Szeretetszolgálat igazgatója, aki maga is részt vett a beszélgetésen.

Beszédében felsorolta az UNSZ Szeretetszolgálat célkitűzéseit is, melyek a következők: a szenvedés enyhítése, az önellátás elősegítése, valamint szolgálati lehetőségek biztosítása a családok számára, bármilyen nemzetiségűek legyenek is. A szervezet kulcsfontosságú kezdeményezései, mondta Sharon Eubank, a tiszta víz biztosítása; újszülött újraélesztési képzések megtartása; látásjavítás; kerekesek adományozása; oltások, élelmiszer biztosítása; és segítségnyújtás vészhelyzetek esetén.

Más utolsó napi szentek is jelen voltak a rendezvényen, többek között: Ahmad S. Corbitt, az Egyház Közönségkapcsolati és Nemzetközi Ügyek New York-i irodájának igazgatója, valamint John P. (Phil) Colton, aki feleségével együtt az UNSZ Szeretetszolgálat ENSZ-képviselőjeként szolgál.

Az együttműködés fontosságát hangsúlyozva Corbitt testvér elmondta, hogy „a világ minden vallásában vannak jóakarató emberek”. Colton testvér pedig azon módokat magyarázta, ahogyan az UNSZ Szeretetszolgálat 132 országban közel két millió embernek nyújtott segítséget 2013-ban. ■

Az egyház képviselői kerekasztal-beszélgetésen vesznek részt egy ENSZ-rendezvényen

ÚJ MISSZIÓELNÖKÖKET HÍVTAK EL A SZOLGÁLATRA

Az Első Elnökség 122 új misszióelnököt hívott el, hogy feleségeikkel együtt a számukra kijelölt területeken szolgáljanak 2014 júliusától. További információt az új misszióelnökökről az alábbi internetes oldalon találhat: lds.org/church/news/church-announces-2014-mission-president-assignments.

VEZETŐK NYÚJTANAK VIGASZT ÉS TÁMOGATÁST A FÜLÖP-SZIGETEKEN

Februárban, 100 nappal azután, hogy a Haiyan tájfun lesújtott Tacloban városára, Linda K. Burton nőtestvér, a Segítőegylet általános elnöke, valamint Carol F. McConkie nőtestvér, a Fiatal Nők általános elnökségének első tanácsosa, ellátogatott a katasztrofásújtott övezetbe, hogy támogatást és vigaszt nyújtson.

„Tudtam, hogy meg kell ölelnem a nőtestvéreket – mondta Burton nőtestvér. – Tudtam, hogy nem tudok sokkal többet tenni, de azt tudtam, hogy el kell mennem Taclobanba és át kell ölelnem azokat, akiket tudok.”

A Haiyan tájfun több mint 1,1 millió otthont rombolt le a Fülöp-szigetek középső területén, és 6100 ember életét követelte, többek között 42 utolsó napi szentét. A vihar után az egyház segélycsomagokat küldött, továbbá helyi és nemzetközi szervezetekkel együttműködve segédkezett az élelmezésben, elszállításban, víztisztításban, a törmelék elszállításában és a létfenntartás visszaállításában.

Burton nőtestvér és McConkie nőtestvér is arról számolt be, hogy reményt és optimizmust láttak a szentek között, akik újraépítik az otthonaikat és megerősítik a biztonságukat azáltal, hogy szolgálják egymást.

Carol F. McConkie nőtestvér meglátogatja a gyermekeket a Fülöp-szigeteki Tacloban Cövek központjában

Jeffrey R. Holland elder a tajvani egyháztagokhoz beszél

Számos nemzetnek nyújtanak szolgálatot az apostolok

A Tizenkét Apostol Kvórumának tagjai folytatják egyházi szolgálati tevékenységüket világszerte. Közelmúltbeli megbízások:

- Russel M. Nelson elder és Neil L. Andersen elder tanácsot és iránymutatást adott a szenteknek Ausztráliában, Új-Zélandon, Francia Polinéziában, Fidzsin, Új-Kaledóniában, Tongán és Pápua Új-Guineán. Nelson elder a családok megerősítésének szükségességéről beszélt, Andersen elder pedig arra emlékeztette az egyháztagokat, hogy legyenek bizakodóak. Egy másik megbízás során Andersen elder a Fülöp-szigetek földrengés és trópusi viharok sújtotta területein élő egyháztagokkal és közösségi vezetőkkel találkozott.
- Dallin H. Oaks elder felszentelte a Mexikóvárosi Misszionáriusképző Központot. Arra buzdította a misszionáriusokat, hogy tanuljanak keményen és szenteljék magukat az Úrnak.
- M. Russell Ballard elder azt mondta a Dél-Amerika Déli Területen élő szenteknek,

hogy a Dél-Amerikában lévő 4,5 millió egyháztag és 14 templom azt sugallja: „Lehi fiainak és leányainak kora virágzik”. Ez beteljesíti nagyapja, Melvin J. Ballard elder (1873–1939) jóvendölését, miszerint Dél-Amerika hatalmas erővé válik az egyházban.

- Jeffrey R. Holland elder arra buzdította a tajvani és hongkongi szenteket, hogy tegyék a templomot életük részévé azáltal, hogy olyan gyakran mennek el oda, amilyen gyakran csak tudnak.
- David A. Bednar elder emlékeztette a szenteket Ugandában, hogy úttörők az egyház építésében az országukban. A kenyai szenteknek pedig annak fontosságáról beszélt, hogy állandóan mutassák ki szeretetüket az otthonukban.
- Quentin L. Cook elder azt tanította az egyháztagoknak Közép-Amerikában, hogy milyen fontos Isten, egymás és felebarátaink szolgálata.

További információért az apostolok szolgálatáról látogasson el ide: lds.org/prophets-and-apostles. ■

AZ EGYHÁZ Brazilíában

A JÖVŐ VÉGRE ELÉRKEZETT

Írta: **Mark L. Grover**

A latin-amerikai tanulmányok nyugalmazott professzora, Brigham Young Egyetem

Méretében és népességét tekintve egyaránt, Brazília a világ ötödik legnagyobb országa. De 100 évvel ezelőtt a népessége csekély volt, és csak kevesen élvezték az ország természeti javait: a trópusi éghajlatot, a jó termőföldet, az ásványi kincsek és a vízkészlet gazdagságát.

Max és Amalie Zapf érdeklődését viszont felkeltette Brazília, és úgy döntöttek, hogy ott lesz az otthonuk. 1908-ban csatlakoztak az egyházhoz Németországban, és 1913 márciusában vándoroltak ki Brazíliába. Mint az egyház első ismert Brazilíában élő tagjai, izgatottak voltak, hogy egy ilyen ígéretes országban lehetnek. Az egyház azonban még nem volt jelen Dél-Amerikában, Max és Amalie tehát hamar rájöttek, hogy mennyire magányosnak érzik magukat az egyházi gyűléseken való részvétel és a többi egyháztaggal való kapcsolat kiváltsága nélkül.¹

Tíz Brazilíában töltött év elteltével Max és Amalie Zapf tudomást szereztek egy másik hithű egyháztagról, Augusta Lippeltről, aki négy gyermekével és nem egyháztag férjével 1923-ban vándorolt be Németországból a dél-braziliai Santa Catarina államba. Zapfék is átköltöztek Santa Catarinába, hogy Lippelték közelében legyenek.

Két évvel később az argentinai Buenos Airesben megnyílt a Dél-Amerikai Misszió. A misszió második elnöke, a szintén Németországból származó K. B. Reinhold Stoof, sugalmazást érzett arra, hogy megalapítsa az egyházat Dél-Brazília nagyszámú német bevándorlója körében. 1928-ban kijelölte William Fred Heinzot és Emil A. J. Schindlert, hogy a számos német bevándorló által lakott Joinville városában legyenek misszionáriusok. 1930-ban Stoof elnök meglátogatta a Zapf és a Lippelt családot, és létrehozott egy gyülekezetet, amelybe végre mindkét család közösen eljárhatott és vehetett az úrvacsorából.

Mekkora változást hozott 100 év! Zapfék 1913-as érkezése előtt Brazilíában nem voltak egyháztagok, misszionáriusok és egyházi szervezet. Ma több mint egymillió egyháztag él Brazilíában, ami az egyháztagok harmadik legnagyobb csoportját

Ezek a misszionáriusok szolgáltak Rio de Janeiróban az 1930-as évek vége felé, köztük Daniel Shupe, aki közreműködött a Mormon könyve portugál fordításában

szolgáltak misszionáriusok, mígnem a második világháború miatt el kellett hagyniuk Brazíliát. A háború után azonban visszatértek, és a munka újra elkezdődött.

A São Paulo államban található Campinas városában több fiatal férfi és fiatal nő csatlakozott és maradt hithű. E korai egyháztagok egyike volt Antônio Carlos Camargo. Tizenévesként csatlakozott 1947-ben, egy egyháztaggal randevúzott és házasodott össze, 1954-ben a Brigham Young Egyetemre, majd pedig a Utahi Egyetemre ment. A feleségével 1963-ban tértek vissza Brazíliába, amikor egy textilvállalatnál kapott munkát. Megleپödtek az egyház növekedésén. Amikor 1954-ben elutaztak, még csak néhány kis egyházközség volt,

1928: Elküldik az első misszionáriusokat Brazíliába, Joinville németajkú lakosai közé

1930: Megalakul az első gyülekezet (Joinville)

▼ 1931: Felszentelik az egyház első saját gyülekezeti házát Dél-Amerikában (Joinville)

► 1935: Megalakul az első misszió, São Pauló-i központtal

jelent (az Egyesült Államok és Mexikó után). Ma már az egyháznak az ország minden államában és nagyobb városában van gyülekezete: Max és Amalie leszármazottai egy különleges és lenyűgöző történelmű, erős és élénk egyház előnyeit élvezhetik.

Tölgy módjára növekedve

Melvin J. Ballard elder (1873–1939) – a Tizenkét Apostol Kvórumából – 1926-os prófécijája szerint, melyet Argentínában nyilatkozott ki, a térség eleinte lassan fog növekedni, de egy nap hatalmassá válik. Ezt jövendölte: „Az Úr munkája egy ideig lassan fog itt növekedni, ahogyan a tölgy is lassan nő ki a makkból. Nem fog egy nap alatt szárba szökkenni, mint a napraforgó, amely gyorsan növekszik, majd elpusztul.”²

Az 1935-ben megnyílt Brazíliai Misszió korai időszakában kevesen csatlakoztak az egyházhoz, amely 1940-ig főleg német nyelven működött. Ekkor váltott portugálra, amely az ország hivatalos nyelve. Számos városban

amelyekben amerikai misszionáriusok elnököltek. A kilencévnnyi távollétük alatt azonban majd 16 000 honfitársuk csatlakozott az egyházhoz, köztük sok fiatal család is, akik erős vezetői képességekkel és hithű elkötelezettséggel rendelkeztek. Antônio kijelentette: „Nagy és nemes lelkek voltak, akiket az Úr itt, São Paulóban választott ki.”³

A Brazíliai Misszió megnyitása után 31 évvel, 1966-ban, megszervezésre került Dél-Amerika első cöveke São Paulóban. Spencer W. Kimball elder (1895–1985), aki akkor a Tizenkét Apostol Kvórumának tagja volt, Walter Spát elnökletével szervezte meg a cöveket, és Antóniót hívta el második tanácsosnak.

Az új vezetők közül addig még igen kevesen láttak működő cöveket. Az Úr azonban felkészítette Antóniót, aki jelentős egyházi tapasztalatot szerzett az Egyesült Államokban, és így segíteni tudta a cövekelnökséget. Ama első cövek egyházközségeinek és gyülekezeteinek vezetői között kerültek ki sok további cövek vezetői. Hatásuk

országszerte érezhető volt, ahogy a cövekek szervezése lenyűgöző sebességgel haladt előre.

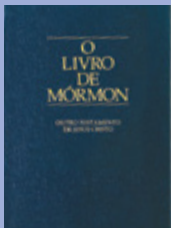
A növekedés kora

A brazil egyház még fokozottabb növekedését váltotta ki egy váratlan bejelentés: templom fog épülni. Az egyháztagok tisztában voltak a templomok fontosságával, de a legtöbben csak fényképen láttak olyat. A legközelebbi templomok az Egyesült Államokban, sok ezer mérföld távolságra voltak. Kimball elnök 1975 márciusában látogatott Brazíliába, és egy térségi konferencián jelentette be a São Paulo templom építését. Nagy várakozás és anyagi áldozat előzte meg a templom 1978-as befejezését. Az egyháztagok

elnök a brazil cövekelnököket, hogy tűzzenek ki egy célt a misszióba elhívott helyi fiatalok számának növelésére. Hamarosan az országban szolgáló misszionáriusoknak több mint a fele brazil volt. Ezek a visszatért misszionáriusok később helyi vezetőkké váltak az egyházban.

Az egyház növekedése ugyanakkor egy nehézséget is felszínre hozott: az egyháztagok tapasztalatlanságát. Ennek a nehézségnek azonban pozitív eredménye lett: megnövekedett hitet és lelki iránymutatást igényelt az egyháztagok körében. Példának okáért, 1992 novemberében egy cövek került megszervezésre Uruguaianában, Brazília nyugati részén, távol az egyház addigi cövekeitől. Amikor az egyház egyik hithű, régi tagja, José Candido Ferreira dos Santos

► 1939: A Mormon könyve portugál kiadása

1954: Először látogat az egyház elnöke (David O. McKay) az országba

1959: Megalakul a második misszió

1966: Megalakul Dél-Amerika első cöveke, a Brazíliai São Paulo Cövek

► 1978: Dél-Amerika első templomának felszentelése (São Paulo)

adományokkal járultak hozzá a templomépités költségeinek kifizetéséhez. Sokan adták el az autójukat, ékszereiket és földjüket, hogy adakozhassanak.

A templom 1978 októberi és novemberi felszentelését megelőzte a papságot illetően kapott kinyilatkoztatás júniusban (lásd 2. Hivatalos nyilatkozat). Ez a kinyilatkoztatás azt jelentette, hogy minden érdemes brazil egyháztag részese lehetett a templom felszentelésének és áldásainak.

A papsági kinyilatkoztatás és a templom felszentelése az egyházban valaha tapasztalt egyik legnagyobb missziós siker kiváltójának bizonyultak: az ezt követő két évtizedben több mint 700 000 brazil csatlakozott az egyházhoz.

További események is ösztönözték ezt a növekedést. Az ország olyan fontos politikai és társadalmi változásokon ment keresztül, amelyek elősegítették a növekedést. Sok brazil költözött városokba, és nyitottabbakká váltak az új vallások iránt. Ugyanekkor kérte meg Kimball

el lett híva az újonnan létrehozott cövek pátriárkájának, aggodalom töltötte el. Így magyarázta az általános felhatalmazottnak: „Nem lehetek pátriárka. Fogalmam sincs, hogy milyen az. Nem emlékszem, hogy valaha is találkoztam volna egy pátriárkával, és saját pátriárkai áldásban sem részesültem.” Az általános felhatalmazott javasolt egy megoldást. A szomszédos Alegretében egy új pátriárka, Ruí Antônio Dávila, akit szintén nemrég hívtak el, hasonló helyzetben volt. A két pátriárkára várt, hogy egymásnak adjanak áldást.

Amikor Santos testvér az áldását kapta Dávila testvértől, meglepődve hallott kinyilatkoztatni olyan áldásokat, melyek a múltjával és a pátriárka által semmiképpen sem ismert személyes vágyaival függtek össze. Amikor azután Santos testvéren volt a sor, hogy áldást mondjon Dávila testvér fejére, a történet megismétlődött, ami újból könnyeket csalt a résztvevők szemébe. A két férfi ezután megölelte egymást, mélységes megértéssel rendelkezve mindarról, ami éppen történt.⁴ Éppen úgy, ahogy az első pátriárkai

áldásuk adására ihlette őket, a Lélek még sok száz további áldás során nyújtott sugalmazást. Az Úr sok ilyen lelki áldást biztosított egy olyan országban, ahol az egyházi tapasztalat korlátozott volt.

Állandó Oktatási Alap

Az egyháztagok alacsony iskolázottsági szintje további nehézséget jelentett. A hazatérő misszionáriusok lelkileg készen álltak, de gyakran hiányzott az iskolázottságuk ahhoz, hogy megfelelő munkát találjanak. Reinaldo Barreto, egy São Paulói

szereznek, de a program igazi sikere az, hogy láthatóan növekszik az önbizalmuk. Nagyobb remény él bennük.”⁵

Elkötelezett tagok

Az egyház ereje Braziliában nemcsak a tagok létszámában, hanem az evangélium iránti elkötelezettségükben is rejlik. A nyugdíjas Gelson Pizzirani például, aki korábban egy légitársaságnál volt igazgató, kihívást jelentő és jövedelmező állást kapott: segíten felépíteni egy új brazil légitársaságot. Ezzel egy időben a feleségével, Míriammal

◀ 1985: *Helio R. Camargo eldert elhívják általános felhatalmazottnak, Braziliából ő az első*

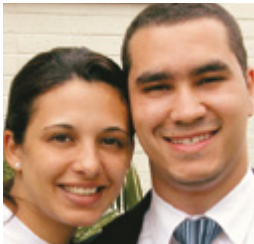
1986: *Negyedikként a világon, a brazil cövekek száma meghaladja az 50-et*

1987: *Megalakul a Brazíliai Terület*

1993: *Harmadikként a világon, a brazil cövekek száma meghaladja a 100-at*

◀ 1997: *Megépül az egyház második legnagyobb misszionárius-képző központja (São Paulo)*

cövekelnök így magyarázta ezt: „Komoly kihívást jelentett munkát találni. Sok misszionárius elveszítette a fejlődésbe vetett reményét, de még azt a lelki erőt is, amellyel a misszióján rendelkezett.” E kihívás legyőzésében leggyakrabban az oktatás játszotta a kulcsszerepet.

Ebből kifolyólag, a Gordon B. Hinckley elnök (1910–2008) által 2001-ben felállított Állandó Oktatási Alap visszatért brazil misszionáriusok ezreinek életét áldotta és áldja meg mind a mai napig. Olyan képzési lehetőségeket nyújt számukra, amelyek jobb állásokhoz juttatják őket. Az egyháztagok jobban el tudják tartani a családjukat, és még jobban tovább tudják képezni magukat. Barreto elnök, aki az ÁOA braziliai programigazgatója lett, kijelentette: „Áldás látni, ahogy a fiatalok befejezik a tanulmányaikat és jó munkákat

1999 óta brazil egyháztagok ezrei szolgáltak a helyi közösségükben a Mormon Segítő Kezek erőfeszítéseinek részeként

együtt elhívták, hogy a Brazíliai Brazíliaváros Misszió felett elnököljön. Nem volt kérdéses, hogy mi a teendő: tizenévesként történt keresztkedésük óta az egyháznak szentelték életüket. Házasságukat megelőzően Pizzirani testvért gyülekezeti elnöknek, 25 évesen pedig cövekel-nöknek hívták el. Később számos egyéb elhívást is elfoga-dott, többek között a területi hetvenesit. Pizzirani nővér a cöveki és egyházközségi Segítőegylet, Fialat Nők és Elemi elhívásaiban szolgált. Ezekkel a szavakkal fejezte ki az evangélium áldásaival kapcsolatos érzéseit: „Az életem alapjaiban lett megáldva, mert megpróbálom betartani a parancsolatokat. Minden betartott parancsolatért egy áldásban részesülök.”⁶

▲ 2000: A Brazíliai Recife és Porto Alegre templomok felszentelése

2002: A Campinas templom felszentelése

2002: A Mormon Segítő Kezek országos elismerése Brazília egyik legfontosabb önkéntes szervezeteként

◀ 2008: A Curitiba templom felszentelése

▲ 2012: A Manaus templom felszentelése

Miután befejezték brazíliavárosi missziójukat, a nyugodt otthoni életre szőtt terveiket félbeszakította egy rövid időre szóló elhívás a Brazíliai Campinas Misszió élére. Pár hónapnyi pihenést követően elfogadták a Brazíliai Recife templom elnöki és vezetőnővéri elhívását 2013-ban. A Pizzirani testvért egykor keresztségre felkészítő egyik misszionáriust nemrég a feleségével együtt szintén a Recife templomba hívták el szolgálni, így a misszionárius és a megtért együtt teljesítenek majd ott szolgálatot.

Pizziraniék példamutatása abban, hogy az Úr szolgálá-tát a szakmai lehetőségek elé helyezték, lenyűgöző – ám korántsem szokatlan a hithű brazil egyháztagok között.

A Zapf család Brazíliába érkezése óta eltelt 100 évét számos pozitív változás és alkalmanként kudarcok is jellemezték. Mindazonáltal az odalátogató próféták soha nem habozták kifejezni az ország jövőjébe vetett hitüket. Ezek a próféciaák sorra valóra válnak, amint a gazdasági növekedés és fejlődés nyomán Brazília elfoglalja helyét a világ vezető államai között. A Zapf család leszármazottai – a vér szerinti

AZ EGYHÁZ NÖVEKEDÉSE BRAZÍLIÁBAN:

1935	1938	1948	1958	1968	1978	1988	1998	2008	2013	AZ EGYHÁZ BRAZÍLIÁBAN*
148	216	536	1 454	31 635	54 410	265 286	703 210	1 060 556	1 239 166	Egyháztagok 1 239 166
										Cövekek: 242
										Missziók: 32
										Templomok: 6 működő, 2 épülő

* 2013. novemberi adat

leszármazottaik éppúgy, mint azok, akik az evangélium útján járnak a nyomdokaikban – most aratják le az evangéliumi magvak elvetésére irányuló korai erőfeszítésekre fektetett kemény munka és türelem eredményeit. Megvalósult Melvin J. Ballard elder 1926-os prófétai jövendölésének második fele is: „Ezrek fognak az egyházhoz csatlakozni itt. [Az ország] egynél több misszióra lesz felosztva, és az egyik legerősebb lesz az egyházban.” ■

JEGYZETEK

1. Michael Landon: interjú Sibila Hack Nunesszel (Max és Amalie Zapf unokájával). Brazília, Curitiba, 2004. július. 30., Egyháztörténeti Könyvtár.
2. Melvin J. Ballard, in Bryant S. Hinckley, *Sermons and Missionary Services of Melvin Joseph Ballard* (1949), 100.
3. Mark L. Grover: interjú Antônio Carlos Camargoval. Brazília, São Paulo, 2006. június 27., Harold B. Lee Könyvtár. 22. o.
4. Mark L. Grover: interjú Jose Candido Ferreira dos Santossal. Brazília, Rio Grande do Sul, 2010. május 4., Harold B. Lee Könyvtár; Mark L. Grover: interjú Rui Antonio Dávilával. Brazília, Rio Grande do Sul, 2010. május 5., Harold B. Lee Könyvtár.
5. Mark L. Grover: interjú Reinaldo de Souza Barretoval. Brazília, São Paulo, 2006. június 16., Harold B. Lee Könyvtár. 14. o.
6. Mark L. Grover: interjú Míriam da Silva Sulé Pizziranimel. Brazília, São Paulo, 1982. március 21., Harold B. Lee Könyvtár. 7. o.

Írta: Russell M. Nelson elder
a Tizenkét Apostol Kvórumából

A Mormon könyve, Izráel összegyűjtése, ÉS A második eljövétel

A Mormon könyve előjövele kézzelfogható jel a világ számára, hogy az Úr megkezdte Izráel összegyűjtését, valamint az Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal kötött szövetségek betöltését.

A Prédikáljátok evangéliumomat! Útmutató a misszionáriusi szolgálathoz 5. fejezete Ateljes egészében a Mormon könyvvel foglalkozik. Az említett fejezet azt tanítja, hogy a Mormon könyve...

- ...vallásunk záróköve.
- ...bizonyóságot tesz Jézus Krisztusról.
- ...alátámasztja a Bibliát.
- ...megválaszolja a lélek kérdéseit.
- ...közelebb hozza az embereket Istenhez.

Ezek az állítások teljes mértékben igazak, azonban mindegyik a halandó látásmódunkat tükrözi. Hogyan tekint vajon Mennyei Atyánk és az Ő szeretett Fia, Jézus Krisztus a Mormon könyvére?

Az ő szemléletmódjukat minden bizonnyal két régi ígéret alakítja, amelyet az egész emberiségnek tettek. Ez a két ígéret összefügg, bizonyítékokkal jól alátámasztott, ma is érvényes, és még beteljesítésre vár. Az első ezek közül azon ősi ígéretük, hogy összegyűjtik a szétszórt Izráelt. A második pedig az Úr második eljövételének régi ígérete.

Az ábrahámi szövetség és Izrael háza

Ábrahám adományozási korszakában Isten szövetséget kötött Ábrahám atyával, ami szerint a leszármazottai által áldatik meg minden nemzet. Ezenkívül más fontos részei is voltak ennek az ígéretnek. Ezek az ígérek, amelyeket

először Ábrahám kapott, majd pedig Izsák és Jákób számára megerősítettek, az alábbiakat tartalmazták:

- Az utódok nagy száma.¹
- Bizonyos földeket örökségül kapnak.²
- Ábrahám magja minden nemzethez elviszi a papságot, hogy Ábrahám leszármazottain keresztül mindenki megáldathasson.³
- Azok, akik nem Ábrahám vér szerinti leszármazottai, de elfogadják az evangéliumot, örökbefogadás révén Ábrahám magjához számlálatnak.⁴
- A világ Szabadítója is Ábrahám vérvonalából származik majd.⁵

Ábrahám leszármazottjai – vagyis az ősi Izráel törzsei – közül később sokan elutasították az Úr tanításait, és megölték a prófétákat. Tíz törzset Asszíriába hurcoltak

fogságba. Onnantól ők eltűntek az emberi feljegyzésekből, bár nem tűntek el az Úr elől. Két törzs még egy rövid ideig megmaradt, de a lázadásuk miatt őket babiloni fogságba hurcolták. Amikor visszatértek, kedvesek voltak az Úr szemében, ám ismét elutasították Őt!

Izráel szétszórása és összegyűjtése

A szerető de megszorodott Atya szétszórta Izráelt a föld színén, ám megígérte, hogy egy nap a szétszórt Izráel újból összegyűjtetik a nyájba. Ez az ígélet ugyanolyan nyomatékos volt, mint Izráel szétszórásának ígérete.⁶ Ésaías például előre látta, hogy az utolsó napokban „gyors hírnökök” érkeznek az Úrtól ehhez a széjjelvont és lecupaszított néphez (lásd Ésaías 18:2, 7; a Biblia elterjedt magyar fordításaiban a hivatkozott versek nem tükrözik ezt a jelentéstartalmat – ford.).

A jövendölés szerint *minden* dolog visszaállítatik ebben az adományozási korszakban. Ezért hát a szétszórt Izráel régóta várt összegyűjtésére is sor kell, hogy kerüljön e visszaállítás részeként.⁷ Izráel összegyűjtése kapcsolódik a második ígérethez is, mert az összegyűjtés elengedhetetlen előfutára az Úr második eljövételének.⁸ Ismét láthatjuk a mennyei szemléletmód megnyilvánulását.

Az összegyűjtés folyamata Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza fontos tanításai közé tartozik. Az Úr kijelentette: „...adok nektek egy jelet, hogy... hosszú szétszórtságából népemet összegyűjtöm, Ó Izráel háza, és ismét megalapítom közöttük Sionomat” (3 Nefi 21:1).

A Mormon könyve előjövetele kézzelfogható jel a világ számára, hogy az Úr megkezdte Izráel összegyűjtését, valamint az Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal kötött szövetségek betöltését.⁹ Mi nem csupán tanítjuk ezt a folyamatot, de részt is vehetünk benne! Akkor veszünk benne részt, amikor segítünk összegyűjteni az Úr kiválasztottjait, a fátyol mindkét oldalán.

Hála az égnek, az a felhívás, hogy jöjjünk Krisztushoz (lásd Jákób 1:7)¹⁰, kiterjeszhető azokra is, akik az evangélium ismerete nélkül haltak meg.¹¹ A fátyol túlfelén élőkért történő felkészülés részben a fátyol innenső oldalán élők földi erőfeszítéseit igényli. Leszármazási táblázatokat gyűjtünk össze, családi csoportveket töltünk ki, és helyettesítő templomi munkát végzünk, hogy az egyéneket az Úrhoz és a családjukhoz vigyük.¹²

Az idők teljességének ezen adományozási korszakát az Úr a mennyekben és a földön történő összegyűjtésre szánta. Péter apostol tudta, hogy a hitehagyás kora után eljön a visszaállítás. Kijelentette:

„Bánjátok meg azért és térjete meg, hogy eltöröltesse-nek a ti bűneitek, hogy így eljőjenek a felüdülés idei az Úrnak színétől.

[...] Kit az égnek kell magába fogadnia mind az időkig, míglen újjá teremtetnek mindenek, a mikről szólott az Isten minden ő szent prófétájának szája által eleitől fogva” (Cselekedetek 3:19, 21).

A mai korban Pétert, Jakabot és Jánost küldte el az Úr, hogy elhozzák „királyság[la] kulcsait, és az evangélium adományozási korszakát az utolsó időkre; és az idők teljességére”, amikor is „minden dolgot [egybegyűjt], azt is, ami a mennyben van, és azt is, ami a földön van” (T&Sz 27:13).¹³

Az ábrahámi szövetség több vonatkozásban már beteljesedett. A világ Szabadítója valóban Ábrahám vérvonalán, vagyis Júdán, Jákób fián keresztül érkezett. Az örökségük földje is igen régen ki lett jelölve. A bibliai térképeken látható, hogyan lett felosztva a törzsek által örökölt föld

Rúben, Simeon, Júda, Izsakhár, Zebulon, Dán, Nafthali, Gád, Áser, Benjámin és József (illetve az ő fiai, Efraim és Manassé) leszármazottai között.¹⁴ József szentföldi öröksége mellett azt is tudjuk a Mormon könyvből, hogy a József háza maradékának fenntartott föld az amerikai földrész volt.¹⁵

Betöltésre vár még az a nagyszerű ígéret, hogy *minden* nemzet Ábrahám, Izsák és Jákób utódai által áldatik meg. De az összegyűjtés ezen ígérete, mely át- meg átszövi a szentírásokat, ugyanolyan bizonyossággal be lesz teljesítve, mint ahogyan be lettek teljesítve az Izráel szétszórására vonatkozó jövendölések.¹⁶

Az összegyűjtés mint a második eljövétel előfutára

Miért olyan fontos az összegyűjtés ezen ígérete? Azért, mert Izráel összegyűjtése szükséges ahhoz, hogy felkészítse a világot a második eljövételre! A Mormon könyve pedig Isten azon eszköze, amely *mindkét* isteni célkitűzés megvalósításához kell.¹⁷

A Mormon könyve ajándék Istentől az egész világnak. Ez az egyetlen könyv,

melynek igaz voltáról az Úr bizonyosságát tette.¹⁸ Ez egy ajándék Nefitől, Jákóbtól, Mormontól, Morónitól és a sugalmazott és vértanúságot szenvedett fordítójától, Joseph Smith prófétától. A Mormon könyve szándékoltan Izráel házának maradékához íródott.¹⁹

A második eljövételt illetően tudjuk, hogy hamarosan elközeleg, egy eljövendő időben (lásd T&S 63:53). Amikor pedig a Szabadító ismét eljön, az nem titokban lesz.²⁰ Mindeközben sok munkát kell még elvégezni Izráel összegyűjtésére és a világ felkészítésére a dicső második eljövételre.

Izráel összegyűjtése ebben az adományozási korszakban

A Mormon könyvének köszönhetően tudjuk, hogy mikor fog bekövetkezni a megígért összegyűjtés: „Atyánk tehát nemcsak a mi magunkról beszélt, hanem Izráel egész házáról is, rámutatva *az utolsó napokban* betöltendő szövetségre; mely szövetséget Ábrahám atyánkkal kötött az Úr, mondván: A te magodban áldatik meg a föld minden nemzetsége” (1 Nefi 15:18; kiemelés hozzáadva).

Bármely országban éljenek is, a szentek egyformán jogosultak az Úr áldásaira. A lelki biztonság mindig azon múlik, hogy hogyan élünk, nem azon, hogy hol élünk.

A templomban részesülünk a végső és legnagyobb áldásainkban, amint az meg lett ígérve Ábrahám, Izsák és Jákób magjának.

Hatszáz évvel Jézus betlehemi születése előtt, a próféták már tudták, hogy Izráel összegyűjtése „az utolsó napokban” fog bekövetkezni.

Az utolsó napok szentjei számára fontos *Ábrahám* nagy tiszteletben tartott neve. Az egyház minden tagja összekötöttet *Ábrahámmal*.²¹ Az Úr – Joseph Smith prófétán keresztül – napjainkban ismét megerősítette az ábrahámi szövetséget.²² A templomban részesülünk a végső és legnagyobb áldásainkban, amint az meg lett ígérve Ábrahám, Izsák és Jákób magjának.²³

Szert kell tennünk erre a mennyei szemléletmódra. Ismernünk kell az ábrahámi szövetséget, és meg kell értenünk azon felelősségünket, hogy segítsünk véghezvinni Izráel megígért összegyűjtését. Tisztában kell lennünk vele, hogy *miért* vagyunk abban a kiváltságos helyzetben, hogy pátriárkai áldást kaphatunk, és megismerhetjük kapcsolódásunkat az ősi pátriárkákhoz. Tudnunk kell, hogy József, Jákób fia, lett az elsőszülötti jog birtokosa, miután Rúben elveszítette azt.²⁴ József és a fiai, Efraim és Manassé lettek azok a magok, akik vezetik

Izráel összegyűjtését.²⁵ A többi törzsnek követnie kell őket.

Gondolatok azokra a mennyei hírnökökre, akik elhozták a papság becses kulcsait az Úr visszaállított egyházába. 1836. április 3-án, miután az Úr elfogadta a Kirtland templomot, eljött Mózes, aki visszaállította Izráel összegyűjtésének kulcsait (lásd T&Sz 110:11). „Ezután Éliás jelent meg, és átadta Ábrahám evangéliumának adományozási korszakát, mondván, hogy bennünk és a mi magunkban minden utánunk következő nemzedék megáldatik” (T&Sz 110:12). A visszaállítás részeként ekképpen lett megújítva az ábrahámi szövetség! Ezután jött Illés, aki visszaállította a pecsételő hatalom kulcsait, amint azt Malakiás jövendölte.²⁶ Ezek a kulcsok ahhoz szükségesek, hogy az összegyűjtött Izráel családjait összepecsételjék, és ezáltal lehetővé tegyék számukra, hogy élvezhessék az áldások legnagyobbikát – az örök életet.

Hogyan tekint a Mennyei Atya és a Fiú a Mormon könyvére? Joseph Smith prófétai megbízatásának bizonyítékaként tekintenek rá. Úgy tekintenek rá, mint arra az eszközre,

amely által az emberek még többet tudhatnak meg Jézus Krisztusról, hitet nyerhetnek az evangéliumban, és csatlakozhatnak az Ő egyházához. Úgy tekintenek rá, mint arra az írásra, amely világossá teszi kapcsolódásunkat a bibliai Izráel házához. A Mormon könyve kijelenti az összegyűjtés eljövételét,²⁷ és Isten eszközül szolgál ezen összegyűjtés véghezvitelében. A Mormon könyve nélkül nem lenne összegyűjtése Izráelnek.²⁸

A Mormon könyve az evangélium teljességét tartalmazza. A Mormon könyve nélkül keveset tudnánk Jézus Krisztus engeszteléséről.²⁹ Mivel az engesztelésről tanít, a Mormon könyve segítségünkre van a bűnbánatban, a szent szövetségek megkötésében és megtartásában, valamint a szabadulás és felmagasztosulás szertartásainak kiérdemlésében. Elvezet bennünket a templomba, ahol érdemessé válhatunk az örök életre.

Már itt a földön rendelkezhetünk ezzel az örökkévaló szemléletmóddal mindenben, amit teszünk. Ha így tekintünk mindenre, akkor láthatjuk, hogy a missziós munka döntő fontosságú Izráel összegyűjtésében. Misszionáriusaink sok nemzet között keresik a szétszórt Izráelhez tartozókat.

Sion ott van mindenütt, ahol összegyűlnek az igazlelkű szentek.³⁰ Az egyházi kiadványok, a gyülekezetek, és a távokzlés fejlődése szinte minden egyháztag számára, bárhol legyen is, hozzáférhetővé teszi az evangélium tanait, kulcsait, szertartásait és áldásait. A szentek kényelmét szolgálja világszerte a már működő 143 templom, és még továbbiak épülnek.³¹

Bármely országban éljenek is, a szentek egyformán jogosultak az Úr áldásaira. A lelki biztonság mindig azon múlik, hogy *hogyan* élünk, nem azon, hogy *hol* élünk.

Izráel összegyűjtése *nem* a végső cél, hanem csupán a kezdet. A cél, amelyért kitarunk, olyan dolgokat foglal magában, mint a felruházás, illetve a templom pecsételő szertartásai. Hozzá tartozik az is, hogy szövetséges viszonyba lépünk Istennel, leszármazás vagy örökbefogadás alapján, majd pedig Vele és a családdal élünk az örökkévalóságon át. Ez Isten dicsősége – a gyermekei örök élete.³²

Szerető Mennyei Atyánk igazán azt akarja, hogy gyermekei visszatérjenek hozzá, de ezt ne kényszerből, hanem egyéni választás és személyes felkészülés alapján tegyék.

Azt is akarja, hogy örökkévaló családokként legyenek összepecsételve.

Ez Mennyei Atyánk szemléletmódja. Ez a szeretett Fiának szemléletmódja. Ez lehet a mi szemléletmódunk is. ■

Részlet egy 2013. június 26-án tartott beszédből, mely a Provói Misszionáriusképző Központban, egy új misszióelnökök számára tartott képzésén hangzott el.

JEGYZETEK

1. Lásd 1 Mózes 13:16; 22:17; Ábrahám 3:14.
2. Lásd 1 Mózes 12:1, 7; Ábrahám 2:6.
3. Lásd Ábrahám 2:9, 11.
4. Lásd Galátziabeliek 3:26–29; Ábrahám 2:10.
5. Lásd 1 Mózes 49:10, 24.
6. Lásd Ésaías 11:12; 22:16–18; 3 Nefi 15:20–22; Ábrahám 2:10–11.
7. Lásd 1 Nefi 15:18; lásd még a Mormon könyve címloldalát.
8. Lásd Tan és a szövetségek 133:8–17.
9. Lásd 1 Mózes 12:2–3; 26:3–4; 35:11–12; lásd még a 3 Nefi 21 és 29 fejlécét.
10. Lásd még Omni 1:26; Moróni 10:30, 32; Tan és a szövetségek 20:59.
11. Lásd Tan és a szövetségek 137:5–8.
12. Lásd 1 Korinthusbeliek 15:29; 1 Péter 4:6.
13. Pál így jövedült a napjainkat illetően: „Az idők teljességének rendjére nézve, [az Úr] ismét egybeszerkeszt magának mindenedet a Krisztusban, mind a melyek a mennyekben vannak, mind a melyek a földön vannak” (Efézusbeliek 1:10).
14. Lásd 1 Mózes 35:23–26; 41:50–52. Lévi törzseből kerültek ki a nép papjai, és nem számláltattak a törzsek közé, valamint törzsi örökségük sem volt. József két fia, Manassé és Efraim, viszont részesedtek a földből, és az apjuk helyett őket számlálták a törzsek közé. Ezáltal a törzsek száma tizenkettő maradt.
15. Lásd Ether 13:8; lásd még 1 Mózes 49:22.
16. Lásd 3 Mózes 26:44; 5 Mózes 4:27–31; 28; 29; 30:1–10; Nehémiás 1:9; Ésaías 11:11–12; Jeremiás 31:7–12; Ezékiel 37:21–22; Ámós 9:14–15; Máté 24:31; Jákób 6:2. Lásd még Russell M. Nelson: A megismételt kivonulás. *Liahóna*, 2002. ápr. 30. Izráel összegyűjtését különösen az Ésaías 49–51 és a Jákób 5 jövedöli meg.
17. Lásd Máté 24:14; Tan és a szövetségek 133:17.
18. Lásd Tan és a szövetségek 17:6.
19. Lásd Mormon 7:10; 9:37; Moróni 10:31–34.
20. Lásd Ésaías 40:5.
21. A szövetség örökbefogadás útján is elnyerhető (lásd Máté 3:9; Lukács 3:8; Galátziabeliek 4:5–7).
22. Lásd Tan és a szövetségek 124:58; 132:31–32.
23. Lásd Tan és a szövetségek 84:33–40; 132:19; Ábrahám 2:11.
24. Lásd 1 Krónika 5:1.
25. Efraim azért nyerte el Izráelben az elsősültséget jogát, hogy minden nemzetnek elvigye a visszaállítás üzenetét, és vezesse a szétszórt Izráel összegyűjtését (lásd Jeremiás 31:7–9; Tan és a szövetségek 64:36; 133:32–34).
26. Lásd Tan és a szövetségek 110:13–16; lásd még Malakiás 4:5–6.
27. Az Izráel házához szétszórásához és összegyűjtéséhez kapcsolódó tan a Mormon könyve egyik legkorábbi tanításai közé tartozik (lásd 1 Nefi 10:14).
28. Lásd Bruce R. McConkie, *A New Witness for the Articles of Faith* (1985), 554.
29. Az *engesztelés* szó és a hasonló szerepű szavak és kifejezések – úgymint megbékélés, békéltetés, engesztelő áldozat – sokkal gyakrabban kerülnek említésre a Mormon könyvében, mint az Újszövetségben.
30. Lásd Tan és a szövetségek 97:21.
31. 2014. májusi adat.
32. Lásd Mózes 1:39.

A LÉGY OLYAN, MINT Ammon

Ez a Mormon könyvében szereplő hős sokat taníthat nekünk a mai misszionáriusi munkáról és aktivizálásról.

Ammon egy hősies személy a Mormon könyvében, aki Lamóni lámánita király nyájának őrzése közben tanúsított bátor szolgálatáról ismert (lásd Alma 17:25–39; 18:1–10). Ammon története, hasonlóan a Mormon könyve egyéb szentírásbeli elbeszéléseihez, sokat taníthat nekünk arról, hogy miképpen ragadjuk meg a lehetőségeket és győzzük le a mai nehézségeket.

Egy jelentőségteljes misszió

Az Egyesült Államok New Jersey államában, Millville-ben élő Suzanne E. Tarasevich új dolgokat tanult Ammontól, amikor a férjével, Adolffal, teljes idejű missziót szolgált.

„Amikor a missziós elhívásunkat tartalmazó nagy, fehér boríték megérkezett a postaládánkba – idézi fel Tarasevich nővér –, a férjemmel együtt odáig voltunk az örömtől. Előtte böjtöltünk és imádkoztunk az elhívásunkról. Nem mintha aggódtunk volna a megbízás *helye* miatt, de erősen vágytunk arra a megerősítésre, hogy meglesznek a képességeink az elhívás jelentőségteljes elvégzéséhez.

Aznap este, az összegyűlt gyerekek és unokák jelenlétében felbontottuk a borítékot, és elolvastuk a Lengyelországi Varsó Misszióba szóló elhívásunkat. Miközben olvastuk, békességet éreztünk a szívünkben, mivel ez valóban egy nekünk szánt megbízás volt. Mind a ketten hihetetlenül örültünk.”

Amikor azonban megérkeztek a misszióba, Tarasevich nővér sehogy sem tudott

rájönni, hogy pontosan mi lehetne az ő szerepe. Így emlékszik vissza: „A férjem azonnal olyan feladatokat kapott, amelyek kihívást jelentő és fejlődést segítő vezetői lehetőségeket jelentettek számára. Habár egyikünk sem tudott lengyelül, úgy tűnt, hogy az ő szolgálata átlépi a nyelvi korlátokat. Én viszont gyakran küzdöttem a feleslegesség és elszigeteltség érzéseivel. Kétkedtem missziós erőfeszítéseim értelmében” – emlékszik vissza Tarasevich nővér.

Hatalmas misszionáriusok

Tarasevich nővér azon kapta magát, hogy a Mormon könyve nagyszerű misszionáriusain gondolkodik. „Az Elemi tanítójaként eltöltött évek során gyakran hagyatkoztam az Almáról és a Móziás fiairól szóló történetek sugalmazó és ösztönző erejére, amikor a gyerekeket a missziós munkáról tanítottam. Amikor csak a misszionáriusokra gondoltam, az erős és hatalmas Ammon képe lebegett a szemem előtt, és igen könnyen el tudtam képzelni a missziónk lendületes, fiatal misszionáriusait Móziás mai fiaiként. Ugyanakkor azon is elgondolkodtam, hogy nem az alázat hiányát jelzi-e, ha egy ősz nagymama hasonló szerepre vágyik.”

Azt mondja, hogy miközben ezen gondolkodott, egy belső hang gyengéden kérdezgetni kezdte:

„Mi volt Ammon első megbízása?”

MEGLELNI AZ ELVESZETTET

„Fontos, hogy mindannyian belegondoljunk abba, milyen érzés elveszettnek lenni, és mit jelent »lelki« pásztornak lenni, aki azért, hogy az egy elveszettet megkeresse, ott hagyja a kilencvenkilencet. Az ilyen pásztoroknak szükségük lehet a kutató-mentő szolgálat tapasztalatára és segítségére, de közben folyamatosan ott vannak az elveszett mellett, ... végig velük vannak, hogy megmentsek őket, akik oly végtelenül értékesek Isten szemében, hiszen az Ő gyermekei.”

L. Tom Perry elder,
a Tizenkét Apostol
Kvórumából: „Hozzatok
lelkeket énhozzám”.
Liahóna, 2009. máj. 112.

Ő így válaszolt: „Hogy szolgál legyen, őrizze a nyáját, és egybegyűjtse a szétszórt juhokat.”

„Nos, akkor legyél egy Ammon.”

Szolgálatra készen

Ezek a gondolatok új szempontból világították meg a kérdést. „Hirtelen pontosan megértettem, hogy mi kell legyen a megbízásom természete – mondja Tarasevich nővér. – Megértettem, hogy bár nem sajátítottam el a hittérítéshez szükséges nyelvi készségeket, hosszú évek segítőegyleti tapasztalatai felkészítettek mások szolgálatára: arra, hogy megkeressem, megtaláljam és szeressem azokat, akik elfeledve vagy kirekesztve érzik magukat.”

Új oldaláról kezdte el nézni a misszionáriusi munkáját. „Rájöttem, hogy milyen sok különböző módon győzhetik le a

Krisztus-központú tantételek a nyelvi hiányosságokat – mondja. – Elkezdtem észrevenni, hogy mit tehetek azért, hogy őrizzem a nyáját, és összegyűjtsem a szétszórt juhokat.”

Elmondása szerint ezután „az idős misszionáriusként eltöltött idő a tanulás és a szolgálat csodálatos időszakává vált, amikor kiváltságunkban állt látni, ahogyan az evangélium megváltoztatja és gazdagabbá teszi az azt befogadók életét”. Gyakran érzett kedvet ahhoz, hogy hangosan énekelje azt, amit ő Ammon himnuszának hív: „... íme, teljes az örömöm, igen, szívem csordulásig megtelt örömmel, és örvendezni fogok Istenemben” (Alma 26:11).

A juhok megmentése

Peggy Wallace Poll a Utah állambeli South Weberben él. Ő akkor tanult sokat Ammontól, amikor megbízták, hogy a megmentésről és

*Szeretettel táplálni mindenkit
– ez egy nagyszerű út Ammon
példájának követésére.*

aktivizálásról tanítson egy coveki papsági és segédszervezeti vezetőképzésen.

„Amikor Ammon jól ismert történetét olvastam, valami újat vettem észre – mondja. – Ne feledjük, hogy Ammon ekkor a lámániták között szolgál missziót. Megbízást kapott, hogy őrizze a királyi juhokat. Más szolgálók is vannak vele, és amikor a juhokat a Szébus vízéhez hajtották megintatni, rablók zavarták szét a nyáját. Ez szörnyen rémületes volt a többi szolgának. Kiderült, hogy azok, akik korábban hagyták, hogy a juhok szétszéledjenek, azokat kivégezték, és ők is attól tartottak, hogy erre a sorsra jutnak. (Lásd Alma 17:25–30.)

De Ammon lehetőséget látott ebben – mondja Poll nővér. – Azt mondja a többi szolgának, hogy bízzanak, mert van egy terve. Az Alma 17:31–33-at elolvastva láthatjátok, hogy a terv világosan fel van vázolva:

1. Vegyétek észre, amilyen hamar csak lehetséges, hogy nincs meg minden juh.
2. »Siessetek] nagy gyorsasággal előre...«
3. Gyűjtsétek össze a juhokat.
4. Hozzátok őket vissza biztonságban az akolba.
5. Kerítsétek őket körbe, gondoskodjatok a biztonságukról, és tápláljátok őket szeretettel.”

Poll nővér elmondása szerint nagy benyomást tett rá az, ahogyan ez a történet alkalmazható az aktivizálásra is: „Úgy is olvasható Ammon története, mint amely a mai egyházi vezetőket jelképezi, akik a szétszéledt egyháztagok megmentésén dolgoznak. Sok olyan hatás van a világban, amelyek a rablókhoz hasonlóan arrébb zavarhatják az egyháztagokat az evangélium jó szavától. Ébernek kell lennünk, és gyorsan kell cselekednünk, amikor az Őelőtte becses lelkek bármelyike is hiányzik a nyájából.”

Gordon B. Hinckley elnököt (1910–2008) is idézi, aki ezt mondta: „Reménykedem, imádkozom, hogy mindannyian... elhatározzuk, hogy megtaláljuk azokat, akiknek segítségre van szükségük, akik reményvesztett és nehéz körülmények közepette vannak, és a szeretet szellemében felemeljük őket az egyház ölelésébe, ahol erős karok és szerető szívek fogják melengetni, vigasztalni, megtartani, és a boldog, gyümölcsöző élet útjára helyezni őket.”¹ ■

JEGYZET

1. Gordon B. Hinckley, “Reach with a Rescuing Hand,” *Ensign*, Nov. 1996, 86.

AMULEKTŐL IS TANULHATUNK

Amulek egy másik nagyszerű hős a Mormon könyvből. Azt példázza, hogy mivé válhat az, aki visszatér az igazlelkűség ösvényére.

A gazdag és híres Amulek elismeri, hogy tanúja volt már Isten rejtelseinek és hatalmának, de megkeményítette a szívét. Azt mondja, hogy „[Isten] sokszor szólított, és nem akartam meghallani; így tudtam ezen dolgokról, de mégsem akartam tudni róluk...” (Alma 10:6; lásd meg a 4–5-ös verseket).

De az Úr egy angyalt küld, aki közli Amulekkel, hogy fogadja otthonában Almát, a prófétát. Amulek enni ad Almának, Alma megáldja és tanítja Amuleket és háznépét. Amulek ezután csatlakozik Almához a szolgálatban, és az evangéliumi igazságok erőteljes második tanújává válik. (Lásd Alma 10:7–12.)

Amulek Alma társául szegődik abban, hogy az embereket bűnbánatra hívja, és olyan erővel és hatalommal hirdeti az evangéliumot, hogy az emberek elámulnak (lásd Alma 11:46). Miután börtönbe vetik őket, Alma és Amulek csodálatos módon kijönnek onnan, megalapítják az egyházat Szidómban, és az egész országban tanítják az evangéliumot (lásd Alma 14; 15; 31).

Sokan vannak az egyházban, akik Amulekhez hasonlóan azt tapasztalják, hogy amikor ismét tevékenyvé válnak, akkor az Úr megáldja őket, és az igazság erőteljes tanúivá válhatnak.

TÍZ TANÁCS

a fiatal felnőttek szüleinek

Írta: Wendy Ulrich

Gyakorló pszichológus

A mikor a férjemmel segítettünk a gyermekeinknek beköltözni az egyetemi kollégiumaikba, vagy éppen a misszionáriusképző központba, egyszerre éreztünk szomorúságot és felszabadultságot, arra gondolva, hogy ők – és mi! – végre „túl vagyunk rajta”. Hamarosan rá kellett azonban jönnünk, hogy gyermekeink nemcsak új szakértelmekre és szabadságra tettek szert, hanem újabb nehézségekkel is szembesültek. Miközben az életük feletti tényleges ellenőrzésünk elillant, nekik ugyanakkor nagyobb szükségük lett támaszra – egy másfajta támaszra.

MAI

KIHÍVÁSOK

Íme néhány kihívás, amelyekkel a fiatal felnőttek manapság szembesülnek, valamint azok a kérdések, amelyeket ezek a kihívások a szülők számára felvetnek.

HOSSZABB IDEIG TARTÓ EGYEDÜLLÉT.

Az élet későbbi szakaszaira áttolódó családalapítás társadalmi trendje miatt néhány fiatal felnőtt örök kamasznak érezheti magát. Mások szorongva tünődnek azon, hogy lesz-e valaha házastársuk, lesznek-e gyermekeik. Hogyan segíthetünk nekik a legjobban, mint szülők, hogy örökkévaló szemléletmódra tegyenek szert?

PÉNZÜGYI BIZONYTALANSÁG.

A mai fiatalok közül sokak anyagi helyzete nem mérhető a szüleikéhez. Esetleg nehezükre esik munkát találni – még diplomával is –, vagy ellátni a családjukat. Szülőként vajon segítsük-e őket anyagilag, vagy vegyük úgy, hogy a gyermekeink akkor fejlődnek, ha saját maguk intézik a pénzügeiket?

A BŐSÉGES LEHETŐSÉGEK ZAVARA.

Az is előfordul, hogy a mai fiatal felnőttek sokkal több szakmai életpálya közül választhatnak. Ez a sok választási lehetőség azonban olykor már nyomasztóan hat. Hogyan segíthetnek a szülők a felnőtt gyermekeiknek a lehetőségek felfedezésében, ugyanakkor egy kielégítő életpálya kiválasztásában?

ÉLET A SZÜLŐKKEL.

Akár házasságra lépnek, akár nem, egyre több 18–34 év közötti fiatal felnőtt él a szüleivel. Amikor a felnőtt gyermekek a szüleikkel laknak, hogyan jussanak a szülők megfelelő egyezsége az olyan kérdésekben, mint hogy ki fizeti a bevásárlást, vagy hogyan fegyelmezzék az unokákat?

A mai világ kihívásai ellenére a szülők továbbra is megáldhatják fiatal felnőtt gyermekeik életét, amikor igazlelkű támogatást és iránymutatást nyújtanak nekik.

FELEKEZETI HOVATARTOZÁS.

Ma sokkal kevésbé valószínű, mint akár egy nemzedékkel korábban is, hogy egy fiatal felnőtt, bármely hiten legyen is, elkötelezze magát egy felekezet mellett. Szülőkként hogyan buzdíthatjuk gyermekeinket, hogy maradjanak tevékenyek az egyházban? Hogyan nyújthatunk számukra lelki támaszt, még akkor is, ha felhagynak a tevékeny egyházi élettel?

SZÜLŐI IRÁNYELVEK

Még ha túl is tesznek rajtunk a gyermekeink valamilyen képességben vagy eredményben, attól még továbbra is szükségük van a szülői támaszra – amit el is várhatnak – ahhoz, hogy eligazodjanak a világban. Az alábbi 10 irányelvet érdemes megfontolni.

1. DERÍTSÉTEK KI, HOGY MIT SZERETNEK ÉS MIT SZERETNÉNEK A GYERMEKEITEK! Ahelyett, hogy megmondjátok fiatal felnőtt gyermekeiteknek, hogy miként érhetik el, amire *szerintetek* szükségük van, kérdezzétek meg, hogy mik az *ő* értékeik, céljaik és álmaik. Előfordulhat, hogy segítséget kérnek tőletek az odavezető út kijelölésében. Ebben az esetben engedjétek, hogy az *ő* álmaik irányítsák a beszélgetéseiteket. Vizsgáljátok meg az előnyöket és hátrányokat, imádkozzatok iránymutatásért, és beszélgetsetek tovább. Ha nem tudják, mit akarnak, akkor buzdítsátok őket, hogy találkozzanak egy pályaválasztási tanácsadóval, írjanak pályaaorientációs tesztet, vagy szerezzenek több tapasztalatot fizetett vagy önkéntes munka keretében.

2. IMÁDSÁGOSAN TANULMÁNYOZZÁTOK A TAN ÉS A SZÖVETSÉGEK 121:34-46-OT! Ezek a versek gyönyörűen alkalmazhatók az édesanyákra és édesapákra. Helyes elveket tanítanak arról, hogy miként nyújtunk igazlelkű iránymutatást felnőtt gyermekeink számára.

3. ÉPÍTSETEK KI KAPCSOLATOT SOK FIATAL FELNŐTTEL! Valószínűleg rá fogtok jönni, hogy mások

gyermekeit is érdekli, hogy ti miként jutottatok túl a húszas, harmincas éveiteken. A fiatal felnőttek kíváncsiak arra, hogy az idősebbek hogyan egyensúlyoztak a különböző fontos teendők között, hogyan választottak szakmát, vagy éppen honnan tudták, hogy megtalálták az igazit. Amikor ezekkel a fiatal felnőttekkel beszélgettek, akkor jobban megértitek e nemzedék nehézségeit.

4. MUTASSATOK RÁ AZ AJÁNDÉKAIKRA! Ha segítetek a fiatal felnőtteknek felfedezni a tehetségeiket és érdeklődési körüket, azzal segítetek nekik egy kielégítő jövőkép kialakításában. Mutassatok rá, hogy az emberek ritkán találnak örömet bármiben is, amíg nem fektetnek elég erőfeszítést abba, hogy jók legyenek

benne. Még a született tehetségek is időt kell szánjanak a fejlődésre, mielőtt sikeresek lehetnek.

5. BÍZZATOK A DÖNTÉSEIKBEN! Ez nem az abban való bizakodást jelenti, hogy mindig tökéletesen fognak választani. Abban kell bízni, hogy kitartóak lesznek, hogy Isten megbocsájtó, és hogy az életnek akkor is mélyreható értelme van, ha kudarcok legyőzésével és megpróbáltatások kibírásával jár. A fiatal *gyermekek* valóban sérülhetnek a megrázkódtatások során, de a fiatal *felnőttek* akkor fejlődnek, ha leküzdik, nem pedig kikerülnek az akadályokat. Nyújtsatok érzelmi és gyakorlati támaszt, buzdítsátok őket arra, hogy néha lazítsanak, imádkozzatok velük és értük, és vessetek be egy kis humort is.

6. DICSÉRJÉTEK AZ ERŐFESZÍTÉSEIKET! Amikor a fiatal felnőttek dicséretet kapnak a kitartásukért és a kemény munkájukért, az segít nekik abban,

hogy tovább tartsanak ki a feladataikban, több kihívást vállaljanak fel, és nagyobb örömet leljenek a munkájukban. A Thomas S. Monson elnök által felvázolt képlet szerint: „Munkával majd megszerezhetsz mindent, mi merengéssel megszerezhetetlen”.¹

7. TÖREKEDJETEK SUGALMAZÁSRA! Imáink és hitünk segítenek megnyitni a szívünket, hogy Isten megváltoztathasson. Egy nőismerősöm az aggodalmát fejezte ki azok miatt a tévéműsorok miatt, amelyeket a gyermekei megengednek a saját gyermekeiknek. Úgy érezte, hogy ezek a műsorok a tiszteletlenségre és a veszekedésre mutatnak mintát, még akkor is, ha amúgy elméletileg megfelelnek a megcélzott korosztálynak. Nem akart tolamakodó lenni, ezért inkább többször imádkozott és böjtölt arról, hogy mit mondjon. Az egyik reggel felhívta a menyét, hogy tanácsot kérjen, miként kezelje a gyerekei között mutatkozó tiszteletlenséget és veszekedéseket. Az ismerősöm elmondta saját megfigyelését a műsorokkal kapcsolatban – a menyé addig nem is gondolt erre a befolyásra. A fiatal szülők megbeszéltek a kérdést a gyermekeikkel, és olyan változtatásokban egyeztek meg, amelyektől javult az otthonuk hangulata.

8. BESZÉLJETEK A PÉNZRŐL! Odafigyelve saját helyzetetekre és minden egyes gyermeketek

érettségére, imádságosan döntsetek arról, hogy milyen anyagi segítséget nyújtsatok – illetve nyújtsatok-e egyáltalán segítséget – nekik. Lehet, hogy csak a költségvetésük megtervezéséhez kell a segítségetek. Ha anyagi segítséget nyújtotok nekik, akkor már az elején szögezzétek le, hogy a pénzt kölcsönbe, vagy bizonyos meghatározott célokra adjátok. Ezután derűsen ruházzátok át rájuk a felelősséget, ami a pénzügyeik kezelését és a hibákból való okulást illeti. Ehhez az is hozzátartozik, hogy holnap nélkülözni fognak, ha ma túlköltenek.

9. LEGYETEK ALÁZATOSAK! Amikor hajlamosak lennétek hibáztatni magatokat a nevelés során elkövetett hibákért, akkor inkább az alázatosságokat növeljétek, ne a megalázottságokat. Kérjétek elnézést méltósággal, mondjátok el, hogy mit fogtok tenni azért, hogy fejlődjétek, majd pedig haladjatok tovább bizalommal. Hadd lássák a gyermekeitek a ti példátokból is, hogy a hibák nem jelentik mindennek a végét, a bocsánatkérés nem a gyengeség jele, a másoknak és magunknak való megbocsátás pedig békességet hoz.

10. MÉRJÉTEK AZ IGAZI SIKERT! Amikor túl sokat foglalkozunk azzal, hogy miként fognak minket megítélni mások a gyermekeink döntései miatt (legyenek azok jók vagy rosszak), akkor elveszítjük a tárgyilagosságunkat és gyakran a Lelket is. Emlékezzetek arra, hogy a szülői sikerünket nem az határozza meg, hogy a gyermekeink mennyire élnek a mi értékrendünk szerint, hanem az, hogy *mi* mennyire következetesen és önzetlenül élünk azok szerint.

Amikor imádságosan gondolkodunk minden egyes fiatal felnőtt gyermekünk szükségletein és személyiségén, a Lélek segít nekünk bírálatmentesen utat mutatni, rátelepedés nélkül támogatni, és cserben nem hagyva hátrébb vonulni. Amikor így teszünk, a fiatal felnőtt gyermekeink megtanulnak bízni abban, hogy mi és az Úr mellettük állunk. ■

A szerző az Egyesült Államokban, Utahban él.

JEGYZET

1. Thomas S. Monson: Nagy elvárások. (Az Egyházi Oktatási Szervezet áhítata fiatal felnőttek számára, 2009. január 11.), 6.; speeches.byu.edu.

NEFI MEGVÁLASZOLTA A KÉRDÉSEMET

Az egyházba születtem, de gyerekkoromban a családom nem nagyon járt oda. Ennek ellenére mindig megtaláltam a módját, hogy egyedül is eljussak a gyűlésekre. Az 1970-es években ifjúsági hitoktatóként szolgáltam a Kansas állambeli Pittsburgben. Amikor a Mormon könyvét tanulmányoztuk, azt a kihívást intéztem az osztályhoz – magamat is beleértve –, hogy olvassuk el az egész könyvet. Egy nap, amikor éppen olvastam a könyvet, azt az erőteljes bizonyóságot kaptam, hogy az igaz.

Néhány évvel később a szüleim eljöttek vendégségbe. A látogatásuk során édesapám felhozott néhány témát, amelyekben nem értettünk

egyedül, és amelyeket nem akartam megvitatni vele. Ő azonban makacskodott, én pedig közel jártam ahhoz, hogy kijöjjek a sodromból. Pár percre kimentettem magam, és a hálószobámba mentem, ahol letérdeltem és Mennyei Atyámhoz imádkoztam, a segítségét kérve az édesapámmal kapcsolatban. A válasz egy gondolat formájában érkezett: Nefi és a törött íj története.

Kinyitottam a történetet az 1 Nefi 16. fejezetében. Arra gondoltam, hogy Nefi elég alázatos volt ahhoz, hogy az atyjához forduljon, aki korábban az Úr ellen zúgolódott, és megkérdezze, hogy hova menjen élelemért (lásd a 23. verset). E gondolat nyomán

készítetést éreztem, hogy odamenjek édesapámhoz, és iránymutatást, valamint papsági áldást kérjek tőle.

Amikor visszatértem a nappaliba és áldást kértem Apától, ez megérintette a szívét, és könnyekre fakadt. „Hadd gondolkozzam rajta!” – kérte.

A következő pár nap során böjtölt és imádkozott. Azután, az elutazásuk előtt, Apa egy gyönyörű áldást adott nekem.

Ezen élményt követően elkezdett gyökeresen változtatni az életén. Úton hazafelé Kansasba, a szüleim megálltak Missouri államban Adam-ondi-Ahmánál, ahol édesapámnak egy erőteljes lelki élménye volt.

Hamarosan a szüleim ismét tevékeny és elkötelezett utolsó napi szentek lettek. Az ezt követő években két missziót is szolgáltak együtt: egyet Németországban, egyet pedig a Templom téren, Salt Lake Cityben. Apa cövekpátriárkaként szolgált, amikor 1987-ben elhunyt.

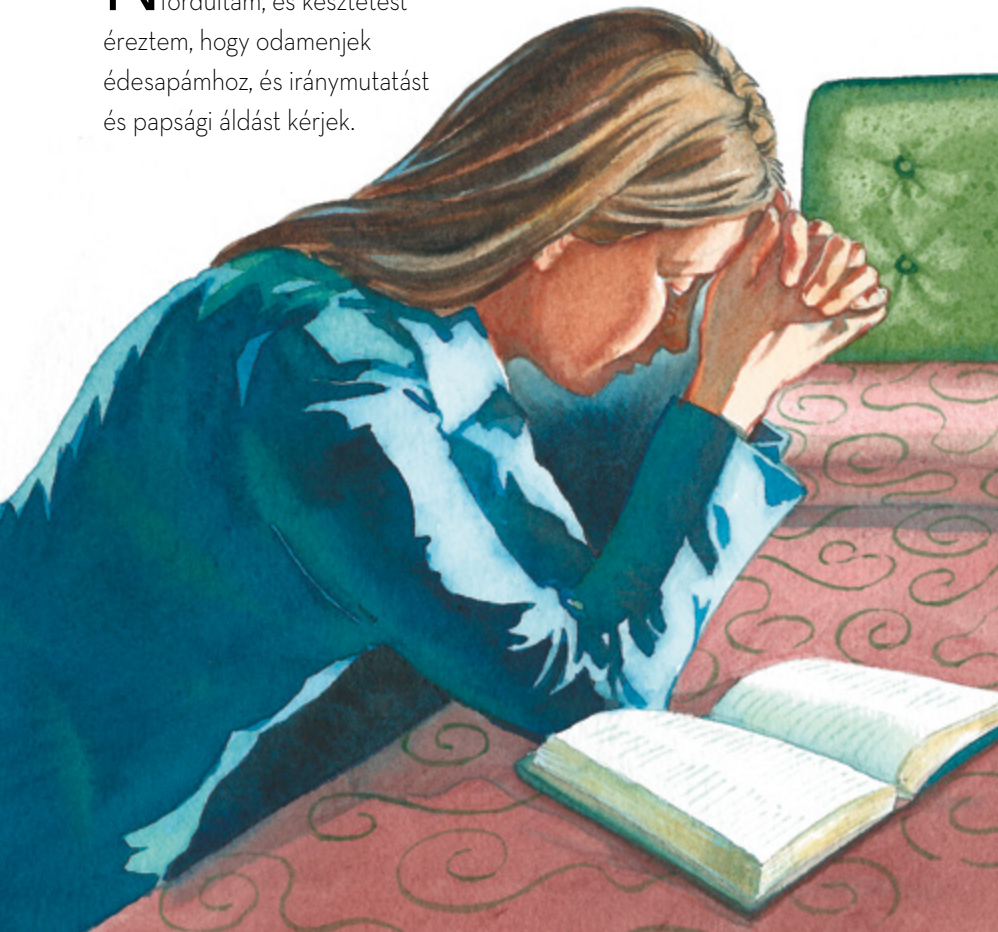
Az Úr tudta, hogy Apa jó ember volt. A választ a Mormon könyvén keresztül kaptam, és Apa a készítetést követő tettemen keresztül jött rá, hogy a családunk vezetőjének kell lennie. Ez az élmény mindent megváltoztatott számunkra.

Megtanultam, hogy a Mormon könyve valóban egy másik bizonyosság Jézus Krisztusról, és a mi korunknak íródott. Tudom, hogy bármikor fordulhatok hozzá, ha egy helyzet elcsüggeszt. A válaszok ott vannak benne.

Csakugyan, „Krisztus szavai minden olyan dolgot meg fognak mondani nek[ünk], amit meg kell tenn[ünk]” (2 Nefi 32:3). ■

Judy M. Smith, USA, Kansas

Nefi és a törött íj történetéhez fordultam, és készítetést éreztem, hogy odamenjek édesapámhoz, és iránymutatást és papsági áldást kérjek.

KÉT LEVÉL ANYUTÓL

Jó pár évvel ezelőtt, 1996-ban már házas voltam, és volt két fiunk, négy és hét évesek. Egy tipikus fiatal, szorgos kis család voltunk. Egyszer, késő este, a feleségem időt szakított arra, hogy levelet írjon az unokaöcsémnek, Glennek, aki akkor Finnországban szolgált missziót.

Valamiért úgy érezte, hogy sokat kell írnia: a levél tele volt részletekkel arról, hogy melyik családtag akkor éppen mit csinált, hol állt a lelki fejlődésében, mi történt éppen az egyházi elhívásomban és az ő elhívásában, a megtérése történetéről, érzéseiről a missziós munkával kapcsolatban, és bizonyosságáról az evangéliumban.

Nagyszerű levél volt, de azon túlnődtem, hogy tényleg szüksége van-e az unokaöcsémnek ilyen részletes tájékoztatásra. Később a feleségem újabb levelet írt neki.

Hat évvel később, amikor püspökként szolgáltam és a fiaink 10 és 13 évesek voltak, a világom hirtelen megváltozott. 2002. január 2-án a feleségem, aki még csak 42 éves volt, szívinfarktusban elhunyt.

Az otthonunkban továbbra is igyekeztem követni A család: Kiáltvány a világhoz¹ tantételeit. Azt tapasztaltam, hogy az irányítás és a szükségletek kielégítése meggy, abban viszont elégtelennek bizonyultam, hogy megadjam a fiaimnak a szükséges gondoskodást. Ennek ellenére igyekeztünk a legjobb tudásunk szerint élni az életünket.

2012 júniusában a kisebbik fiam, Sam, aki akkor éppen a Coloradói Denver Déli Misszióban szolgált teljes idejű missziót, írt nekem egy e-mailt. „Valami nagyon szuper történt a héten

– írta. – Két levelet kaptam Anyától.”

Elmagyarázta, hogy csomagot kapott az unokatestvérétől, Glentől, amelyben ott volt az a két levél is, amelyeket még a feleségem írt Finnországba.

„Azt mondta, hogy ez a két levél, amelyeket Anya küldött neki a missziójába, igazából nekem íródott, az én misszióm idejére – írta Sam. – Ezért elküldte nekem, és hihetetlenek!”

Édesanyja megtéréséről, bizonyosságáról és a missziós munkával kapcsolatos érzéseiről olvasni „óriási erkölcsi támaszt jelentett” Sam számára. Elmondta, hogy le fogja fénymásolni a leveleket, és hazaküldi az eredeti példányokat.

„Fogalmam sem volt, hogy te valaha eldervórum-elnökként vagy éppen egyházközségi misszióvezetőként szolgáltál” – írta a fiam. Arról is értesült a levelekből, hogy amikor négy éves volt „fel-alá ugrált az ágyon az ima után és azt kiabálta, hogy »misszionárius akarok lenni!«”.

Majd hozzátett valamit, amire rájött az édesanyjával kapcsolatban: „Anya biztosan tudta, hogy birkózó lesz belőlem, mert azt mondta, hogy amilyen aranyos vagyok, még egy marcona birkózónak is meglágyítanám a szívét.”

Könnyekig meghatódtam azon, ahogyan Sam a levelekre reagált. Néhány héttel később hazapostázta a leveleket. Az 1996-os megírásukkor is erőteljesek, személyesek és szív-bemarkolóak voltak, de a későbbi évek fejleményeinek tükrében ez csak fokozódott.

Feleségem levelei megerősítették az unokaöcsémét, de mint a „víz színére vetett kenyér” (lásd Prédikátor 11:1), évekkel később visszatértek, hogy megáldják misszionárius fiát és megözvegyült férjét. ■

Ken Pinnegar, USA, Kalifornia

JEGYZET

1. Lásd A család: Kiáltvány a világhoz. *Liahóna*, 2010. nov. 129.

A levelek az 1996-os megírásukkor is erőteljesek, személyesek és szív-bemarkolóak voltak, de a későbbi évek fejleményeinek tükrében ez csak fokozódott.

LÁTTAM ÉDESANYÁD ARCÁT

2002 nyarának egyik vasárnapi reggelén az édesanyámra gondolva ébredtem, aki nem sokkal azelőtt hunyt el. Éppen a régi egyházközségemben jártam látogatóban, a kaliforniai Pacific Palisadesben, ahol édesanyám majd' 50 éven át hódolt az Úrnak.

Letérdeltem, hogy imában mondjam el az Úrnak, mennyire hiányzik az édesanyám, és lelki élményt kérjek arra a napra.

Aznap délutánra azt terveztem, hogy részt veszek az Illinois-i Naovoo templom újraszentelésének közvetítésén a kaliforniai Santa Monica

cövekközpontjában. Sajnos túl későn érkeztem ahhoz, hogy bemehessek. Kimentem az autómhoz és elindultam vissza az autópálya felé.

Vezetés közben egy hangot hallottam, amint ezt mondta: „Randi, nézd meg, mi van Maryvel!” Mary igen kedves barátja a családnak, és egy másik hit elkötelezett követője. A lányával, Natashával, 25 éven át voltak Ruby nagynéném közvetlen szomszédai. Mivel nekik nem éltek a közelben rokonaik, így a mi családnak részei lettek. Miután a nagynéném 1984-ben elhunyt, édesanyám gyakran nézett be Maryhez, és mindig vitt

neki egy kis ajándékot, vagy valamit, amit előtte sütött.

Először figyelmen kívül hagytam a késztetést. Mégsem mehetek oda úgy, hogy nem szólok előtte, és nem volt nálam a telefonom, hogy felhívhasam. Hirtelen megint hallottam a hangot, ezúttal erősebben: „Randi, nézd meg, mi van Maryvel!” Ezúttal hallgattam a tanácsra, habár épphogy csak le tudtam kanyarodni az autópályáról.

Amikor odaértem, üdvözölt engem, de betegnek tűnt. Láttam rajta, hogy sírt. Megkérdeztem, hogy mi bántja. Azt mondta, hogy egy súlyos betegségen van túl, de egy nyaki sérülés miatt még mindig fájdalmai vannak. Ezenkívül pedig alig maradt otthon ennivalója. Elmondta, hogy túl beteg ahhoz, hogy elmenjen a gyógyszertárba vagy a piacra.

Amikor megkérdeztem, hogy miért nem szólt valakinek a családnakból, így válaszolt: „Imádkoztam, és kértem Mennyei Atyát, hogy küldjön valakit, aki segít.”

Elmondtam neki, hogy Mennyei Atyánk meghallgatta az imáit, és engem küldött. Megöleltük egymást, majd olyasmit mondott, amit soha nem felejték el: „Amikor a küszöbömön álltal, az édesanyád arcát láttam, nem a tiédet.”

Azonnal magam mellett éreztem édesanyám szelíd lelkét, és késztetést éreztem, hogy úgy szolgáljak, ahogyan azt ő is tenné. Végül is, az ő élete telve volt mások szolgálatával.

Remélem, soha nem felejttem el, milyen fontos a Lélek hangjára figyelni, sem azt, hogy milyen példát mutatott édesanyám mások szolgálatára. ■

Randi Reynolds Allen, USA, Kalifornia

Amikor odaértem, Mary üdvözölt engem, de betegnek tűnt. Láttam rajta, hogy sírt.

MEGMENTETTED A HÁZASSÁGOMAT

Amikor 1979 és 1986 között Ománban dolgoztam az építőiparban, a védelmi minisztérium volt a megbízónk. A minisztérium az ország legelérhetetlenebb részein adott megbízásokat, és a legtöbbször én voltam az egyetlen vezető, aki felügyelte ezeket az építkezéseket. Én voltam egyúttal az egyházunk egyetlen tagja, aki a minisztérium beruházásain dolgozott.

Egy nap a cégünk központjában összefutottam egy villamosmérnökkel, aki rosszindulatú megjegyzéseket tett az egyházra, ahogyan már korábban is. Eltúrtem a megjegyzéseit, mivel általában csak rövid időszakokat tartózkodtam a központban, mielőtt kimentem volna egy másik építkezésre.

Később azonban ezt az embert jelölték ki arra, hogy ellenőrizze a villamosági munkákat az ománi-jemeni határ mentén zajló beruházásokon. Az volt a terv, hogy körülbelül egy órát leszünk majd együtt, mielőtt ő visszarepül a központba.

Amikor megérkezett, leellenőrizte a munkát, és mindennel meg volt elégedve. Az együtt töltött idő alatt csak a munkáról beszélgettem vele, majd pedig kivittem a leszállópályához, hogy elköszönjek tőle.

Pont az esős évad volt, és a leszállópályá, amely egy fennsíkon, az Indiai-óceán szintje fölött 1830 méterrel helyezkedett el, felhőkbe burkolózott. Kiderült, hogy a munkatársam járata késni fog.

Gyorsabban kezdett verni a szívem arra a gondolatra, hogy muszáj lesz ezzel az emberrel együtt várakoznom az autóban. Miután elmondtam magamban egy imát, az a gondolatom támadt, hogy a férfi családjáról,

különösen pedig a feleségéről kellene érdeklődnöm.

Amint megtettem, a mérnök azonnal könnyekben tört ki, miközben elmondta, hogy a felesége éppen akkor tudatta vele, hogy válni akar. Azonnal az a szó jutott eszembe, hogy *szeretet*, és a következő két órában a mások iránt szükséges szeretetről és az Úr Jézus Krisztus irántunk tanúsított szeretetéről beszélgettünk. Észre sem vettem, és összebarátkoztunk. Mire a beszélgetés végére értünk, a felhők is szétoszlottak, így a mérnök felszállhatott a gépére. Hamarosan megtudtam, hogy lemondta a kiküldetését, és hazatért.

Néhány évvel később, amikor éppen áronipapság-viselő fiatal férfakkal kirándultunk az Anglia déli tengerpartján fekvő Plymouthban, észrevettem, hogy egy férfi igyekszik felém. Amikor odaért, így kiáltott fel: „Nahát, tényleg te vagy az, Neil!”

A villamosmérnök volt Ománból. Amit ezután mondott, az a szívembe vésődött: „Köszönöm, hogy ott, a hegyen a szeretetről beszéltél nekem. Megmentetted a házasságomat, és én örökké hálás leszek.”

Váltottunk még pár szót, majd elment, és azóta nem találkoztunk.

Mindig hálás leszek azért a sugalmazásért, amelyet Ománban kaptam. Megáldotta azt a mérnököt, nekem pedig erőt adott, hogy akkor is megtartsam az egyházi hitelveimet, amikor egyedül voltam, távol az otthonomtól. ■

Neil S. Roy, Anglia, Yorkshire

Gyorsabban kezdett verni a szívem arra a gondolatra, hogy muszáj lesz együtt várakoznom az autóban azzal az emberrel, aki rosszindulatú megjegyzéseket tett az egyházra.

Írta:
Gerrit W. Gong
a Hetvenektől

VÁLJUNK

tökéletessé Krisztusban

„Érzem, Jézus szeret, Ő mindig szeret engem”¹ – énekeljük a gyermekeinkkel.

Engesztelő szeretetét ingyen adja, mint a „tejet és mézet, pénz nélkül és fizetség nélkül” (2 Nefi 26:25). Vég nélküli és örökkévaló lévén (lásd Alma 34:10), az engesztelés arra hív minket, hogy „[jöjjünk] Krisztushoz, és legy[ün]k Benne tökéletessé” (Moróni 10:32).

A Szabadító ingyen adott engesztelő szeretetének megértése megszabadíthat bennünket a tökéletességgel kapcsolatosan magunkra erőltetett helytelen és irreális várakozásoktól. Ez a megértés teszi lehetővé, hogy elengedjük a tökéletlenségünk miatt érzett félelmeinket – a hibáktól való félelmet, az elégtelenségtől való félelmet, azt a félelmet, hogy egy csódtömeg vagyunk másokhoz képest, azt a félelmet, hogy nem teszünk eleget az Ő szeretete kiérdemléseért.

A Szabadító ingyen adott engesztelő szeretete segít megbocsátóbbá és kevésbé ítélkezővé válni másokkal és magunkkal szemben. Ez a szeretet gyógyítja meg a kapcsolatainkat, és ad lehetőséget úgy szeretni,

A Szabadító ingyenesen adott engesztelő szeretetének megértése megszabadíthat bennünket a tökéletességgel kapcsolatosan magunkra erőltetett helytelen és irreális várakozásoktól.

megérteni és szolgálni, ahogyan azt a Szabadító tenné.

Engesztelő szeretete megváltoztatja a tökéletességről alkotott elképzelésünket. Őbelé helyezhetjük a bizalmunkat, szorgalmasan betarthatjuk a parancsolatait, és kitarthatunk a hitben (lásd Móziás 4:6) – mindeközben erősebben átérzve az alázatot, a hálát, valamint az Ő érdemeitől, irgalmától és kegyelmétől való függésünket (lásd 2 Nefi 2:8).

Szélesebb értelemben véve, a „Krisztushoz jönni és benne tökéletessé válni” fogalma a tökéletességet alapvetően a lelkünk és a testünk – vagyis a lényünk – örökkévaló utazásának részévé

teszi (lásd T&Sz 88:15). A tökéletessé válás abból fakad, hogy végigjárjuk a halandóság útját, a halált, majd pedig a feltámadást, amikor is „minden dolog visszaállítatik a saját és tökéletes testéhez” (Alma 40:23). Hozzátartozik a lelki születés folyamata is, amely „hatalmas változást” okoz szívünkben és hozzáállásunkban (Móziás 5:2). Tükrözi élethossziglani csiszolódásunkat a krisztusi szolgálat, valamint a Szabadító parancsolatainak és a szövetségeinknek való engedelmesség révén. Elismeri továbbá az élők és holtak közti, tökéletessé tévő kapcsolatot (lásd T&Sz 128:18).

Néha azonban – tévesen – úgy értelmezik a *tökéletesség* fogalmát, hogy az kizárja a hibázást. Talán ti magatok is, vagy valamelyik ismerősötök, keményen igyekeztek ilyen módon tökéletesnek lenni. Mivel az ilyen tökéletesség mindig elérhetetlennek tűnik, ezért a legjobb erőfeszítéseink is szorongóvá, kedvetlenné vagy kimerültté tehetnek. Sikertelenül próbáljuk meg uralni a körülményeinket vagy a körülöttünk lévőket. Ingerültek vagyunk mások gyengeségei és hibái miatt. Tulajdonképpen

minél keményebben próbálkozunk, annál távolabb érezhetjük magunkat a vágyott tökéletességtől.

Az alábbiakban megpróbálom elmélyíteni Jézus Krisztus engesztelésének tana, valamint a Szabadítótól ingyen kapott szeretet és irgalom iránti nagyrabecsülésünket. Buzdítalak benneteket, hogy alkalmazzátok az engesztelés tanával összefüggésben megértetteket arra, hogy segítetek magatokon és másokon, többek között a misszionáriusokon, diákokon, fiatal egyedülálló felnőtteken, apákon, anyákon, egyedülálló családfőkön, és másokon, akik kényszerűen éreznek arra, hogy tökéletességre leljenek vagy tökéletesek legyenek.

Jézus Krisztus engesztelése

Lévén a világ megalapításától fogva előkészített (lásd Móziás 4:6–7), Szabadítónk engesztelése lehetővé teszi számunkra, hogy tanuljunk, bűnbánatot tartsunk, és a saját tapasztalataink és választásaink szerint fejlődjünk.

E halandó próbatétel során a fokozatos, „sort sorra” (T&Sz 98:12) lelki növekedés, valamint az átváltoztató, szívbéli „hatalmas változás” (Alma 5:12, 13; Móziás 5:2) lelki élményei egyaránt segítenek Krisztushoz jönnünk, és Őbenne tökéletessé válunk. A „mindvégig kitartás” ismerős fogalma arra emlékeztet bennünket, hogy az örök fejlődés gyakran egy időigényes folyamat.

A Mormon könyve utolsó fejezetében a nagy Moróni próféta arról tanít bennünket, hogy miként jöhetünk Krisztushoz, és lehetünk benne tökéletesek. Megtartóztatjuk magunkat „minden istentelenségtől”. Teljes lelkünkkel, elméinkkel és erőnkkel szeretjük Istent. Akkor elegendő számunkra

a kegyelme, hogy a kegyelme által tökéletesek lehessünk Krisztusban. Ha nem tagadjuk Isten hatalmát, „akkor szenteltet[ün]k meg Krisztusban, Isten kegyelme által... , mely az Atya szövetségében foglaltatik, bűnei[n]k bocsánatára”, hogy szentekké és szeplőtlenekké váljunk (lásd Moróni 10:32, 33).

Végző soron a Szabadító által hozott „nagy és utolsó áldozat” hozza el az irgalmat, „mely legyőzi az igazságosságot, és lehetővé teszi az emberek számára, hogy bűnbánathoz vezető hitük lehessen” (Alma 34:14, 15). Mi több, a bűnbánatra vezető hitünk alapvető fontosságú ahhoz, hogy Krisztushoz jöjjünk, tökéletesedjünk benne, és élvezzük „a megváltás nagy és örökkévaló terve” áldásait (Alma 34:16).

Szabadítónk engesztelésének teljes elfogadása növelheti hitünket és bátorságot adhat ahhoz, hogy elengedjük azokat a korlátozó elképzeléseket, melyek szerint nekünk valahogy muszáj tökéletesnek lennünk, vagy mindent tökéletessé tennünk. A

Csak a Szabadítónk élt tökéletes életet, de még Ő is tanult és fejlődött a halandó tapasztalás során.

fekete-fehér gondolkodás szerint valami vagy teljességgel tökéletes, vagy reménytelenül selejtes. Isten fiaiként és leányaiként azonban hálásan fogadhatjuk azt, hogy mi vagyunk az Ő kezének legnagyobb alkotásai (lásd Zsoltárok 8:4–7; Zsidók 2:7), még akkor is, ha a rajtunk végzett munkálkodásának még nincs vége.

Amikor megértjük Szabadítónk szabadon nyújtott engesztelő szeretetét, akkor nem félünk többé attól, hogy Ő esetleg egy kíméletlen, a hibáinkra összpontosító bíró. Ehelyett bizonyosságot érzünk: „Mert nem azért küldte az Isten az ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy megtartassék a világ általa” (János 3:17). Megértjük továbbá azt is, hogy a növekedés egy időigényes folyamat (lásd Mózes 7:21).

A tökéletes példa számunkra

Csak a Szabadítónk élt tökéletes életet, és még ő is tanult és fejlődött a halandó tapasztalás során. Sőt, „először nem kapott a teljességből, hanem kegyelemről kegyelemre haladt tovább, míg teljességet nem kapott” (T&Sz 93:13).

Halandó tapasztalatai felkészítették arra, hogy „magára [vegye] a gyengeségeiket..., hogy a test szerint tudhassa, hogyan segítse meg népét...” (Alma 7:12). Nem adta meg magát a kísértéseknek, a bűnöknek vagy az Őt naponta érő nyomásnak, hanem a halandóság minden megpróbáltatása és nehézsége alá ereszkedett (lásd T&Sz 122:8).

A hegyi beszédben a Szabadító így utasít bennünket: „Legyetek azért ti tökéletesek...” (Máté 5:48). A *tökéletes* szó görög eredetije úgy is fordítható,

hogy teljes, célba ért, befejezett (lásd Máté 5:48). A Szabadítónk azt kéri tőlünk, hogy váljunk teljessé, befejezetté, érjünk célba – vagyis tökéletesedjünk azokban az erényekben és tulajdonságokban, amelyekre Ő és a Mennyei Atyánk a legjobb példák.²

Lássuk, miként segíthet az engesztelés tanának alkalmazása azoknak, akik úgy érzik, hogy tökéletességre kell lenniük, vagy annak kell lenniük.

Maximalizmus

Annak félreértése, hogy mit jelent tökéletesnek lenni, *maximalizmus*-hoz vezethet. Ez a hozzáállás vagy viselkedés a jóra való törekvés amúgy csodálatra méltó vágyát az *azonnali* tökéletesség irreális elvárásává torzítja. A maximalizmus néha abban az érzésben gyökerezik, hogy csak a tökéletesek érdemlik meg a szeretetet, vagy hogy nem érdemljük meg a boldogságot, ha nem vagyunk tökéletesek.

A maximalizmus álmatlanságot, szorongást, halogatást, csüggedést, öngizogást és lehangoltságot eredményezhet. Ezek az érzések kiszoríthatják azt a békességet, örömet és bizonyosságot, amellyel a Szabadító szándéka szerint rendelkezniünk kellene.

Azok a misszionáriusok, akik azonnal tökéletesek akarnak lenni, szorongásossá vagy csüggedtté válhatnak, ha nem megy elég gyorsan a helyi nyelv elsajátítása, az érdeklődők megkeresése, vagy a missziós vezetői megbízások elnyerése. A teljesítményekhez szokott tehetséges fiatalok számára a misszió lehet az élet első nagy kihívása. A misszionáriusok azonban lehetnek teljességgel engedelmesek anélkül is, hogy tökéletesek lennének. A sikerük mércéje elsősorban azon

elkötelezettségük, hogy segítsenek az egyéneknek és a családoknak olyan „hithű egyháztagokká válni, akik élvezik a Szentlélek társaságát”³.

Az új tanévet kezdő diákok, különösen pedig az otthonuktól távolra kerülő egyetemisták, egyszerre szembesülnek izgalmas és aggasztó dolgokkal. A jól tanuló, jól sportoló és jó művészi adottságú tanulók, akik korábban „nagy halak voltak egy kis tóban”, hirtelen kezegeknek érzik magukat egy ismeretlen vizekkel, gyors és kiszámíthatatlan áramlatokkal teli óceánban. A maximalista hajlamú tanulók könnyen azt érezhetik, hogy bármilyen keményen igyekeznek is, kudarcot jelent, ha nem ők az elsők mindenben.

Tekintve, hogy hány területen kell majd megfelelniük az életben, a tanulóknak hasznos elsajátítani azt, hogy nem lehet mindig a legjobbnak lenni: néha teljesen elegendő, ha megtesznek minden tőlük telhetőt.

A saját otthonunkban is megfogalmazhatunk tökéletességre vonatkozó elvárásokat. Egy apa vagy egy anya kényszert érezhet arra, hogy tökéletes házastárs, szülő, otthonteremtő, kenyérkereső, vagy egy tökéletes utolsó napiszent-család tagja legyen – de azonnal.

Mi segíthet azoknak, akik maximalista hajlamokkal küzdenek? A részletes választ igénylő, támogatólag feltett kérdések segítenek elfogadást és szeretetet tolmácsolni. Arra ösztönöznek másokat, hogy a jó dolgokra összpontosítsanak. Lehetővé teszik számunkra, hogy meghatározzuk mindazt, ami szerintünk jól megy. A családtagok és barátok elkerülhetik a versengő összehasonlításokat, és ehelyett őszinte bátorítással szolgálhatnak.

A maximalizmus másik komoly vonatkozása az, amikor másokat is a saját irreális, ítélkező vagy könyörtelen mércénkkel mérünk. Az ilyen viselkedés tulajdonképpen meg is foszthat a Szabadító engesztelésének áldásaitól, vagy legalábbis korlátozhatja azokat a mi életünkben és mások életében. A fiatal egyedülálló felnőttek például olykor összeszedik a leendő házastárs kívánt tulajdonságait, és nem tudnak házasságra lépni, mert irreális elvárásaik vannak egy tökéletes házastársal kapcsolatban.

Ily módon egy nőtestvér esetleg nem akar randevúzni sem egy csodálatos, érdemes férfival, aki nem felel meg az ő tökéletes elvárásainak: nem jó táncos, nem tervez nagy vagyont szerezni, nem szolgált missziót, vagy éppen beismeri egy korábbi, pornográfíával kapcsolatos gondját, amelyet azóta megoldott bűnbánat és tanácsadás révén.

Hasonlóképpen lehet olyan férfi is, aki esetleg randevúzni sem akar egy csodálatos, érdemes nőtestvérrel, mert nem illik bele az általa alkotott irreális képbe: nem egy sportrajongó, segítőegyleti elnök, szépségkirálynő, tapasztalt költségvető, vagy éppen beismeri egy korábbi, a Bölcsesség szavát érintő gondját, amelyet azóta megoldott.

Természetesen át kell gondolnunk mindazokat a tulajdonságokat, amelyekre úgy magunkban, mint a lehetséges házastársunkban is vágyunk. Ne mondjunk le legfőbb reményeinkről és normáinkról. Ha azonban alázatosak vagyunk, akkor meg fogunk lepődni a legváratlanabb helyeken jelentkező jószág láttán, és lehetőséget teremthetünk arra, hogy közelebb

kerüljünk valakihez, aki – hozzánk hasonlóan – nem tökéletes.

A hit elfogadja azt, hogy bűnbánat és az engesztelés hatalma által a gyengeségek erőssé tehetők, és a megbánt bűnök valóban megbocsáttathatnak.

A boldog házasságok nem két tökéletes ember házassági esküjéből születnek. Inkább akkor növekszik az elkötelezettség és a szeretet, ha két tökéletlen ember épít, megáld, segít, bátorít és megbocsát, miközben együtt haladnak. Az egyik újkori próféta feleségét egyszer megkérdezték, hogy milyen egy próféta házastársának lenni. Bölcsen azt válaszolta, hogy ő nem egy prófétához ment hozzá: ő csupán egy olyan emberhez ment feleségül, aki teljesen elkötelezett volt az egyház iránt, bármilyen elhívást kapott is.⁴ Más szavakkal, az idő haladtával a férjek és a feleségek együtt fejlődnek – úgy egyénileg, mint házaspárként.

A tökéletes házastársra, tökéletes oktatásra, tökéletes állásra vagy tökéletes házra való várakozás hosszú lesz és magányos. Bölcsen tesszük, ha az élet fontos döntéseiben a Lelket követjük, és nem engedjük, hogy a maximalista kívánságokból fakadó kétségek hátráltassák a fejlődésünket.

Ha állandó leterheltséget vagy szorongást éreztek, tegyék fel magatoknak az őszinte kérdést: „Vajon a Szabadító engesztelő szeretetének tanai szerint határozom meg a *tökéletességet* és *sikert*, vagy a világ mércéje szerint? Vajon az igaz vágyaim Szentlélek általi megerősítése alapján ítélem meg a *sikert* és a *kudarcot*, vagy valamiféle világi mérce szerint?”

Ha fizikailag vagy érzelmileg kimerültnek érzitek magatokat, aludjatok és pihenjétek rendszeresen,

és szakítsatok időt az evésre és a lazításra. Lássátok be, hogy elfoglaltnak lenni nem azonos az érdemességgel; az érdemesség pedig nem igényel tökéletességet.⁵

Ha hajlamosak vagytok a saját gyengeségeitekre vagy hiányosságaitokra figyelni, akkor inkább hálatelten ünnepeljétek mindazt, amit jól csináltok, legyen az bármilyen nagy vagy kis dolog.

Ha félték a kudarctól és ha halogattok – olykor úgy is, hogy túlkészültök –, akkor legyetek bátrak, és bizonyosak afelől, hogy nem szükséges elkerülnötök azokat a kihívást jelentő tevékenységeket, amelyek nagyszerű fejlődést hozhatnak!

Amikor szükséges és helyénvaló, törekedjétek lelki tanácsra vagy hozzáértő orvosi gondoskodásra, amelyek segíthetnek nektek a pihezésben; alakítsatok ki pozitív gondolkodásmódot és vigyetek rendszert az életetekbe; gördítsetek minél kevesebb akadályt a saját utatokba; végül pedig tapasztaljatok meg és fejezzetek ki nagyobb hálát.⁶

A türelmetlenség gátolja a hitet. A hit és a türelem fog segíteni a misszionáriusoknak megérteni egy új nyelvet vagy kultúrát, a tanulóknak elsajátítani az új tantárgyakat, az egyedülálló fiatal felnőtteknek pedig kapcsolatokat építeni ahelyett, hogy megvárnák, amíg minden tökéletes lesz. A hit és a türelem fog segíteni azoknak is, akik a templomi pecsételést engedelgyezésére, vagy a papsági áldások visszaállítására várnak.

Amikor mi cselekszünk, nem pedig velünk cselekszenek (lásd 2 Nefi 2:14), akkor az egymást kiegészítő erények között haladhatunk, és nagy

Ha hajlamosak vagytok a saját gyengeségeitekre vagy hiányosságaitokra figyelni, akkor inkább hálatelten ünnepeljétek mindazt, amit jól csináltok, legyen az bármilyen nagy vagy kis dolog.

növekedést érhetünk el az életben. Ezek az erények látszólagos ellentétpárok formájában, „összetételben” is megjelenhetnek (lásd 2 Nefi 2:11).

Felhagyhatunk például a tétlenkedéssel (lásd T&Sz 88:124), miközben nem futunk gyorsabban, mint ahogy az erőnk engedi (lásd Móziás 4:27).

Az is megoldható, hogy „buzgón munkálkodj[un]k a jó ügyben” (T&Sz 58:27), miközben időnként megállunk, hogy megfogadjuk az intelmet: „csendesedjétek és ismerjétek el, hogy én vagyok az Isten!” (Zsoltárok 46:11; lásd még T&Sz 101:16).

Megtalálhatjuk az életünket, ha elveszítjük az életünket a Szabadítóért (lásd Máté 10:39; 16:25).

Megtehetjük, hogy nem fáradunk bele a jó tevésébe (lásd T&Sz 64:33; lásd még Galátziabeliek 6:9), miközben elegendő időt szakítunk arra is, hogy lelkileg és testileg is felfrissüljünk.

Lehetünk könnyedek anélkül, hogy könnyelműek lennénk.

Nagyokat nevezhetünk együtt anélkül, hogy kinevetnénk egymást.

A Szabadító és az Ő engesztelése hívnak bennünket: „...jöjjetek Krisztushoz, és legyetek benne tökéletessé...” Ha így teszünk, akkor ezt az ígéretet kapjuk Őtőle, Őróla: „...elegendő számotokra a kegyelme, hogy kegyelme által tökéletesek lehessetek Krisztusban...” (Moróni 10:32).

Ha teherként nehezedik rátok az az aggodalom, hogy miként lehettek tökéletességre, vagy miként lehettek rögtön tökéletesek, a Szabadító bőséggel adott engesztelő szeretete bizonyosságot ad nekünk:

„Jöjjetek én hozzám mindnyájan, a kik megfáradtatok és megterhelhettetek, és én megnyugosztlak titeket.

[...] Mert az én igám gyönyörűsége, és az én terhem könnyű” (Máté 11:28, 30).⁷ ■

JEGYZETEK

1. Érzem, Jézus szeret. *Gyermekek énekeskönyve*, 42.
2. Lásd még Russell M. Nelson, “Perfection Pending,” *Ensign*, Nov. 1995, 86–88.
3. *Prédikáljátok evangéliumomat! Útmutató a misszionáriusi szolgálathoz* (2008), 10.
4. Lásd Lavina Fielding, “Camilla Kimball: Lady of Constant Learning,” *Ensign*, Oct. 1975, 62.
5. Lásd például Dieter F. Uchtdorf: Négy titulus. *Liahóna*, 2013. máj. 58–61. Uchtdorf elnök óva int: „Vannak olyanok, akik azt gondolják, hogy annál értékesebbek, minél hosszabb a teendőjük listája” (Dolgok, melyek a leginkább számítanak. *Liahóna*, Nov. 2010. nov. 20.).
6. Ez a meglátás Carlos F. Watkins és Alane Kae Watkins hozzájárulása, akik az Ázsia Terület mentálhigiénés tanácsadói, hongkongi megbízatással. A cikkhez saját meglátásaikkal hozzájárultak még Susan Gong, Larry Y. Wilson és Lynda Wilson, Randy D. Funk és Andrea Funk, Janet S. Scharman, valamint az Indonéziai Jakarta Misszió misszionáriusai.
7. Lásd még Cecil O. Samuelson, “What Does It Mean to Be Perfect?” *New Era*, Jan. 2006, 10–13; Janet S. Scharman, “Seeking Perfection without Being a Perfectionist,” in *Virtue and the Abundant Life: Talks from the BYU Religious Education and Wheatley Institution Symposium*, ed. Lloyd D. Newell and others (2012), 280–302.

AZ ISTENI SZÖVETSÉGEK ERŐS KERESZTÉNYEKET FORMÁLNAK

Vajon mi rejlik az Istennel való szövetségkötésben és a szövetségek megtartásában, ami erőt ad nekünk?

Írta: **D. Todd Christofferson** elder

a Tizenkét Apostol Kvórumából

2007. augusztus 15-én pusztító földrengés sújtotta Perut, melyben a part menti Pisco és Chincha városa szinte teljesen romba dőlt. Mint oly sok más egyházi vezető és egyháztag, Wenceslao Conde, az egyház Chinchában lévő Balconcito Egyházközségének elnöke is azonnal segítségére sietett azoknak, akiknek az otthona megrongálódott.

Négy nappal a földrengést követően Marcus B. Nash elder a Hetvenek közül már Chinchában volt, hogy hozzájáruljon az egyház segítségnyújtásának koordinálásához. Találkozott Conde elnökkel is. Miközben a régiót sújtó pusztulásról beszélgettek, és megvitatták, mit lehetne tenni az áldozatok megsegítéséért, Conde elnök felesége, Pamela is csatlakozott hozzájuk, egyik kisgyermekét tartva a karjában. Nash elder megkérdezte tőle, hogy vannak a gyermekei. Conde nőtestvér mosolyogva azt felelte, hogy Isten jóságának köszönhetően mindannyian jól és biztonságban vannak. Amikor a hetvenes az otthonukról kérdezte, egyszerűen annyit mondott: „Odaveszett.”

„És mi lett a javaitokkal?” – kérdezte Nash elder.

„Mindent maguk alá temettek a törmelések” – válaszolta Conde nőtestvér.

„Ennek ellenére – jegyezte meg Nash elder – mosoly ül az arcodon, miközben beszélgetünk.”

„Igen – bólintott az asszony. – Imádkoztam, és béke honol a lelkemben. Megvan mindenünk, amire szükségünk van. Itt vagyunk egymásnak, itt vannak a gyermekeink, érvényes a templomi pecsételésünk, itt van ez a csodás egyház, és itt van nekünk az Úr. Az Ő segítségével újra tudjuk majd kezdeni.”

A szövetségek ereje

Mi a forrása az efféle erkölcsi és lelki erőnek, és hogyan tudunk szert tenni rá? A forrás nem más, mint Isten, és a Vele kötött szövetségeink révén juthatunk ehhez az erőhöz. A szövetség megállapodás Isten és ember között, melyben Isten szabja meg a feltételeket.¹ Ezekben az isteni megállapodásokban Isten kötelezi magát, hogy megtart, megszentel és felmagasztosít bennünket cserébe azért, hogy mi elkötelezzük magunkat az Ő szolgálata és parancsolatai betartása mellett.

Vajon mi rejlik az Istennel való szövetségkötésben és a szövetségek megtartásában, ami erőt ad ahhoz, hogy mosolyogjunk a

nehézségek közepette, hogy diadallá formáljuk a gyötrelmet, és hogy „buzgón munkálkod[junk] a jó ügyben... és [véghezvigyünk] sok igazlelkűséget” (T&Sz 58:27)?

Megerősítve az ajándékok és áldások által

Elsőnek az, hogy engedelmességet tanúsítva Jézus Krisztus evangéliumának tantételei és parancsolatai iránt, élvezhetjük az áldások folyamatos kiáradását, ahogy azt Isten megígérte nekünk, mikor szövetséget kötött velünk. Ezek az áldások biztosítják az ahhoz szükséges forrásokat, hogy mi magunk cselekedjünk, ne pedig velünk cselekedjenek az életünk során. Például a parancsolatok, melyeket az Úr a Bölcsesség szavában adott nekünk azzal kapcsolatban, hogy miként gondoskodjunk a fizikai testünkről, elsősorban „bölcsességre és a tudás nagyszerű kincseire” vezetnek minket, „még hozzá rejtett kincsekre” (T&Sz 89:19). Emellett jobb egészséget és pusztító függőségektől

mentes életmódot eredményeznek. Az engedelmesség révén jobban tudjuk uralni az életünket, és több lehetőségünk nyílik cselekedni, dolgozni és alkotni. Természetesen az életkor, egy baleset vagy betegség legyengíthetnek bennünket, ennek ellenére, ha engedelmeskedünk e törvénynek, akkor jobban tudjuk majd kezelni ezeket a kihívásokat.

A szövetség ösvényén járva újra és újra segítségre és lelki ajándékokra lelhetünk. „A jószívűség soha el nem múlik” (1 Korinthusbeliek 13:8; Moróni 7:46), a szeretet szeretetet szül, a könyörület könyörületet támaszt, az erényből erény fakad, az elkötelezettség hűséget nemz, a szolgálat pedig örömet fakaszt. Szövetséges néphez tartozunk, a szentek közösségéhez, akik biztatják, támogatják és szolgálják egymást. Ahogy Nefi mondta: „És ha úgy léssen, hogy az emberek gyermekei betartják Isten parancsolatait, ő táplálja őket, és megerősíti őket...” (1 Nefi 17:3).

Megerősödvé a fokozott hit által

Ez el is vezet minket annak második módjához, ahogy szövetségeink erőt nyújthatnak nekünk: megadják a kitaráshoz és mindazon dolgok megtételéhez szükséges hitet, melyek fontosak az Úr szemében. Hajlandóságunk, hogy magunkra vegyük Krisztus nevét és betartsuk a parancsolatait, bizonyos fokú hitet kíván, ám amikor tiszteletben tartjuk szövetségeinket, e hit egyre nagyobb mértéket ölt. Először is azért, mert az engedelmisség megígért gyümölcsei láthatóvá válnak, ez pedig megerősíti hitünket. Másodszor, mert a Szentlélek tudunkra adja, hogy Isten elégedett velünk, és megpihen rajtunk az az érzés, hogy biztosak lehetünk az Ő további áldásaiban és segítségében. Harmadszor pedig azért, mert jöhet bármi, reménnyel és higgadtan tudunk szembenézni az étellel, mivel tudjuk, hogy végül sikerrel fogunk járni, hiszen elnyertük Isten személyes, névre szóló ígérését, és tudjuk, hogy Ő nem hazudhat (lásd Énós 1:6; Ether 3:12).

Az ennek az adományozási korszaknak a kezdetén élő egyházi vezetők megerősítették, hogy a szövetséges ösvényt követve rátalálunk a megpróbáltatások idején szükséges bizonyosságra: „Az a [tudás, hogy életük összhangban áll Isten akaratával] tette lehetővé az ősi szenteknek, hogy kitartsanak minden szenvedésükben és üldöztetésükben, és elviseljék... – méghozzá örömmel – nemcsak javaik tönkretételét és vagyonuk elvesztését, hanem a legszörnyűsegebb halálnevek elszenvetését is, mert tudták (nem csupán hitték), hogy amikor ez a földi hajlékuk szertefoszlik, vár rájuk egy Istentől való építmény, egy ház, melyet nem emberi kéz emelt, és amely örökkévaló a mennyekben (2 Korinthusbeliek 5:1).”²

Vezetőink rámutattak arra is, hogy amikor meghozunk bármiféle áldozatot, amelyet Isten esetleg kér tőlünk, akkor elnyerjük a Szentlélek tanúságát, hogy utunk helyes és Istennek tetsző.³ E tudással hitünk határtalanná válik, rendelkezvén azzal a bizonyossággal, hogy Isten idővel minden szenvedést a javunkra fog fordítani. (Lásd T&Sz 97:8–9.)

Megerősítve „az isteniség hatalma” által

Elsőként tehát áttekintettük az erőt adó áldásokat, és másodszor a hit adományát, melyet Isten biztosít azoknak, akik betartják a Vele kötött szövetségeiket. Az utolsó nézőpont, melyből szeretnék a szövetségekből fakadó erőről beszélni, az isteni hatalom kiáradása. Iránta való szövetséges elkötelezettségünk lehetővé teszi Mennyei Atyánk számára, hogy az Ő isteni befolyása, vagyis „az isteniség hatalma” (lásd T&Sz 84:20), kiáradjon az életünkre. Ezt azért teheti meg, mert a papsági szertartásokban való részvételünk által önrendelkezésünket gyakorolva azt választottuk, hogy befogadjuk azt. Az e szertartásokban való részvételünk azt is kifejezi, hogy felkészültünk a megnövekedett felelősség elfogadására is, mely ragyogóbb fényvel és nagyobb lelki erővel jár együtt.

Minden szertartásban, különösképp a templom szertartásaiban, fentről jövő hatalommal vagyunk felruházva (lásd T&Sz 109:22). Ez „az isteniség hatalma” a Szentlélek személyében és befolyása által érkezik. A Szentlélek ajándéka része az új és örök szövetségnek. Elengedhetetlen része keresztelkedésünknek, a Lélek általi keresztségnek. A kegyelem hírnöke ez, mely által Krisztus vére képes elvenni a bűneinket és megszentelni minket (lásd 2 Nefi 31:17). Ez az az ajándék, amely által Ádám „megelevenedett a belső emberben” (Mózes 6:65). A Szentlélek által tudták az ősi apostolok elviselni mindazt, amin át kellett menniük, és a Szentlélek által volt az is, hogy papsági kulcsaik révén elvitték az evangéliumot az akkori ismert világnak.

Miután isteni szövetségekre léptünk, a Szentlélek lesz a vigasztalónk, a vezetőnk és a társunk. A Szentlélek gyümölcsei „a halhatatlan dicsőség békés dolgai; minden dolog igazsága; az, amely minden dolgot megelevenít, amely minden dolgot élővé tesz; ami minden dolgot tud, és minden hatalommal rendelkezik a bölcsességnek, az irgalomnak, az igazságnak, az igazságosságnak és az ítéletnek

megfelelően” (Mózes 6:61). A Szentlélek ajándékai a bizonyosság, a hit, a tudás, a bölcsesség, a kinyilatkoztatások, a csodák, a gyógyulás, a jószívűség – hogy csupán néhányat említsek (lásd T&Sz 46:13–26).

A Szentlélek az, aki tanúságot tesz szavaitokról, amikor tanítotok és bizonyosságot tesztek. Amikor ellenséges közegben kell szólnotok, a Szentlélek az, aki megadja szívetekben, hogy mit mondjatok, és betölti az Úr ígértét, miszerint „nem szégyenültök meg az emberek előtt” (T&Sz 100:5). A Szentlélek az, aki feltárja előttetek, hogyan tudjátok sikeresen venni a következő, látszólag leküzdhetetlen akadályt. A bennetek lakozó Szentlélek által érezhetik meg mások Krisztus tiszta szeretetét, és kaphatnak erőt a továbbhaladáshoz. Továbbá az Ígért Szent Lelkeként a Szentlélek megerősíti szövetségéitek érvényességét és hatásosságát, és megpecsételi rajtatok Isten ígéreteit (lásd T&Sz 88:4–5; 109:14–15).

A Mennyei Atya veletek lesz

Az isteni szövetségek erős keresztényeket formálnak. Mindannyiőtokat arra ösztönözlek, hogy váljatok érdekessé és nyerjétek el minden lehetséges papsági szertartást, majd pedig hithűen tartsátok be a szövetség által tett ígéreteket. A megpróbáltatás idején elszántan ragaszkodjatok szövetségéitekhez, és tanúsítsatok szigorú engedelmességet. Akkor majd kérhettek hittel, semmit sem kételkedve, szükségleteitek szerint, és Isten válaszolni fog. Meg fog tartani benneteket, míg dolgoztok és Reá tekintetek. Az Ő saját idejében és módján Isten ki fogja nyújtani kezét felétek, így szólva: „Itt vagyok!” ■

*Részletek a 2009. áprilisi általános konferencián elhangzott beszédből
(A szövetségek ereje.)*

JEGYZETEK

1. Lásd Kalauz a szentírásokhoz: szövetség; scriptures.lds.org.
2. *Lectures on Faith* (1985), 67.
3. Lásd *Lectures on Faith*, 69–71.

VASÁRNAPI LECKÉK

A hónap témája:

Szövetségek és
szertartások

MIT LÁTSZ?

Amikor tanulmányozzuk és átgondoljuk az evangéliumi szertartásokhoz kapcsolódó jelképeket, gondolataink Jézus Krisztusra összpontosulnak.

Írta: **David A. Edwards**

Egyházi folyóiratok

Mivel a jelképek körülvesznek bennünket, gyakran nem sokat gondolunk velük. Az evangéliumi jelképek alaposabb szemügyre vétele azonban kulcsként szolgálhat a nagyobb tudáshoz.

Amikor a szentírásokban olyasmiről van szó, aminek a célja az, hogy valami másra hívja fel a figyelmünket, azt olyan szavakkal jellemzik, mint például a *mintá, árnyékkép, jelkép, jegy, jel, példázat, emlékezet, tanúság* vagy *bizonyosság* (lásd Mózes 6:63). Példának okáért, amikor Jézus bevezette az úrvacsorát az utolsó vacsora

során, akkor az elfogyasztandó, megtört kenyeret ezekkel a szavakkal adta át a tanítványainak: „Ez az én testem, mely ti érettetek adatik: ezt cselekedjétek az én emlékezetemre” (Lukács 22:19). Na már most, a kenyér nyilván nem szó szerint volt az Ő teste; amint azt el is mondta: arra szolgál, hogy *emlékeztessen* bennünket az Ő testére – *és még sokkal többre*. Ez teszi a jelképeket olyan erőteljessé: szavak nélkül üzennek, és egyidejűleg számos, egymással összefüggő gondolatot váltanak ki, amelyek tartalommal és jelentéssel ruházzák fel a jelképeket.

Természetesen a szertartások nem csupán jelképes mozdulatsorok: a papság felhatalmazása révén valós hatalommal bírnak a megáldásunkra. Tartalmaznak azonban olyan jelképeket is, amelyek a Szabadítóról és a szövetségeinkről tanítanak bennünket. Már az a cselekedet is, hogy valaki elfogad egy papsági szertartást, illetve részesül abban, az illető hitének és aláztatának egyik külső jele. Itt felsorolunk többet a keresztelés, a konfirmálás és az úrvacsora szertartásaihoz kapcsolódó jelképek közül, valamint néhányat a hozzájuk társított képzetekből. ■

KERESZTELÉS

Felemelt jobb: a kar a menny felé nyújtva, tanúságot téve a menny előtt; egyúttal az eskü jegye is (lásd 1 Mózes 14:22; Dániel 12:7)

Alámerítés: Krisztus halála, eltemetése és feltámadása (lásd Rómabeliek 6:3-4); lelki újjászületésünk Krisztusban („ha valaki nem születik víztől...” [János 3:5])

Víz: lemosás, tisztává tétel, a bűntől való megtisztítás

Fehér ruhák: tisztaság („mert senkit nem lehet megszabadítani, ha nincs fehérre mosva a ruhája; ...[ha] meg nem tisztul, [Krisztus] vére által...” [Alma 5:21]); egyenlőség (gazdag vagy szegény – mindegyik ugyanolyan ruhát visel a keresztelezőmedencében, mivel „mindegyik egyforma Istennek” [2 Nefi 26:33])

KONFIRMÁLÁS

Kézzel érintés: fizikai érintés azok által, akik Istent képviselik; Istentől eredő áldások átruházása másokra

A Szentlélek ajándékának elnyerése: másik neve a tűz általi keresztelezés (lásd 2 Nefi 31:13); megtisztulás és lelki újjászületés Krisztusban

ÚRVACSORA

A kenyér vétele: emlékezés Jézus Krisztus testére (lásd Máté 26:26–29); az élet kenyere („a ki hozzám jó, semmiképen meg nem éhezik” [János 6:35], „a ki ezt a kenyeret eszi, él örökké” [János 6:58])

Térdre ereszkedés az imához: alázatosság, Isten akaratának elfogadása; az örökké tartó szövetség jegye (lásd T&Sz 88:131)

A kenyér megtörése: Krisztus értünk való szenvedése a testben, fizikai halála, illetve feltámadása, hogy mi újra élhessünk

A kenyér és a víz kihe-lyezése a gyülekezet elé: Krisztus áldozatának jelképei, mely áldozat véget vetett a véres áldozatoknak (lásd Alma 34:13–14); most „a megtört szív és a töredelmes lélek áldozatát” ajánljuk az Úrnak (T&Sz 59:8)

A víz (eredetileg bor) vétele: Krisztus vére (melyet a Gecsemánéban, majd a katonák által okozott szenvedések során, illetve a kereszten hullatott), amely „megtisztít minket minden bűntől” (1 János 1:7), és amely „az Atya szövetségében foglaltatik, bűnei[nk] bocsánatára” (Moróni 10:33); a vér, mint az élet lelőhelye, vagyis minden test létfontosságú energiája (lásd Kalauz a szentírásokhoz: vér; scriptures.lds.org), amely a feláldozás során engesztelést szerez a bűnökért (lásd 3 Mózes 17:11); az élő víz (lásd János 4:14)

AZ ENGESZTELEÉSRE ÖSSZPONTOSÍTVA

„[A]z evangélium minden szertartása valamilyen módon az Úr Jézus Krisztus engesztelésére összpontosít, bizonyára ezért van az, hogy ez a konkrét szertartás [az úrvacsoravétel szertartása] – annak jelkép-rendszerével és minden képzettségével egyetemben – az, amelyikben hamarabb és többször van részünk az életben, mint bármelyik másikkban.”

Jeffrey R. Holland elder, a Tizenkét Apostol Kvórumából: “This Do in Remembrance of Me,” *Ensign*, Nov. 1995, 67.

VEGYÉL RÉSZT A BESZÉLGETÉSBEN!

ELMÉLKEDÉSRE VALÓ DOLGOK VASÁRNAPRA

- Hogyan segítenek nektek a keresztesítés, a konfirmálás és az úrvacsora szertartásainak jelképei emlékezni a Szabadítóra és a szövetségéitekre?
- Milyen gondolataitok szoktak lenni hétről hétre az úrvacsora alatt?

AMIKET MEGTEHETSZ

- Írj a naplódba valami olyanról, amit az úrvacsora alatt gondoltál vagy éreztél.
- Vasárnap a gyülekezetben beszélj az úrvacsora valamelyik jelképéről és arról, hogy az miként segít neked a Szabadítóra emlékezni.

A MI HELYÜNK

KERESZTELŐ A NAGYPAPÁMÉRT

Hálás vagyok azért, hogy nálunk a fiatalok vezetői templomlátogatást szerveztek. Boldogan készültünk erre az utazásra a szamoai Apiába, és örültünk a ritka lehetőségnek. Boldogan léptünk be a templomba, hogy kereszteleseket végezzünk a halottakért: azokért, akik a lélekvilágban várják, hogy felkutassuk a családtörténetünket, és szertartásokat végezzünk értük.

A keresztelezők során láttam, amikor a csoportunkból az egyik fiatal a nagypapámért, Faataga Agavaléért keresztelték meg. Örömkönnyekek szöttek a szemembe, és tudtam, hogy az ő lelke is ott volt. Nagyon boldog voltam, hogy templomi munkát végezhetünk érte.

Saini Agavale, Szamoa

LÉTFONTOSSÁGÚ TUDNIVALÓ EGY JÓBARÁTTÓL

Tizenévesként nem szerettem templomokba járni, így hát nem tudtam valami sokat a Bibliáról vagy Istenről, és nem is akartam tudni. 17 éves voltam, amikor a baráti körömből az egyik lány elmondta, hogy mormon. Fogalmam sem volt, hogy mi az a mormon. Azt mondtam neki: „Ha kíváncsi leszek arra az egyházra, akkor majd utánanézek én magam.”

Látta, hogy nem különösebben érdekel a vallás, így hát adott egy Mormon könyvét, és megkért, hogy olvassam el és imádkozzak róla, de nem erőltette. Este, amikor kinyitottam a könyvet, észrevettem az elejére írt bizonyosságát. Ahogy olvastam, azt éreztem, hogy többet kellene megtudnom a Mormon könyvéről, így hát elkezdtem olvasni 1 Nefit. Nem tudtam letenni a könyvet. Muszáj volt többet megtudnom.

Egy családi est alkalmával a családja Jézus Krisztus

evangéliumáról tanított engem. Úgy tűnt, hogy minden értelmet nyert. Hamarosan elkezdtek tanítani a misszionáriusok, majd pedig az Úr igaz egyházának tagja lettem keresztség és konfirmálás által. Az evangélium segített megtudnom, hogy ki vagyok, honnan jöttem, és hova juthatok el, ha hithű vagyok.

Visszanézve már látom, miként segített a Szentlélek abban, hogy többet akarjak megtudni. Amikor többet tanultam, megváltozott az egyházhoz és az Úrhoz való hozzáállásom. Életemben először éreztem azt, hogy azt akarom tenni, amit Ő akar, hogy tegyek.

A Mormon könyve megváltoztatta az életemet, és hálás vagyok a barátomnak, hogy megosztotta velem. Egy igaz barát megosztja az ilyen létfontosságú tudnivalókat.

Michael P., Egyesült Államok, Ohio

Írta: **Randall L. Ridd**

második tanácsos a
Fiatal Férfiak Általános
Elnökségében

MUNKKA?

KINEK KELL AZ?!

A munka nem mindig móka, de azért meglepően jól érezheted magad tőle.

Fiatal férfiként szívesen töltöttem az időmet játékkal és szórakozással, ahogyan azt sokan teszik. Amikor 16 lettem, szívesen jártam randikra, és szívesen lógtam a barátaimmal. Sokkal jobban élveztem ezeket a tevékenységeket, mint a munkát.

Viszont, sokatokhoz hasonlóan, nekem is volt munkám. Édesapám az építőiparban dolgozott, lakóházakat épített, és gyakran vette igénybe az én és a három fivérem segítségét. A munka hőséggel és megerőltetéssel járt; előfordult, hogy tényleg nagyon nem akartam elvégezni. A határidők és a befejezésre váró építkezések miatt azonban mindennap keményen dolgoztunk, amíg el nem végeztük a feladatot. Habár akkoriban ebbe nem gondoltam bele, de a családommal folytatott közös munka számos leckét tanított nekem.

A jól végzett munka elégedettséggel jár

A lakóházak építése sok időt, erőfeszítést és pontosságot igényel. Az egyik rész, ahol úgy gondoltam, hogy nem kellene annyira pontosnak lennünk, az az aljzatbetonozáshoz szükséges ásás volt. Édesapám másképpen gondolta.

Egy ház alapjainak lefektetéséhez először ásni kell, majd a zsaluzat közé önteni az aljzatbetont. Az aljzatbeton olyan betontömböket alkot, amelyek szélesebbek az alapnál. Miután megtörtént az aljzatbetonozás, arra jöhet a ház beton alapja. A végén az aljzatbetont vissza kell takarni földdel.

Gyakran tűnődtem azon, hogy vajon tényleg számít-e, hogy az aljzatbeton tömbjei tökéletesen derékszögűek legyenek. Hiszen végül is föld fogja borítani őket, soha senki nem fogja látni, és a ház támszerkezetét sem befolyásolja az eltérés. Édesapám mégis

azt akarta, hogy az aljzatbeton derékszögű és vízszintes legyen, pontosan és gondosan lemérve, és ezt minden általa épített háznál megismételte.

Visszatekintve már értem, hogy édesapám minden munkájában ugyanilyen gondos volt, még azokban is, amelyeket a tulajdonos soha nem vesz majd észre. Gondos odafigyelése a részletekre azt jelentette, hogy az emberek megbízhattak a munkája minőségében, ő pedig elégedett lehetett, mert tudta, hogy az ő munkája a legjobb, és ezt a háztulajdonosok értékelik is.

Vannak olyan helyzetek, amikor rajtad és az Úron kívül senki nem tudja, hogy milyen jól végezted el a szükséges munkát. Légy nyugodt azonban, mert az Úr *ismeri* az erőfeszítéseidet. Amikor a legjobbat adod, akkor jól fogod magad érezni a bőrdobban, és tudni fogod, hogy feddhetetlenséget, megbízhatóságot

és hasznos képességeket fejlesztettél ki magadban.

Saját tapasztalataitok alapján tanultok majd meg az Úr aratásra vonatkozó törvényének értékét: „...mert a mit vet az ember, azt aratandja is” (Galátziabeliek 6:7; lásd még T&Sz 130:20–21).

A hozzáállás mindenre hatással van

Az aljzatbetonozáshoz tartozó ásás hosszú, forró órákon keresztül tartott, és be kell vallanom, hogy nem mindig volt jó a hozzáállásom. Amikor csak édesanyám rajtakapott, hogy panaszkodom, amiért dolgoznom kell, mindig ezt mondta: „Vigyázz! Elveszíted az áldásodat, de dolgoznod akkor is muszáj lesz.” (Lásd T&Sz 58:28–29.) Igaza volt. A panaszkodástól soha nem lett kevesebb a munka – csak a végzéséből fakadó elégedettség és áldás lett kevesebb.

Rájöttem, hogy amikor úgy döntök, hogy hallgatok édesanyámrá, és derűs

szívvel végzem a munkát, akkor sokkal gyorsabban telik az idő, a munka is sokkal jobban van elvégezve, és én is sokkal boldogabb vagyok, mint amikor panaszkodom. A hozzáállás mindenre hatással van.

A legfontosabb munka az Úr munkája

Meghatározó élmény volt az életemben, hogy missziót szolgáltam. Idővel rájöttem, hogy nincs annál fontosabb munka, mint Mennyei Atyánk munkája, vagyis hogy megáldja a gyermekei életét, a mi életünket: „Mert íme, ez munkám és dicsőségem – hogy véghezvigyem az ember halhatatlanságát és örök életét” (Mózes 1:39).

Amikor beszálltok a Mennyei Atya munkájába a gyermekei szolgálatában, akkor Almához hasonlóan nagy öröme letek, és vele együtt mondhatjátok, hogy „eszköz lehetek Isten

kezében, hogy néhány lélek eljusson a bűnbánathoz; és ez az én örömöm” (Alma 29:9).

Meghívás

Kinek kell tehát a munka? Mindannyiunknak! Ez az önellátás, az eredményesség és az ebben az életben tapasztalt öröm eredője. Amikor derűsen nekiláttok a munkának, körülöttetek mindenki gazdagon fog aratni az általatok vetett magoknak köszönhetően.

Ahogy telik a hetetek, arra buzdítalak benneteket, hogy gondolkozzatok az általam tanult leckéken, majd pedig próbáljátok ki az alábbi kísérletet: amikor legközelebb rátok bíznak egy elvégzendő munkát, nyújtsátok a legtöbbet, ami tőletek telik, álljatok hozzá derűsen, és figyeljétek meg, mi történik. Könnyen lehet, hogy meg fogtok lepődni azon, hogy milyen boldog és kellemes érzéseitek lesznek tőle. ■

CSÖVEKET CIPELNI SÁROS CIPŐBEN

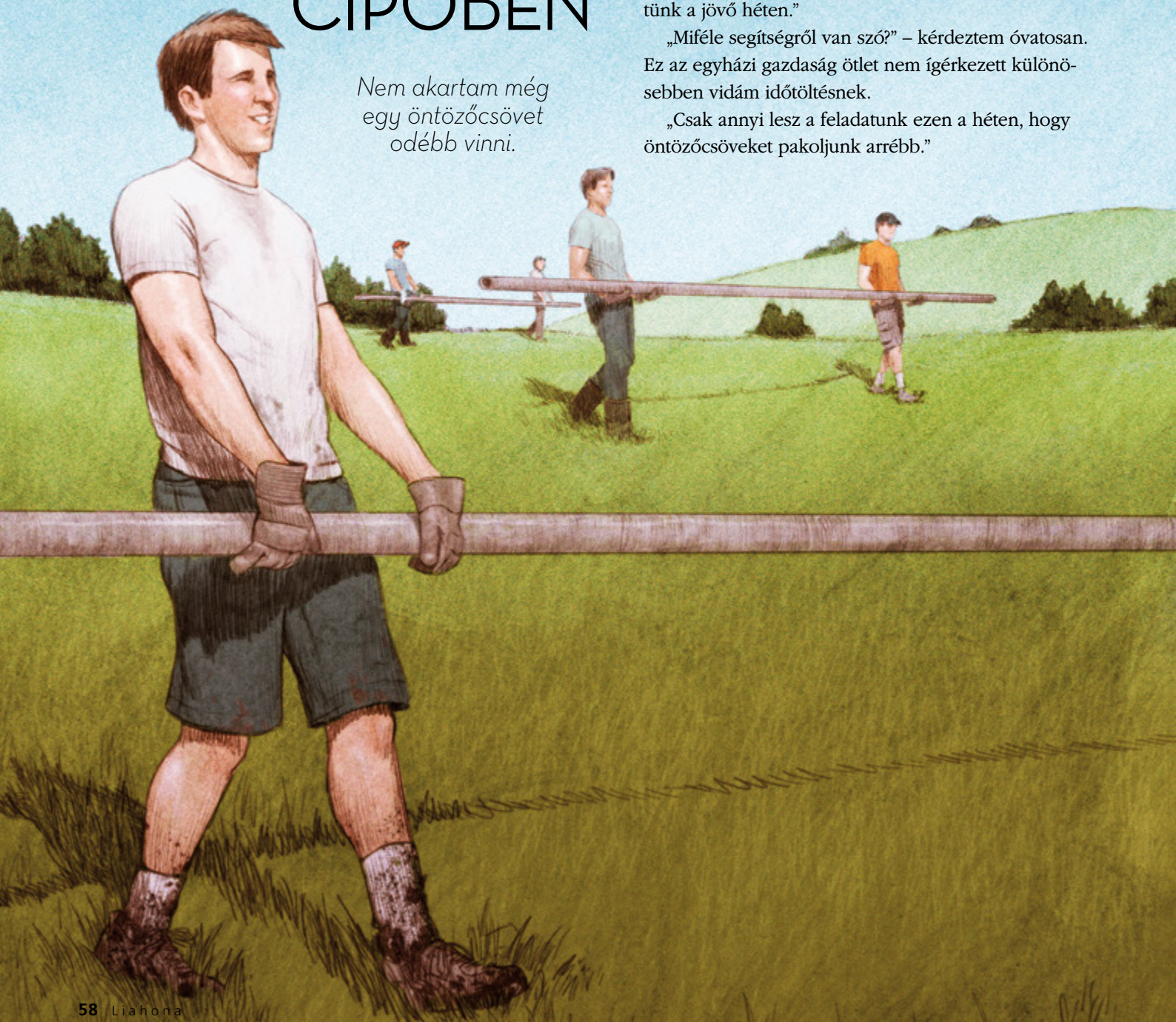
*Nem akartam még
egy öntözőcsövet
odébb vinni.*

Írta: Raymond M. Allton

Köszönöm Rowley püspök. Örömmel segítünk.” Hulet testvér, a diakónuskvórum-tanácsosunk, átvette a püspöktől a csipeszes táblát és bejelentette: „Van itt egy lap, amin fel lehet iratkozni önkéntesnek az egyházi gazdaságba. Biztos vagyok benne, hogy az Úr örülni fog, ha mindannyian segítünk a jövő héten.”

„Miféle segítségről van szó?” – kérdeztem óvatosan. Ez az egyházi gazdaság ötlet nem ígérkezett különösebben vidám időtöltésnek.

„Csak annyi lesz a feladatunk ezen a héten, hogy öntözőcsöveket pakoljunk arrébb.”

Öntözőcsövek pakolása! Már a szavak is elborzasztottak. Visszagondoltam pár hónappal korábbra, amikor Anyu ragaszkodott hozzá, hogy keressek egy nyári munkát. A kisvárosunkban nagyjából egy dolog jöhetett szóba: a csövek rakosgatása. Így hát Scott unokatestvéremmel egész nyáron csöveket hurcolásztunk.

Nyári munkánk első napján ott álltunk és néztünk a hatalmas zöld lucernamező szélén. A 12 méter hosszú csöveket egy mérföldeken át húzódó egyenes vonalban kapcsolták egymáshoz. Egy rövid betanítást követően Scott és én szétkapcsoltuk az első csövet. Scott felemelte az egyik végét, amitől hideg víz ömlött a tornacipómre. Cipeltük a csövet a ragadós sárban, majd a következő kifolyóra csatlakoztattuk. Amikor visszamentünk az újabb csőért, a lucskos cipóm nehezebb és nehezebb lett, ahogy a sár egyre vastagabb rétegekben tapadt rá. Idővel a sár, a víz és az izzadságunk eláztatta a ruhánkat és a lelkesedésünket.

Gondolataim visszatértek az egyházi gazdaságban való önkéntes munka lehetőségére. „Hát, én... én nem hiszem, hogy el tudok jönni – hebegtem. – Délelőttönként egy másik munkába kell járnom.”

„Az nem gond – biztosított Hulet testvér. – Az egyházi gazdaságba mindig délutánonként megyünk.” Hulet testvér körbeadta a jegyzéket, hogy feliratkozassunk. „Amikor felszenteltek benneteket a papságba, hatalmat kaptatok arra, hogy Isten nevében cselekedjete. Amikor pedig mások szolgálata által Őt szolgáljuk, akkor az Ő nevében cselekszünk. Amúgy, ha mindenki segít, akkor az egész munka nem fog neheznek tűnni.”

Eljutott hozzám a lista. Alig hittem el, de előttem mindenki feliratkozott a hét összes napjára. Talán nem tudják, hogy milyen nyomorúságos élményben lesz részük? Éreztem, ahogy az igazlelkű csoportnyomás nagy súllyal nehezedik rám. Kelletlenül feliratkoztam, és továbbadtam a jegyzéket.

Hétfő délután éppen a szobámban pihentem ki a délelőtti munkát, amikor hallottam, hogy Hulet testvér dudál a ház előtt. Egy pillanatig haboztam, majd visszavettem a bűdös, nedves munkaruhámat.

Hamarosan megérkeztünk az egyházi gazdasághoz. Engem kivéve mindenki a mezőhöz rohant. Én hátul kullogtam, lehajtott fejjel rugdostam a kavicsokat, amikor váratlanul egy kéz nehezedett a vállamra. „Köszönöm,

hogy eljöttél velünk – buzdított Hulet testvér. – Tudom, hogy keményen dolgoztál délelőtt.” Ezután néhány pillanatra csendben mentünk egymás mellett, majd ő előreszaladt, hogy megszerveze a csoportot.

Figyeltem őt, és arra gondoltam, amit mondott. Keményen dolgoztam délelőtt. Fáradt voltam és bűdös, és haza akartam menni. Na és Hulet testvér? Ő is keményen dolgozott azon a délelőttön. Sőt, tulajdonképpen az összes srác is. Akkor viszont miért tűnnek ilyen boldognak, hogy itt lehetnek?

Utolértem a többieket, és nekiálltunk a munkának. Először megpróbáltam felvidítani magamat azzal a gondolattal, hogy micsoda nemes cselekedet ez az áldozat. Hamarosan azonban elfelejtettem önmagammal foglalkozni, és észrevettem, hogy milyen gyorsan haladunk, amikor mindenki segít. Nevettünk és beszélgettünk, és hirtelen rádöbbenem, hogy tulajdonképpen jól érzem magam! Pár rövid óra alatt el is végeztük a feladatot.

A hazafelé úton rájöttem arra is, hogy amit én előzetesen egy kibírhatatlan áldozatnak gondoltam, az utólag csekélynek tűnt. Így, hogy mindenki besegített, voltaképpen egyáltalán nem is tűnt áldozatnak.

Hulet testvér megállította a kombiját a házunk előtt, és hátrafordult. „Köszönöm a mai segítséget. A te kemény munkád könnyebbé tette a miénket.” Mosolygott és kacsintott.

Én visszavigyorogtam. „Kösz, de igazából attól volt könnyű, hogy mind együtt dolgoztunk.” Kikászálódtam az autóból és becsaptam az ajtót.

Hulet testvér sebességbe tette a kocsit, és lassan elindult. „Akkor holnap?” – szólta ki még a lehúzott ablakon.

„Naná! Viszlát holnap!” – válaszoltam. ■

A szerző az Egyesült Államokban, Utahban él.

TÉRJÜNK A TÁRGYRA

Amikor az egyházzal beszélünk
a barátainkkal, akkor
azt mondják, hogy nem érdeklő
őket, mert túl sok a szabály.
Mit mondhatok nekik?

Hozzáállásunk bármilyen „szabályhoz” nagyban függ attól, hogy mit szoktunk meg. Ha a barátaid megszokták, hogy soha nem mosnak fogat, te pedig azt mondd nekik, hogy naponta mosod a fogadat, mert téged meg így tanítottak, akkor lehet, hogy ők ezt egy nagyon zsarnoki szabálynak fogják tartani. Te viszont egyáltalán nem is gondolsz rá úgy, mint egy szabályra, mert megszoktad, az életed részévé vált. Ők talán valamiféle szabadságnak gondolják azt, hogy soha nem kell fogat mosniuk, te viszont tisztában vagy azzal, hogy milyen gondokhoz vezet az elhagyása, és mennyivel jobb érzés, amikor tiszták és egészségesek a fogaid.

Ugyanez a helyzet az egyházi „szabályokkal”. A barátaid azt gondolhatják, hogy túlságosan korlátozó az a mérce, amelyhez tartjuk magunkat. Te viszont tudod, hogy azért kaptuk azokat az Úrtól és az Ő szolgálaitól, hogy segítsenek egy jobb életet élnünk és visszatérnünk Mennyei Atyánkhoz. Az Isten parancsolatainak való engedelmség mindig áldásokkal is jár, amelyek között nem utolsósorban a Szentlélek társaságát kell megemlíteni. Megpróbálhatod elmagyarázni ezeket az előnyöket a barátaidnak. Elmondhatod azt is, hogy csak úgy lehet kideríteni, hogy a „szabályok” Istentől származnak-e, ha kipróbáljuk őket (lásd János 7:17). ■

Miért teremtett bennünket Isten?

Fontos értenünk, hogy Isten nem „teremtett” bennünket abban az értelemben, hogy a semmiből hozott volna létre bennünket. Bizonyos alapvető részeink már a lelki születésünk előtt is léteztek: „Kezdetben az ember is Istennel volt. Az intelligencia, vagyis az igazság világossága, nem teremtve vagy alkotva lett, valójában nem is lehet” (T&Sz 93:29). Mivel ezzel tisztában vagyunk, azt is tudjuk, hogy Mennyei Atya indokai a mi megalkotásunkra nem véletlenszerűek vagy önkényesek voltak, hanem nagyon is céltudatosak. Joseph Smith próféta azt tanította, hogy „Isten, miután lelkek és dicsőség közepe taláta magát, mivel intelligensebb volt náluk, ezért helyénvalónak látta, hogy törvényeket hozzon, amelyek által a többieknek kiváltságuk lehet hozzá hasonlóan fejlődni” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith (2007)*). 218.; lásd még Mózes 1:39). Mivel Mennyei Atya azt akarta, hogy lehetőségünk legyen fejlődni és Őhöz hasonlóvá válni, megteremtette a lelkünket, és tervet készített a szabadulásunkra és boldogságunkra, aminek szükséges része ez a földi tapasztalás. Így tehát a legegyszerűbb és legjobb válasz erre a kérdésre az, amelyik egyúttal arra a kérdésre is választ ad, hogy miért tesz Isten tulajdonképpen bármit is: azért, mert szeret bennünket. ■

NEM MINDEN AZ, AMINEK LÁTSZIK

Ne engedd, hogy a szórakozás és a
kalandvágy veszélyes utakra vigyen!

(Lásd Hélelámán 3:29.)

A SZOLGÁLAT

Írta: Rasem Maluff

Három évvel ezelőtt, 2011-ben meghoztam életem egyik legfontosabb döntését, ami a legnagyobb kincset hozta el nekem, amelyet valaha is birtokoltam. Úgy döntöttem, hogy missziót fogok szolgálni. Ez azonban nem volt könnyű döntés.

Az Úr megadta nekem azt a lehetőséget, hogy gyerek- és fiatalkoromban sokat futballozhassak. Képviseltem Paraguayt nemzetközi bajnokságokon, és az országom ifjúsági labdarúgócsapatával, a Libertaddal, Európa, Ázsia és Dél-Amerika számos országába utaztam.

Szerencsére a szüleim mindig megfelelő oktatást és lelki nevelést társítottak a sporttevékenységeim mellé. Kétségtelen, hogy édesanyám hite és bizonyossága jelentették azokat a magokat, amelyekből a saját hitem és bizonyosságom sarjadt. Hithűsége

volt az oka, hogy a sport miatti zsúfolt napirendem ellenére is részt vettem ifjúsági hitoktatáson.

Habár már gyerekkoromtól fogva hallottam a teljes idejű missziókról, nem tudtam dönteni arról, hogy én szolgáljak-e missziót. Ez megváltozott, amikor édesapám elfogadta az elhívást, hogy az egyházközségünk püspökségében szolgáljon. Ez nehéz döntés volt számára, mert addig nagyon sok időt foglalkozott a sportolói pályafutással. Mindig ott volt az edzéseken és a mérkőzéseken, és sok időt töltöttünk együtt. Éppen ezért az a döntése, hogy elfogadja a püspökségbe szóló elhívást, azt jelentette, hogy a sportolói pályám támogatásától kell elvonnia az időt.

Azon az úrvacsorai gyűlésen, amikor támogatták édesapámat, egy erőteljes gondolat ötlött fel bennem,

amely szerint mások áldozata hiába való lesz, ha én magam nem vagyok hajlandó helyénvaló okokból fontos dolgokat feláldozni. A bizonyágtételek során valaki arról az elvről beszélt, hogy ha engedelmesek vagyunk, akkor a családunk örökkévaló lehet. Ez a gondolat megérintette a szívemet, és eldöntöttem, hogy minden tőlem telhetőt megteszek, hogy örökké a családommal lehessek. Azon a vasárnapon, az órák alatt számos alkalommal került szóba a parancsolatok betartásának fontossága. Olyan erősen éreztem a Lélek késztetését az Úr szolgálatára,

.....
Semmi más nem nyújtott nekem oly nagy örömet és békességet, vagy hozott oly sok csodát, mint a missziós szolgálatom.
.....

A TE MISSZIÓD NAPJA

Ha szeretnéd megnézni a Sidney Going új-zélandi rögbijátékosról szóló kisfilmet (magyar feliratozással), akkor látogass el az lds.org/go/going135 oldalra.

HELYÉNVALÓ OKAI

hogya a családi est alatt tájékoztattam a családomat azon döntésemről, hogy missziót fogok szolgálni.

A döntésem azt jelentette, hogy meg kellett szakítanom az egyetemi tanulmányaimat, valamint megoldást kellett találni az egyesületemmel meglévő ötéves szerződésre. Az Úr a kezdetektől megnyitotta az ajtókat és megérintette a szívüket, hogy a szerződés kérdése megoldódjon.

Miután beadtam a missziós papírjaimat, sor került a 2011. áprilisi általános konferenciára. Meghallgattam a Tizenkét Apostol Kvórumából Neil L. Andersen elder történetét Sidney Goingról, aki profi rögbis és az új-zélandi nemzeti válogatott tagja volt. Az a tény, hogy Going testvér missziót szolgált, majd pedig visszatért és folytatta a sportolói pályafutását, fontos leckét tanított nekem. A misszióm során, és mind a mai napig áldást hoz

nekem és békességet a szívembe, amikor újra és újra meghallgatom azt a beszédet. Az a számtalan bizonyosság, melyeket a családom, valamint az egyházközségem és cövegem tagjai megosztottak velem a különböző alkalmakkor, nemcsak megerősítették a szolgálatra irányuló elhatározásomat, de megtartottak engem a misszióm során átélt nehéz pillanatok idején is.

Az elégedettség további forrása lett az életemben az, hogy a misszióval kapcsolatos döntésem három közeli barátomnak is segített abban, hogy ugyanígy döntsenek. Ők később zónavezetökként, misszióelnök segédjeként, sőt még gyülekezeti elnökként is szolgáltak. A szemünk most arra a haladási irányra összpontosít, amelyik lehetővé teszi, hogy visszajussunk Mennyei Atyánk színe elé.

Nem ugyanaz az ember vagyok, aki három éve voltam. Leghőbb

vágyam, hogy az Úr akaratát cselekedjem. Az Úr megáldott, hogy „száz annyit” kapjak (Máté 19:29). Élő és valós bizonyosságom van a Mennyei Atya isteni mivoltáról, az Ő szeretett Fiáról és annak engeszteléséről, Isten Szent Lelkének tisztító hatalmáról, és a bámulatos műről és csodáról ezen utolsó napokban, amikor is visszaállított az evangélium a földre Joseph Smith prófétán keresztül (lásd Ésaías 29:14).

A szívem túlcserél szeretettel és hálával ezért a szent időszakért és azért, hogy oly sok fivért és nővért ismerhettem és szerethettem meg az Uruguayi Montevideo Misszióban. Kevés áldás fogható ahhoz, hogy köztük szolgálhattam. Semmi más nem nyújtott nekem oly nagy örömet és békességet, vagy hozott oly sok csodát, mint a missziós szolgálatom. ■
A szerző Paraguayban él.

A MORMONOK **IGENIS** HISZNEK ISTENBEN

Egy távoli repülőtéren lehetőségem volt megosztani az evangéliumot egy idegennel.

Írta: **Brenda Hernandez Ruiz**

Mexikóból az egyesült államokbeli Montana államba utaztam, és átszállásra vártam a coloradói Denverben. Sétálgattam a repülőtéren, és a hatalmas ablakokon keresztül néztem, ahogyan le- és felszálltak a gépek. Ideges voltam, mert korábban még soha nem repültem. A repülőtér hatalmasnak tűnt.

Megnéztem a jegyemet, és láttam, hogy még van két órára a járatom indulásáig. Úgy döntöttem, hogy keresek egy szabad székot, és a beszállásig olvasni fogok. Eléggé megijedtem, amikor szétnéztem, hogy hova ülhetnék, ugyanis majdnem minden szék foglalt volt. Úgy döntöttem, hogy egy idősebb hölgy mellé fogok ülni, aki láthatóan egyedül utazott. Ő volt az egyetlen, aki nem tűnt ijesztőnek.

Úgy egy óra telt el, mielőtt beszélgetésbe elegyedtem volna vele. Bemutatkoztam. Nagyon kedvesnek tűnt, és

örömmel beszélgetett velem az unokája eredményeiről. Rólam is kérdezgetett egy keveset, én pedig beszéltem neki a mexikói életemről. Majd hirtelen készletet éreztem, hogy megosszam vele az evangéliumot. Rákérdezett a vallásomra, én pedig elmondtam, hogy Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza tagja vagyok.

Azt válaszolta, hogy még soha nem hallott róla.

Mosolyogva ezt mondtam: „Úgy is ismernek bennünket, hogy a mormonok.”

Azonnal megváltozott a viselkedése. Megváltozott az arckifejezése és a beszédmodora. Úgy tűnt, nem tudja, mit mondjon. Az volt az érzésem, hogy a beszélgetésünk ezzel véget is ért, de azért megpróbáltam folytatni. Rákérdeztem az ő vallására. „Katolikus vagyok” – válaszolta habozás nélkül.

Majd hozzátette: „Nem értem. Olyan kedves lány vagy. Rendesnek tűnsz. De akkor miért akarsz mormon lenni?”

Ledöbbsentem ezen a megjegyzésen, és nem tudtam, hogy mit válaszoljak. Elmondtam magamban egy imát, és arra kértem Mennyei Atyát, hogy segítsen elmagyaráznom, mit jelent számomra utolsó napi szentnek lenni. Elmondtam a hölgynek, hogy én szeretek az egyház tagja lenni, és az evangélium tanításainak köszönhetően jobb ember lehetek, és más szemszögből látok dolgokat.

Meglepettnek tűnt, és ezt mondta: „A mormonok nem hisznek Istenben.”

Igyekeztem nem nevetni ezen a megjegyzésen, inkább mosolyogtam, és rájöttem, hogy itt a lehetőségem megosztani vele az igazságot. Elmagyaráztam néhány alapvető

hitelvünket. A szabadítás tervéről és a családok fontosságáról tanítottam őt. Úgy tűnt, hogy nincs meggyőzve, ezért elhatároztam, hogy megosztom vele a bizonyosságomat. Azon az óriási repülőtéren megáldattam a bátorsággal, hogy megosszam a bizonyosságomat Joseph Smithről, az élő prófétáról és apostolokról, és arról a szeretetről, amelyet az evangélium és a Mormon könyve iránt érzek.

Ránéztem a faliórára. Ideje volt felszállnom a repülőre.

Azon a délutánon úgy megerősödött a bizonyosságom, ahogyan azt korábban még soha nem tapasztaltam. Boldog voltam, hogy megosztottam ezzel a hölgygel, és hálás azért, hogy megváltoztathattam a gondolkodását az egyház tagjaival kapcsolatban. Így már magabiztosabb lehetek, amikor valaki az egyházzal kapcsolatban kérdez. ■

A szerző Mexikóban, Chihuahua-ban él.

írta: **Boyd K. Packer** elnök

a Tizenkét Apostol Kvórumának elnöke

A Tizenkét Apostol Kvórumának tagjai Jézus Krisztus különleges tanúi.

Mit tehetünk, hogy **ÉRDEMESEK** legyünk a Lélekre?

Hallgassatok felemelő zenét!

Beszéljetez tisztelettudóan!

Amikor hibázok, tartsatok bűnbánatot!

Öltözködjetez erkölcsösen!

Ha ezeket teszitek,
védelemben és a
Szentlélek útmu-
tatásában lesz
részetek.

Leckém a hitről

Emma R., 11 éves, USA, Texas

Néhány évvel ezelőtt a hitről tanítottam családi esten. A családom sokat beszélgetett a hitről, mert a bátyámnak kérdései voltak arról, hogy miért van szükségünk hitre. Egy kis műanyag pohárba elültettem egy sárgadinnyéből félretett magot. Elmondtam a családomnak, hogy a hit olyan, mint egy mag. Ha jól gondozzuk, a mag növekszik.

Korábban nem igazán ment nekünk a kertészkedés, de azt reméltem, hogy ezt a növényt fel tudom nevelni, és jó példát mutathatok a hitre. Az ablakba raktam a poharat és gondoztam. Vártam, és imádkoztam, hogy a mag növekedjen.

Már majdnem feladtam, de egy hét elteltével végre valami zöldet láttam sarjadni. Még egy héten át az ablakban növekedett. Azután a szüleim segítettek helyet találni egy kerti ágyásban, ahová elültethettem.

Jól gondoskodtam a növényemről. Locsoltam és gyomláltam. Ő

pedig csak nőtt és nőtt. Anyyira izgatott voltam!

Teltek a hetek, és először virágokat vettem észre rajta, majd pedig a kis gyümölcsök is megjelentek. Figyeltük, ahogy hét sárgadinnye fejlődött az én egyetlen kis magomból nőtt indán. Számomra ez egy csoda volt, és válasz az imáimra. A gyümölcs édes volt, pont ahogyan az Alma 32:42 mondja: „És

szorgalmatok, és hitetek és türelmetek miatt az igével szemben annak táplálása során lehet az, hogy gyökeret ver bennetek, íme, hamarosan szedhettek annak gyümölcséből, ami a legértékesebb, ami édes, felülmúlva mindazt, ami édes...”

Ez az élmény nagyon boldoggá tett, és megtanította nekem és a családomnak, hogy a hit Jézus Krisztus evangéliumának igaz tantétele. ■

RAJTAD A SOR

Szeretnénk elültetni egy magot veled együtt: gondoltál már arra, hogy megoszod az élményeidet a *Liahónával*? Örömmel fogadjuk az igaz történeteket arról, hogy miképpen élsz Jézus Krisztus evangéliuma szerint. Írhatsz például arról, amikor választ kaptál egy imádra, vagy amikor elhívtad egy barátodat az egyházba.

A szüleid segíthetnek beküldeni a liahona.lds.org honlapon keresztül, vagy e-mailben a liahona@ldschurch.org címre, vagy a 3. oldalon lévő címre. Kérjük, küldd meg az egyházközséged vagy gyülekezeted nevét, és a szüleid hozzájárulását.

MI A NAGYSZERŰ ABBAN, HOGY VAN TESTÜNK?

A testünk olyan fontos és szent, hogy az Úr templomnak nevezi (lásd 1 Korinthusbeliek 3:16–17). És persze szórakoztató is, hogy van testünk! A testünkkel futhatunk, énekelhetünk, mászhatunk, nevelhetünk, rajzolhatunk, táncolhatunk, és egyéb vidám tevékenységeket is végezhetünk. Ezenkívül a testünk révén tanulhatunk, segíthetünk másoknak, családot alapíthatunk, és jobb helyé tehetjük a világot.

MIÉRT VAN TESTÜNK?

Mielőtt megszülettünk, fizikai test nélküli lelkek voltunk. Sok dolog volt, amit nem tudtunk megtenni addig, amíg nem lett testünk. Isten a földre küldött, hogy testet kaphassunk. Lélekre és testre egyaránt szükségünk van ahhoz, hogy olyanná válhassunk, mint Mennyei Atyánk. (Lásd T&S 88:15.)

Å testem egy

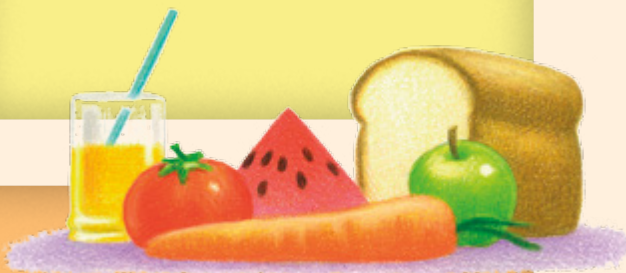

MI VAN AKKOR, HA NEM MINDENT SZERETEK A TESTEMEN?

Előfordul, hogy a testünk nem úgy néz ki, nem úgy mozog, vagy nem úgy működik, ahogyan azt szeretnénk. Attól függetlenül azonban, hogy most milyen a testünk, dönthetünk úgy, hogy hálásak leszünk érte, és arra használhatjuk, hogy jó dolgokat tegyünk itt a földön. Egy nap mindannyian fel fogunk támadni, és tökéletes testünk lesz (lásd Alma 40:23). Isten szeret bennünket, függetlenül attól, hogy milyen a testünk, és mi is szeretjük önmagunkat.

MIÉRT NEM NÉZ KI MINDENKI EGYFORMÁN?

Sokféle formájú, színű és méretű test van. Ez része Mennyei Atyánk tervének. Habár mindegyik test különböző, mindannyian Isten képmására teremtettünk (lásd 1 Mózes 1:26). Ez azt jelenti, hogy testünk az Ő tökéletes teste után lett mintázva. Minden egyes test gyönyörű, mert mindegyik a szerető Mennyei Atyánk ajándéka.

HOGYAN BÁNJAK A TESTEMMEL?

Úgy kell bányunk a testünkkel, mint ahogyan egy felbecsülhetetlen értékű kincsről gondoskodnánk: szeretettel és tisztelettel. Mennyei Atyánk elmondta a prófétákon és a Bölcsesség szaván keresztül, hogy mi árt és mi használ a testünknek. Sok dolgot tehetünk azért, hogy vigyázzunk a testünkre:

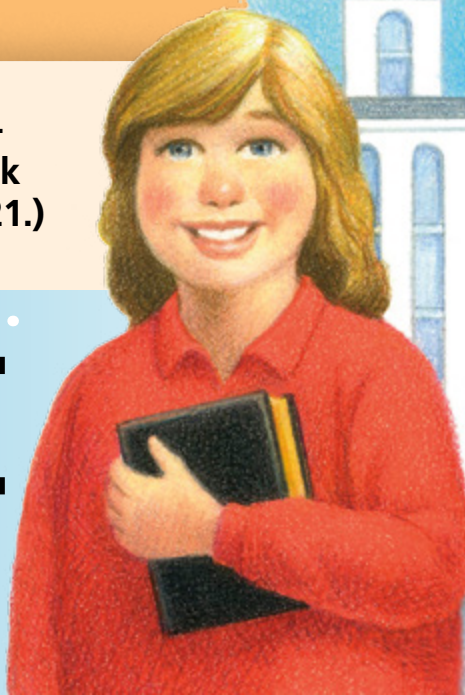
- Egészséges ételeket eszünk, és sportolunk.
- Erényesen öltözködünk, és tisztán tartjuk a testünket.
- Tiszteljük mások testét.
- Nem bélyegezzük meg a testünket tetoválásokkal vagy testékszerekkel.
- Nem fogyasztunk kábítószert, szeszes italt, dohányt, kávét vagy teát.
- Olyan játékokban veszünk részt, amelyek biztonságosak és szórakoztatóak, elkerülve a veszélyes tevékenységeket.

Amikor gondoskodunk a testünkről, fogékonyabbak vagyunk a Szentlélekre.

Ha úgy gondoskodunk a testünkről, ahogyan azt Isten parancsolta, akkor áldottak leszünk! (Lásd Móziás 2:41; T&Sz 89:18–21.)

TEMPLOM

Írta: Marissa Widdison
Egyházi folyóiratok

Keresztelés és konfirmálás

által válunk az egyház tagjává

Írta: Jennifer Maddy

Mariella fintorogva jött haza az iskolából. „Mi a baj?” – kérdezte Anya, miközben virágokat ültetett a kertben.

„Szonja azt ígérte, hogy játszik velem, de nem játszott” – válaszolta Mariella. Lehuppant Anya mellé a földre.

„Annyira sajnálom – mondta Anya. – Fontos betartani az ígéreteket. Amikor a jövő héten megkeresztelnek és konfirmálnak téged, néhány nagyon fontos ígéretet fogsz tenni, amelyeket szövetségeknak neveznek.”

„Tényleg?” – kérdezte Mariella. Izgatottan várta a keresztelkedést.

Anya elültetett pár sárga virágot a földbe. „Meg fogod ígérni, hogy betartod a parancsolatokat. Azt is meg fogod ígérni, hogy magadra veszed Jézus Krisztus nevét. Mit ígér Mennyei Atyánk, ha megteesszük mindezt?”

Mariella visszagondolt mindarra, amit az Elemiben tanult. „Azt, hogy velem lesz a Szentlélek.”

„Úgy van – mondta Anya. – Ezenkívül Jézus egyházának is a tagja leszel. Hogyan tarthatod be azt az ígéretedet, hogy engedelmeskedni fogsz a parancsolatoknak?”

„Kedves lehetek, és mindig az igazat mondom – mondta Mariella. – Mit jelent, hogy magamra veszem Jézus nevét?”

„Azt jelenti, hogy megpróbálsz olyan lenni, mint Ő, és azt csinálni, amit Ő szeretne, hogy csinálj – felelte Anya. – Mit

tehetsz, hogy olyan legyél, mint Jézus?”

Mariella egy lila virágot sodorgatott az ujjai közt. „Az új lány mellé ülhetek az iskolában. És Szonjához is megpróbálhatok kedves lenni” – válaszolta.

„Ezek kiváló ötletek – helyeselt Anya. – Amikor pedig veszel az úrvacsorából, akkor visszaemlékezhetsz az ígéreteidre.”

Mariella elmosolyodott. „Eszembe jutott egy másik ígéret: meg kell locsolnom a virágokat, hogy szépen a kertünk!” ■

A szerző az Egyesült Államokban, Utahban él.

Dal és szentírás

- A keresztelés. *Gyermekek énekeskönyve*, 54. (1. és 3. versszak)
- János 3:5

Ötletek családi beszélgetéshez

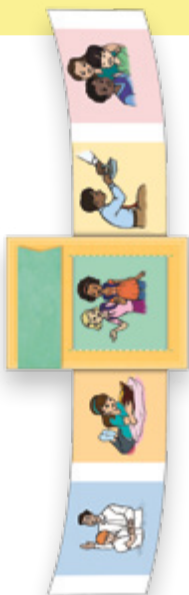
Mariella kigondolt pár példát arra, hogy miként tarthatja be a keresztelési szövetségét Jézus Krisztus követése által. A családot is gondoljon ki pár módot arra, ami által Jézus-hoz hasonlóbbak lehetnek otthon, az iskolában és más helyeken. Tűzzétek ki családi célként, hogy a kereszteléskor kötött szövetségre gondoltok, amikor veszték az úrvacsorából.

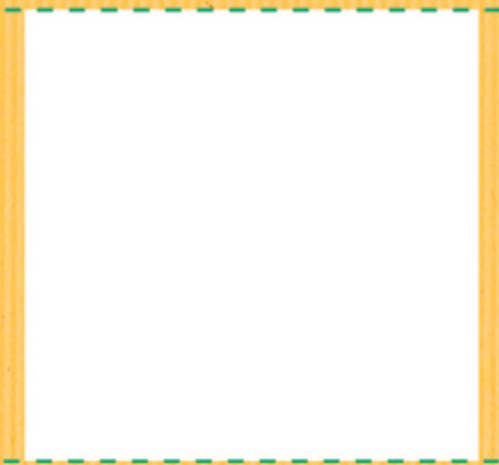

Be tudom tartani a keresztelési szövetségemet

A keresztelési szövetségről szóló képsorok elkészítéséhez vágjátok ki a keretet és a képcsíkokat. Ragasszátok össze a két csíkot, hogy egyetlen hosszú csík legyen belőle (az A és a B rész fedje egymást). Ragasszátok a keretet és a képcsíkokat vastag papírra. A szaggatott vonal mentén vágjátok két nyílást a keretbe. Csúsztassátok át a képcsíkot a nyílásokon úgy, hogy a képek látszódjanak a keretben.

BE TUDOM TARTANI A KERESZTÉLÉSI SZÖVETSÉGEMET

A

Megígérem, hogy betartom a parancsokat.

Amikor megkeresztelnék,

ígéreteket teszek Mennyei Atyámnak

Mennyei Atyám megígéri, hogy ha betartom a keresztelési szövetségemet, akkor velem lesz a Szentlélek, hogy vezessen.

Amikor veszek az úrvacsorából, emlékezni fogok a Mennyei Atyámnak tett ígéretekre.

Megígérem, hogy emlékezni fogok Jézus Krisztusra, és megpróbálok olyan lenni, mint Ő.

B

A MI OLDALUNK

Lesslie Q., 6 éves, Ecuador

Lady Q., 9 éves, Ecuador

Satya S., 11 éves, Indonézia

A Mormon könyve. William M., 10 éves, Brazília

Az egyik évben az elemis bemutatón zongorán kísértem a Mennyrország szívében című éneket. A következő évben az Oly gyönyörű a templom! jelnyelvi előadását vezettem. Az utána következő évben az volt a célom, hogy megtanuljam a Ha szívemmel figyelek című éneket. Tudom, hogy az Úr tehetségeket adott nekem, amelyeket fejlesztenem kell, és mások megáldására használnom – és akkor a tehetségeim növekedni fognak. Tudom, hogy Isten lánya vagyok, és hogy Jézus Krisztus az életét adta értem.

Luna Marisol I., 8 éves, Argentína

Írta: Eduardo Gavarret elder
a Hetvenektől

Felkészülve a szolgálatra

„[F]iatalon tanuld meg betartani Isten parancsolatait” (Alma 37:35).

Uruguayban, Minas városában nőtem fel. Amikor hat éves voltam, az édesanyám és a nővéreim megkeresztelkedtek az egyházba. Édesapám soha nem csatlakozott, de mindig örömmel vette, hogy mi az egyházba járunk. Még a Bölcsesség szavát is megtartotta, és tizedet is fizetett.

A gyülekezetünk nagyon kicsi volt, és nem volt saját épületünk. Egy bérelt házban gyűltünk össze. A háznak volt egy kis udvari úszómedencéje, amelyet keresztelőkhoz használtunk.

Ahogy közeledett a nyolcadik születésnapom, izgatottan vártam a keresztelőmet. A keresztelő kitűzött napján azonban esett az eső, és nagyon hideg volt. Édesanyám azt mondta, hogy a hideg idő miatt talán nem kellene megkeresztelkednem aznap. De aznap volt a születésnapom, és én aznap akartam keresztelkedni.

Emlékszem, ahogy magamra öltöttem a fehér ruhát, és beleereszkedtem a medencébe, hogy megkereszteljenek. Bár tudtam, hogy a víz hideg, mégsem fáztam. Tudtam, hogy helyesen cselekszem, és meleg érzésem volt.

Nem sokkal később a gyülekezetünknek saját kápolnája épült. Abban az időben az egyháztalálkozók is segíthettek a gyülekezeti házak építésében. Az én munkám az volt, hogy felszedjem a leesett szögeket és csavarokat, hogy újra fel lehessen használni

azokat. Egyszerű munka volt, de számomra nagyon fontos. Megtanította nekem, hogy miként kell szolgálni, és segített felkészülnöm a későbbi egyházi szolgálatra. Emlékezzetek arra, hogy bár fiatalok vagytok, igenis számít mindaz, amit most tesztek. ■

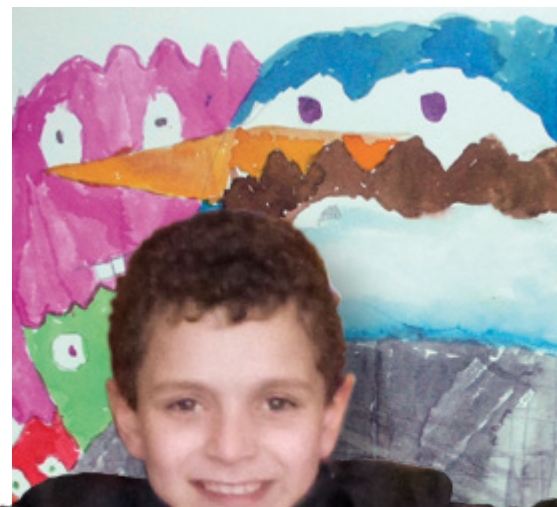
Pedro vagyok Brazíliából

Részlet Amie Jane
Leavitt interjújából

Pedro Dél-Amerika legnagyobb országában, Brazíliában él. Curitiba-ban, Paraná brazil állam fővárosában lakik. Pedro szívesen van az anyukájával és az apukájával, és a bátyjával és a húgával. Szeretnek elmenni a tempomba, és szeretnek együtt kimenni a tengerpartra is. Pedro alig várja, hogy egy napon majd misszionárius lehessen! ■

* „Üdvözlét, barátaim!” – portugál nyelven.

Minden reggel, iskola előtt, olvasom a szentíráásokat, és imádkozom a családommal. Kedvenc tantárgyaim a művészetek és a brazil indiánok történelme. Az iskolában nem sok barátom tagja az egyháznak. Szoktam beszélni nekik arról, hogy miben hiszek, és elhívom őket magammal egyházi gyűlésekre.

Olá, amigos!*

Szívesen rajzolok. Minden héten órákon át dolgozom az alkotásaimon. Szeretek könyvtárba is járni, és ott művészeti témájú könyveket nézegetni.

Szeretek focizni. Kedvelem a hapkidót is. Ez egy koreai küzdősport.

A kedvenc szentírástörténetem az, amikor Nefi visszatér Jeruzsálembe, hogy elhozza a rézlemezeket. Szívesen tűzök ki és valósítok meg célokat. Azt tervezem, hogy még a 12. születésnapom előtt megszerzem az Istenbe vetett hit kitüntetését.

OLY GYÖNYÖRŰ A TEMPLOM!

A családom örömmel látogatja a curitibai templomot, és szívesen sétál együtt a kertjében. Csak négy éves voltam, amikor a templom épült, de emlékszem, amikor elmentünk a nyílt napra. Ez egy különleges emlék nekem.

ÚTRA KÉSZEN!

Pedro bőröndje össze van készítve, benne néhány kedvenc holmijával. Ezek közül ti mit raknátok a saját bőröndötökbe?

Észrevetted, hogy januárban hiányzott az útlevelebe rakható pecsét? Most kivághatod és berakhatod!

Amikor nagy leszek, misszionárius szeretnék lenni. Manausban szeretnék szolgálni, mert ott van az Amazonas esőerdő. Utána tervezőgrafikusként szeretnék dolgozni.

Sarah csak ment és ment

Írta: Heidi Poelman

Igaz történet alapján

Sarah szökdécselt és ugrándozott. Készen állt arra, hogy a családjával kiránduljon az Ezüst-tó körül. A fivére, Josh, előre futott.

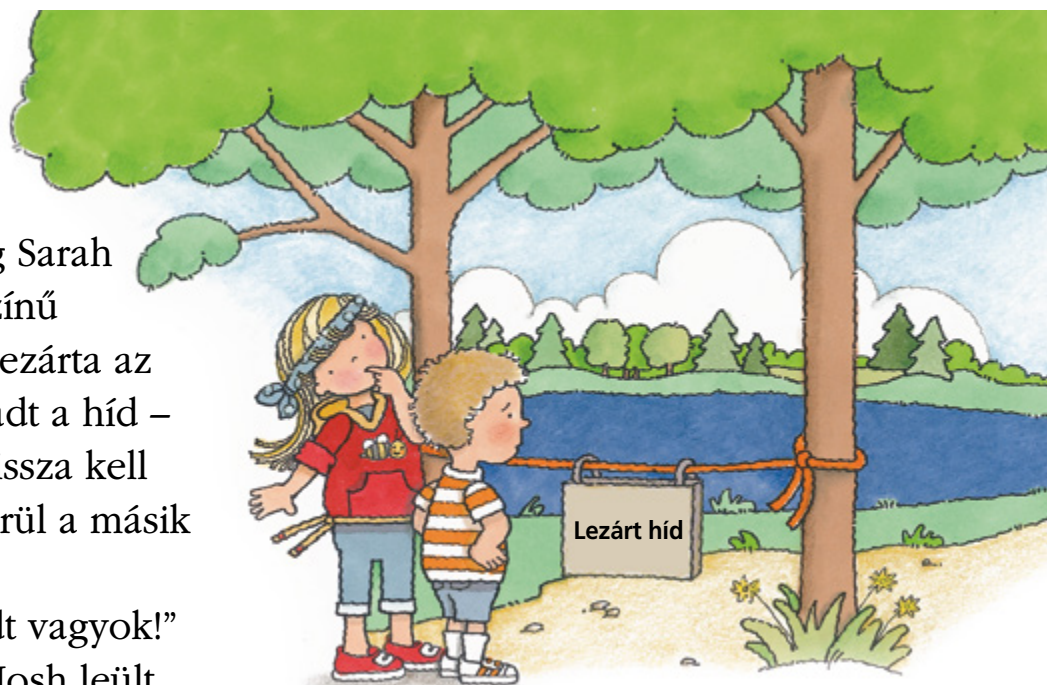
Hamarosan a nap erősen kezdett tűzni Sarah karjaira. A lábai kezdtek fáradni.

„Ne aggódj! – mondta Anya. – Már majdnem visszaértünk a kocsinhoz.”

Ekkor látta meg Sarah a nagy, narancsszínű kötelet, amelyik lezárta az ösvényt. „Leszakadt a híd – mondta Apa. – Vissza kell mennünk a tó körül a másik irányba.”

„De olyan fáradt vagyok!” – mondta Sarah. Josh leült a földre és fintorgott.

„Emlékeztek a pionírok történetére?” – kérdezte Anya.

Sarah bólintott. Kedvelte az egyház úttörőit.

„Nagyon hosszan kellett gyalogolniuk – mondta Anya. – Néha igazán nagy hőség volt, máskor pedig igazán hideg. De ők csak mentek és mentek. Amikor megérkeztek az új otthonukba, házakat és templomokat építettek.”

Sarah örült, hogy a pionírok csak mentek és mentek. Ő is ezt fogja tenni. Josh felé nyújtotta a kezét: „Gyerünk! – mondta. – Még vár ránk egy kis séta.” ■

A szerző az Egyesült Államokban, Utahban él.

A te életed hogyan különbözik az egyház korai úttörőinek életétől? Miben ugyanolyan?

A PARTOT FIGYELD!

Írta: **Richard M. Romney**

Egyházi folyóiratok

Az a kenutúra a közeli nemzeti park egyik szigetére tökéletes alkalomnak tűnt arra, hogy közelebb kerüljek a fiamhoz. Egyházközségünkben az ároni papság és a fiatal férfiak vezetői már hónapok óta tervezték a kirándulást, és nekem is lehetőségem volt velük tartani.

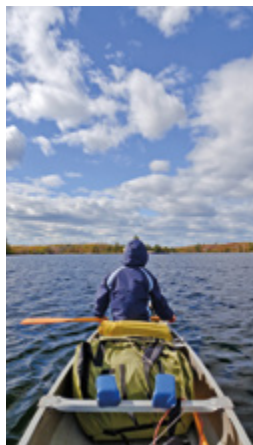
A fiam, McKay, nagyszerű formában volt, mivel három különböző sportágban is részt vett a középiskolában. Valószínűleg ezért is raktak minket a vezetők ugyanabba a kenuba: tudták, hogy képes lesz keményen evezni, ha a szükség úgy hozza. Nekem volt már némi tapasztalatom egy kenu irányításában, így jó csapatnak tűntünk.

Azt is nagyon vártam, hogy legyen időnk beszélgetni a tavon. McKay sok mindenen ment keresztül az édesanyja halála óta, és nem mindig tudtam a szükségleteinek és érdekeinek megfelelően reagálni.

Megvolt a képzésünk, rajtunk voltak a mentőmellények, tudtunk úszni, és képzett vezetők irányítottak.

Amire nem számítottunk, az a szél volt. Mérföldeken át eveztünk, átvágtunk a tó közepén, és már a parthoz közeledtünk, amikor szokatlanul erős szél támadt szemből.

A többi kenu partot ért, de McKay és én az utolsó csónakban voltunk. A hullámok egyre nagyobbak lettek, és kezdtünk eltérni az iránytól, miközben eveztünk és eveztünk, azon

A fiam erőteljes leckét tanított nekem arról, hogy merre nézzünk, és hogyan tartsunk ki.

igyekezve, hogy valamivel előbbre jussunk. Kezdtém kimerülni és aggódni. Belemerítettem az evezőt a vízbe, és teljes erőmből húztam, megpróbálva visszakormányozni magunkat a helyes irányba, de mintha el sem mozdultunk volna az adott pontról.

Már-már a felborulás veszélye fenyegetett, amikor végre fennhangon is beismertem, hogy talán nem lesz erőm a folytatáshoz. Akkor a fiam ezt mondta: „Apa, te a hullámokat figyeled. Ezzel nem jutsz sehova. A parton kell tartanod a szemedet. Látod azt a fát, ott a dombon? Az a célunk. Összpontosíts arra, és akkor megcsináljuk.”

Igaza volt. Amint a fára kezdtem összpontosítani, sikerült irányban maradnom. A karjaimba megújult erő költözött. McKay diktálta az evezőcsapások ütemét – „húz, vár, húz, vár...” – és így egyenletesen haladtunk.

Elértük a partot, a többiek segítettek kijutni, mi pedig csak ültünk és lihegtünk. Este a sátrunkban átbeszéltük, mint apa és fia, az aznap tapasztaltakat.

Együtt felidéztek, amit Thomas S. Monson elnök tanított az Úr világítótornyáról: „Ez a torony hívogat bennünket az élet viharában. Ezt mondja: »Erre van a biztonság. Erre van az otthonod.«”¹

Aznap délután az a parti fa volt a mi világítótornyunk. Amikor már közel jártam a kétségbeeséshez, a fiam bölcsen azt tanácsolta, hogy ne a hullámokat nézzem, hanem a partot figyeljem. Mi pedig egy csónakban eveztünk, több értelemben is. ■

JEGYZET

1. Thomas S. Monson: Higgyetek, engedelmeskedjetek, és tartsatok ki! *Liahóna*, 2012. máj. 127.

ILLUSZTRÁCIÓ: ROBERT T. BARRETT

THOMAS S. MONSON ELNÖK

Amikor fiatal volt, **Thomas S. Monson** nyulakat és **galambokat** tenyésztett. Kedvességének többször is tanújelét adta: odaajándékozta a **kedvenc nyulait** egy családnak, akiknek nem volt mit enniük hálaadás ünnepén, valamint a **játékva-gonját** egy fiúnak, aki nem kapott volna karácsonyi ajándékot. Felnőttként a lapkiadói szakmában dolgozott, a **Deseret News** újságnál. Apostolként ő szervezte meg az első cöveket Kelet-Németországban, és engedélyt kapott, hogy az egyház felépíthesse a **Németországi Freiberg templomot**. Monson elnök minden egyháztaghoz felhívást intézett, hogy induljanak a segítségre szorulókat megmentésére.

Témakörök ebben a számban

FIATAL FELNŐTTEKNEK

VÁLJUNK tökéletessé Krisztusban

42.o.

A Szabadító ingyenesen adott engesztelő szeretetének megértése megszabadíthat bennünket a tökéletességgel kapcsolatos helytelen és irreális várakozásoktól.

FIATALOKNAK

48.o.

AZ ISTENI SZÖVETSÉGEK ERŐS KERESZTÉNYEKET FORMÁLNAK

Hogyan adnak erőt Istennel kötött szövetségeink? Felsorolunk három módot.

GYERMEKEKNEK

Leckém a hitről

Emma sárgadinnyéket nevel, hogy a hitről tanítsa a családját.

67.o.